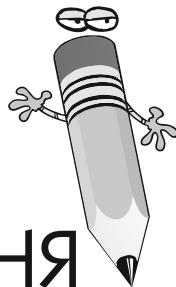

Нацыянальны інстытут адукацыі

Факультатыўныя заняткі

С. М. Якуба

Беларуская мова 6 клас Сакрэты СЛОВАЗМЯНЕННЯ і формаўтарэння

Дапаможнік для вучняў
устаноў агульнай сярэдняй адукацыі
з беларускай і рускай мовамі навучання

Рэкамендавана
Навукова-методычнай установай
«Нацыянальны інстытут адукацыі»
Міністэрства адукацыі
Рэспублікі Беларусь

2-е выданне

Мінск • «АўЕРСЭВ» • 2012

УДК 811.161.3(075.3=161.3=161.1)

ББК 81.2Беи-922

Я49

Серыя заснавана ў 2010 годзе

Якуба, С. М.

Я49 Беларуская мова. 6 клас. Сакрэты словазмянення і формаўтварэння : дапам. для вучняў устаноў агул. сярэд. адукцыі з беларус. і рус. мовамі навучання / С. М. Якуба. — 2-е выд. — Мінск : Аверсэв, 2012. — 142 с. — (Факультатыўныя занияткі).

ISBN 978-985-533-123-1.

Дапаможнік прызначаны для выкарыстання на факультатыўных заниятках у 6 класе. Змешчаны ў кнізі тэарэтычны і практычны матэрыял націраваны на замацаванне і сістэматызацію ведаў, удасканаленне ўменняў і навыкаў па адпаведных раздзялах вучэбнай праграмы, развіццё культуры вуснага і пісьмовага маўлення навучэнцаў.

Адресуецца вучням і настаўнікам беларускай мовы.

УДК 811.161.3(075.3=161.3=161.1)

ББК 81.2Беи-922

ISBN 978-985-533-123-1

© НМУ «Нацыянальны інстытут
адукцыі», 2011

© Афармленне. ТДА «Аверсэв», 2011

УВОДЗІНЫ

Дыдактычныя матэрыялы падрыхтаваны ў адпаведнасці з праграмай факультатыўных заняткаў «Сакрэты словазмянення і формаўтарэння» і праграмай па беларускай мове для 6 класа ўстаноў агульнай сярэдняй адукацыі. Дапаможнік мае на мэце сістэматызаваць веды пра вывучаныя часціны мовы, адметнасць іх словазмянення і формаўтарэння, развіваць моўную, маўленчую і лінгвакультуралагічную кампетэнцыі вучняў. Дыдактычныя матэрыялы будуть садзейнічаць таксама павышэнню творчага патэнцыялу школьнікаў, развіццю іх разумовых здольнасцей, лінгвістычнага мыслення, моўнага чуцця.

Змест дыдактычных матэрыялаў «Сакрэты словазмянення і формаўтарэння» пададзены трыма блокамі: тэарэтычныя звесткі, сістэма разнаўзроўневых практычных заданняў і дыягнастычныя матэрыялы, накіраваныя на праверку ведаў, уменняў і навыкаў вучняў па кожнай часціне мовы. Разам з тым у дапаможніку змешчаны контрольныя пытанні і заданні, якія дапамогуць школьнікам сістэматызаваць і падагульніць веды па вывучаным матэрыяле, замацаваць сфарміраваныя ўменні і навыкі.

Адзін з асноўных прынцыпаў рэпрэзентацыі матэрыялу ў дапаможніку — займаўніцаць. У сувязі з гэтым матэрыял падаецца праз разнастайныя рубрыкі, якія арыентуюць як на ўзнаўленне тэарэтычнага матэрыялу («Успомнім», «Лінгвістычны каментарый», «Стол даведак»), так і на замацаванне ўменняў і навыкаў («Граматычнае сіта», «Вясёлы перапынак», «Лінгвістычная задача», «Спроба пяра», «Творчая лабараторыя», «Выпраўляем памылкі», «Папрацуем перакладчыкамі» і інш.). З мэтай праверкі засваення ведаў, уменняў і навыкаў вучням прапануецца рубрыка «Правярам сябе».

У аснову навучання пакладзены тэкстацэнтрычны падыход. У сувязі з гэтым у дыдактычных матэрыялах адабраны

тэксты лінгвакультуралагічнага зместу, а таксама творы зaimальнага характару: гумарыстычныя вершы, прыказкі, прымаўкі, загадкі, гумарэскі, скорагаворкі і інш.

Матывацыі навучання будзе садзейнічаць калектыўнае складанне крыжаванак і алгарытмаў, праца з сігнальнымі карткамі, схемамі, табліцамі, ілюстрацыя моўных з’яў уласнымі прыкладамі і малюнкамі і інш.

Змест курса, яго мэты і задачы абумоўліваюць неабходнасць выкарыстоўваць розныя формы і метады навучання: лінгвістычнае назіранне, эксперымент, слова настаўніка, гутарку, пошукавыя сітуацыі, маўленча арыентаваныя практыкаванні, розныя віды самастойнай работы (праца з вучэбнай і навуковай літаратурай, складанне дыдактычных матэрыялаў, рознаўзроўневых заданняў, тэставых работ, слоўніковых дыктавак, алгарытмаў, афармленне рознага віду нагляднасці: картак, перфакарт, табліц), творчыя работы (вусныя паведамленні, напісанне сачыненняў, перакладаў, рэдагаванне работ таварышаў і інш.).

З мэтай рэалізацыі асобаснага падыходу ў дыдактычных матэрыялах пададзена сістэма практыкаванняў, якая будзе садзейнічаць свядомаму засваенню беларускай мовы. Так, *пазнавальныя, класіфікацыйныя і аналітычныя практыкаванні* маюць на мэце развіваць у вучняў паняцце пра пэўную моўную ці маўленчую з’яву. Да *пазнавальных* адносяцца практыкаванні на знаходжанне ў прапанаваным тэксце моўнай з’явы, што вывучаецца, падбор уласных прыкладаў, аргументаванне прыналежнасці моўнай адзінкі да таго ці іншага разраду, лексіка-семантычнай групы, тыпу і інш. *Класіфікацыйныя* практыкаванні маюць на мэце групоўку моўных з’яў па пэўнай аснове, выяўленне памылак пры класіфікацыі моўных адзінак і інш. *Аналітычныя* практыкаванні прадугледжваюць частковыя і поўныя моўныя разборы.

У дапаможніку змешчаны *практыкаванні*, накіраваныя на ўдасканаленне ўменняў выяўляць арфаграмы ў словах, тлумачыць іх напісанне, пісаць лексічныя адзінкі ў адпаведнасці з арфаграфічнымі нормамі, захоўваць пунктуацыйныя нормы пры афармленні тэкстаў і сказаў.

Вучням прапануеца шэраг *маўленчых практыкаванняў*, на аснове якіх фарміруеца ўменне ўспрымаць гатовыя тэксты і ствараць уласныя. У якасці падрыхтоўчых маўленчых практыкаванняў пададзены тыя, пры выкананні якіх удасканальваеца ўменне выразна чытаць тэксты, утвараць формы слоў, складаць і перабудоўваць словазлучэнні і сказы, замяняць адны канструкцыі іншымі, падбіраць сінонімы, антонімы, слова з пераносным значэннем і інш.

Вялікая ўвага ў дапаможніку надаецца практыкаванням, якія дапамагаюць выпрацоўваць уменне пераказваць і ствараць уласныя тэксты. Гэта заданні на вызначэнне тэмы, асноўнай думкі тэксту, прычынна-выніковых сувязей у ім, адбор моўных сродкаў і інш.

У сістэме падрыхтоўкі шасцікласнікаў належная роля адводзіцца практыкаванням *па развіціі звязнага вуснага і пісьмовага маўлення*. Праграмай прадугледжана ўдасканаленне навыкаў маналагічнага маўлення (выказванне на лінгвістычную тэму, фармулёўка правіла, аргументаванне напісання арфаграм, канчаткаў часцін мовы, пастаноўкі знакаў прыпынку), развіцё ўмення перакладаць тэксты з рускай мовы на беларускую, складаць апавяданні па пачатку, па апорных словах, рабіць апісанне прадметаў, разважаць на актуальную тэму і інш.

Сістэма практыкаванняў, пададзеная ў дыдактычных матэрыялах, арыентуе настаўніка на захаванне ўнутрымоўных міжузвроўневых сувязей. Так, пад увагу бяруцца: фанетычны аспект (праца па вымаўленні гукаў і іх спалучэнняў, па рэдагаванні вуснага маўлення), лексічны аспект (тлумачэнне лексічнага значэння слоў (у тым ліку з выкарыстаннем тлумачальнага слоўніка), падбор сінонімаў, антонімаў, слоў з пераносным значэннем і інш.), граматычны аспект (развіцё граматычнага ладу маўлення вучняў, засваенне адметных сінтаксічных канструкцый, граматычных формаў і інш.), правапісны аспект (удасканаленне навыкаў спісвання і запісу пад дыктоўку слоў, словазлучэнняў, сказаў і тэкстаў у адпаведнасці з арфаграфічнымі і пунктуацыйнымі нормамі).

Разам з тым варта адзначыць, што большасць заданняў у дыдактычных матэрыялах арыентавана на комплексную працу з тэкстам, падчас якой будуць замацоўвацца веды пра моўныя адзінкі, выпрацоўвацца ўменні класіфікацыяў іх, утвараць формы слоў у адпаведнасці з марфалагічнымі нормамі, правільна пісаць і асэнсавана выкарыстоўваць у маўленні.

Такім чынам, дыдактычныя матэрыялы дае простору для творчасці настаўніка ў выкарыстанні найбольш эфектыўных метадаў і сродкаў навучання. Галоўнае, каб падчас засваення розных тэм у шасцікласнікаў узнікла жаданне вывучаць беларускую мову як нацыянальны феномен, які дапаможа не толькі пазнаёміцца з культурнымі і гісторычнымі здабыткамі Беларусі, а і далучыцца да сусветнай культуры.

ПА СЦЯЖЫНКАХ КРАІНЫ МАРФАЛОГІІ

Мой выток, пачатак і аснова

Паслухаем пісьменнікаў

1. Прачытайце выказванні пісьменнікаў пра мову. Вызначце іх асноўную думку.
 1. Кожны народ стварыў хоць бы адзін *геніяльны* твор, і твор гэты — мова (*A. Разанаў*).
 2. Родная мова, хоць бедная мова, мілей найбагатшай чужой! (*Я. Купала*).
 3. Каб ярка свяціла перлінка-слова, каб людзям зіхцела на ўсе бакі, яго шліфавалі як след, адмы слова найлепшыя ў свеце тачылы-вякі (*К. Цвірка*).
 4. Мова! Яна разам з *сэрцам* даецца кожнаму чалавеку пры з'яўленні на свет. І па tym, як гучыць твая мова, песня, можна здагадацца, як жыве народ (*M. Танк*).
 5. Матуля і мова — з калыскі адноне (*B. Аколава*).
 6. Мова — гэта ключ да *дзвярэй* у свет, і кожны павінен выйсці праз свае дзвёры (*B. Каваленка*).
 7. Мова — жывая істота. Яна жыве, а не існуе (*K. Чорны*).
 8. Беражы і ахоўвай залатыя правы нашай роднае мовы, — і ты вечна жывы... (*M. Лужанін*).
 9. Нібы маці, *берагчы* працаўніцу нашу — мову, бо яна — жыцця зачын і пачатак песні новай (*Я. Сіпакоў*).
 10. Пароль неўміручасці — родная мова (*P. Макаль*).
2. Растворыце значэнні слоў *перлінка*, *тачылы*, *неўміручасць*, *падбярыце* да іх аднакаранёвых словы.
3. На пачатку дваццатага стагоддзя многія называлі нашу беларускую мову беднай. Што адбылося з беларускай мовай за гэты час? Ці можна яе назваць беднай сёння? Чаму? Падбярыце антонімы да слова *бедная*. Вызначце, у прымым ці пераносным значэнні

ўжыты дзеясловы ў трэцім сказе (практ. 1). Прывядзіце прыклады ўжывання гэтых слоў у прамым значэнні.

4. Зрабіце фанетычны разбор падкрэсленых слоў.
5. Прачытайце выказанне К. Чорнага. Пастлумачце розніцу ў значэнні слоў жыць і існаваць.
6. Растлумачце напісанне выдзеленых слоў.
7. Прачытайце тэкст. Вызначце яго тып і стыль. Чаму родную мову называюць матчынай? Спішице, раскрываючы дужкі і ўстаўляючы, дзе трэба, прапушчаныя літары і знакі прыпынку. Зрабіце лексічны разбор выдзеленага слова.

Свет матулі. Ён бя..концы, ён таямнічы сваёй прадоннай неабдымнасцю. Ён наша свядомас..ць наша радасць і туга наша спадчына. Ты вырас, ты самастойны, як здаецца табе. Колькі ўрачоў ні будуць аблухваць цябе, а ніхто з іх з такой дакладнасцю (не) вызначыць ні т..мпературы тваёй, ні пульсу твайго, ні біц..я сэрца, як маці твая зробіць гэта ё імгненне, толькі прыклаўшы руку сваю да твайго лба, толькі вуха прытуліўшы да грудзей тваіх.

Універсітэты і акад..міі будуць вучыць ц..бе роднай мове, але калі не ўспрыняў мову гэту з ма..чыных вуснаў, з першакрыніцы, ніколі ты а..чуваць (не) будзеш слова, дзе гук кожны ад матулі. Мова родная таму і завец..а ма..чынай (*P. Барадулін*).

Кладзі слова ў лад

1. Прачытайце прыклады назваў вясёлкі ў народных гаворках. Пасправуйце растлумачыць, чаму гэту з'яву так назвалі. Чаму ў слоах **весёлка** і **перавесёлка** не стаіць націск?

Вясёлка — ráдуга, ráдаўніца, парадúха, ráдавіца, вясёлка, весялúха, перавясёлка, перавесялúха, вясéлік, весяліха, весяліца, дугá, красúля, дажджánка і інш. (*A. Крыvički*).

2. Прачытайце тэкст. Назавіце формы слоў, не харэктэрныя для літаратурнай беларускай мовы. Як такія слова называюцца? Замяніце дыялектныя формы слоў літаратурнымі адпаведнікамі.

У краме ніякай *вадзіцы* не было. Дуб-Дубкоўскі прапанаваў зайдзіці да яго *суседзяў* — да старых Máруса і Máруси і напіцца.

Мы зайдзілі. Са смакам пілі бярозавік, халодны, з *хлебнаю* падсмажанаю і крыху падпаленаю скарынкаю і нейкім лістком.

А калі падзякавалі і адыходзілі, гаспадыня наразвітанне:

— Ідзёце здаровенькія! Пέце. Прыходзьце і пέце. Каб вам пілоса, еласа й шчэ хацеласа! (*Паводле Ф. Янкоўскага*).

Зрабіце разбор па саставе выдзеленых слоў. Патлумачце, як утварылася слова *бярозавік*.

Гавораць мовазнаўцы

Літару можна напісаць алоўкам, ручкай, фарбай, яе можна ўбачыць, сцерці, калі памылкова яе напісалі, але з адпаведным гукам мы гэтага не можам зрабіць. Гук можна вымавіць, пачуць... Таму і гаворыцца, што літара толькі вобраз гука, яго «партрэт», што перадае самыя агульныя рысы. Як у той прымаўцы, слова — вецер, а папера — грунт» (*Л. Выгонная*).

Вызначце, да якога стылю адносіцца тэкст. Як вы разумееце сэнс прыказкі з тэксту? Пакажыце ў транскрыпцыі, як гучаць слова *зе, сцерці, агульныя*.

Вясёлы перапынак

3. Прачытайце скорагаворкі-языкаломкі Р. Барадуліна. Якіх літар няма ў рускім алфавіце? Якія гукі харэктэрны толькі для беларускай мовы?

Ехалі ў вясёлай згодзе
Параход на карагодзе,
Карагод на параходзе.
Ім казала пáра: годзе!

Чакала чайка чаянят,
Ручай чакаў ручаянят,

Чакалі чаянты,
Пакуль ручаянты,
Памыюць ручанты.

І кожны быў заняты
Клопатам,
Хлюпатам,
Тупатам,
Лопатам.

Выпраўляем памылкі

4. На святкаванні Дня беларускай мовы вучні чыталі вершы і слова пісьменнікаў пра мову. У выказванні П. Панчанкі «І ўсё мілагучна для слыху майго: і звонкае «дзе» і густое «чаго!» Андрэй слова ўсё, майго, дзе, чаго прачытаў як [вс'о], [майво], [дзэ], [ч'эво]. Якія памылкі дапусціў хлопчык?

Творчая лабараторыя

5. Маша з дзедам любяць лес. Аднойчы яны знайшлі там... азбуку. Прыгадалі лясных жыхароў, убачылі, што расце ў лесе, што там ёсць. Атрымаліся слова амаль што на ўсе літары азбуکі. На якія літары азбукі Маша з дзедам не спаткалі ў лесе нікога, не ўбачылі нічога? Можа, вы бачылі ў лесе некага іншага ці нешта іншае? Паширце рады запісаных па алфавіце слоў. Раствумачце, што яны абазначаюць.

A. Алешнік, аўсянка...	H. Нара, незабудкі...
B. Баравік, буйкі...	P. Папараць, пралескі...
V. Верас, вуж...	R. Рабіна, радоўка...
G. Голуб, граб...	C. Сава, сасна...
D. Дзераза, дзяцел...	T. Таўстуха, трывпутнік...
E. Елка, ельнік...	У. Удод, урочышча...
Ж. Жалуды, жаўна...	Ф. Філін, фіялка...
Z. Заранка, зязюля...	X. Хвошч, хмель...
I. Івалга, Іван-чай...	Ц. Цецярук, цюльпан...
K. Казулія, крушына...	Ч. Чарамша, чаромха...
L. Ліса, лось...	III. Шчаўе, шэршань...
M. Мурашкі, мухамор...	Я. Ясень, ястреб...

Паводле У. Ліскага.

Гэта цікава

У лацінскім алфавіце, як і ў беларускім і ўкраінскім, літара *i* мае выгляд палачкі з кропкаю над ёй. Выраз *паставіць кропку над i* заўсёды азначаў: поўнасцю завяршыць справу, нічога не пакінуць недагаворанага.

Вясёлы перапынак

6. Адгадайце загадкі-метаграмы, якія прапануе С. Шах. Патлумачце, якую ролю выконваюць гукі ў словах.

З **д** — у порце службыца караблям,
з **к** — гатуе ежу маракам,
з **т** — не толькі ў правадах бывае,
з **ф** — у назве паруса гучыць,
з **с** — яго заўжды карысна піць,
з **ш** — ужо здароўю пагражает.

Папрацуем перакладчыкамі

7. Перакладзіце на беларускую мову слова. Пастаўце ў іх націскі. З трывом словамі складзіце сказы.

Спина, усы, слабый, торты, щавель, четырнадцать, имя, крапива.

Лінгвістычны каментарый

Кожны народ па-свойму ўспрымае навакольны свет. Таму ў кожнага народа ёсьць рэчы, прадметы, з'явы, якія не маюць адпаведных назваў у іншых мовах.

8. Прочытайце верш А. Пісъмянкова. Ці можам мы перакласці слова *дранікі* на рускую мову? Іншая назва дранікаў — таркаванцы. Як утварыўся гэты назоўнік? Назавіце ў тэксле звароткі, патлумачце пастаноўку знакаў прыпынку пры іх.

Бабка ўстала раненъка,
Да святла,
І гарачых дранікаў
Напякла.
Дранікаў-бульбянікаў —
Смакаты,

Дранікаў-бульбянікаў
Залатых.
— Ешце, ешце, дзетачкі,
Па талерцы поўненъкай!
Еш, унучка-кветачка,
Еш, унучак-сонейка!

Якія яшчэ значэнні можа мець слова бабка? Паспрабуйце намаліваць гэтыя прадметы.

Вясёлы перапынак

9. Адгадайце загадкі М. Пазнякова. Якое значэнне маюць слова-адгадкі ў рускай і беларускай мовах.

Бацька — год,
Зіма — матуля.
На канікулы
Вяду я,
Пачынаю каляндар.

Я — сгустившійся навар,
Кушай летом
И зимой,
Рыбный я
Или мясной.

Абступіў ён агароды,
Абабег дамы, сады
І вакол жывой прыроды
Так прастойвае гады.

А вот я —
С другой судьбою:
Часто вижу города,
Дружен я всегда с рекою,
Путь мой — быстрая вода.

Стол даведак

Я жыву ў Мінску. У школу езджу на метро. І кожны дзень, калі чую аб'язву там, мне хочацца даведацца, якое значэнне мае слова *немаўля*, што дыктар ужывае ў выразе «...немаўлят бярыце на руки...».

Слова *немаўля* можна патлумачыць праз падбор роднасных. *Немаўля* — той, хто не ўмее гаварыць, мовіць. Дарэчы, яно роднаснае і слову *мова*.

10. Прачытайце. Патлумачце значэнні «гаваркіх» беларускіх слоў.

Мілавіца (зорка Венера), журавіны, парэчкі, цукроўкі, папяроўкі (яблыкі), гародніна, садавіна, вяселле.

З двума з іх складзіце сказы.

Творчая лабараторыя

11. Прачыттайце тэкст. Вызначце, да якога стылю ён адносіцца. Аб-грунтуйце сваю думку.

Будзень і Свята

Яны сустрэліся на дарозе. Ён у саламяным капелюшы, лапцях, зreibнай апратцы, з клуначкам за плячамі. Яна сядзела ў брыгчцы, запрэжанай парою коней, маладая і прыгожая.

Ён пакланіўся пекнай паненцы, і тая звярнула на падарожнага ўвагу:

- Хто ты? Куды ідзеш?
- Будзень я. Іду куды вочы глядзяць.
- А, цябе прагналі з сяла? — засмяялася паненка.
- Адкуль ты ведаеш?
- Я — Свята! — з гордасцю пахвалілася паненка. — Калі людзі запрашалі, я сказала, што прыйду, як цябе прагоняць.
- А ці можна жыць, калі кожны дзень — свята? — засумняваўся Будзень.
- Можна! — зарагатала паненка і тузынула за лейцы.

Брычка ўехала ў сяло... (*Паводле Р. Бензера*).

Растлумачце значэнні слоў пекная, брычка, лейцы. Падбярыце аднакаранёвыя да слоў будзень і свята.

Прыдумайце працяг казкі, выкарыстаўши выраз: «Хто доўга гуляе, той багацця не мае». Раскажыце пра правілы афармлення дыялога на пісьме.

Выпраўляем памылкі

12. Малады аўтар напісаў у газеце: «З дзікімі кабанамі сustrакаюцца хатнія свінні». Якім словам можна замяніць спалучэнне *дзікія кабаны*? Ці могуць быць свінні хатнімі? Якім прыметнікам трэба замяніць слова *хатні*?

Гавораць мовазнаўцы

Значэнне шмат якіх фразеалагізмаў выяўляецца толькі ў спалучэнні са строга акрэсленымі словамі. Фразеалагізм *душа ў душу* — дружна, у поўнай згодзе ўступае ў сувязь толькі з дзеясловамі *жыць, пражыць*. Таму нельга гаварыць

або пісаць, скажам, так: «*Мы цяпер з табою будзем сябра-ваць душа ў душу*» (І. Лепешаў).

13. Складзіце сказ з фразеалагізмам з тэксту рубрыкі «Гавораць мовазнайцы». Вызначце, якім членам сказа ён з'яўляецца.

14. Да фразеалагізмаў, змешчаных у левым слупку, падбярыце сінанімічныя фразеалагізмы з правага слупка.

Кату па пяту	Кішкі слабыя
Даць прачуханца	Толькі пяткі блішчаць
Увабрацца ў сілу	На жабін скок
Рукі кароткія	Усыпаць бярозавай кашы
Як кот наплакаў	Аршын з шапкаю
Аж пыл курыць	Стаць на ногі

Гэта цікава

У беларускай мове сустракаецца вялікая колькасць запазычаных слоў. Многія з іх трапілі да нас даўно і зараз успрымаюцца як свае, беларускія слова: *бульба*, *вітамін*, *канікулы*, *карта*. Возьмем, напрыклад, слова *канікулы*. Па-лацінску *каніс* — *сабака*. Рымляне словам *Канікула* называлі сузор'е Вялікага Пса. Так яны называлі і час, калі Сонца пры сваім руху знаходзілася ў гэтым сузор'і (з 22 ліпеня па 23 жніўня), — самыя гарачыя дні лета. На гэты час абыяўляўся перапынак у занятках. Адсюль назва *канікулы*.

15. Патлумачце напісанне слоў з вялікай літары ў прачытаным тэксле. Вызначце, ці можа мець адзіночны лік назоўнік *канікулы*.

16. Прачытайце тэкст. Назавіце слова з літарай *ф*. Дакажыце, што яны запазычаныя. Якія прыметы запазычаных слоў вы ведаеце?

Вы прачыталі ў кнізе такую фразу: «*Ён ходзіць “фер-там”*». Як гэта? Каб разгадаць гэтую загадку, трэба ведаць, што даўней літара *Ф* называлася *ферт*. Цяпер уявіце сабе франтаватага, фарсістага, самазадаволенага, бравага *задаваку*, які ходзіць, узяўшыся рукамі ў бокі. У такой позе чалавек вельмі падобны на літару *Ф*. Вось вам і *ферт*, *ферцік*, *франт*, *фарсун* (*Паводле «Вясёлкі»*).

Прывядзіце прыклады фразеалагізмаў, якія характерызуюць чала-века.

Вясёлы перапынак

17. Гульня «Хто больш!». Прадоўжыце рад запазычаных слоў, у якіх пішацца літара **э**.

Купэ, тунэль, маянэз, ветэрэн...

18. Запішыце слова, якія вымаўляюцца так:

[рэццы], [маладз'ба], [п'энал], [с'н'эх], [клас], [з'амл'а],
[дз'в'эры].

19. Запішыце па-беларуску. Раствумачце напісанне.

а) Патриот, океан, педіятр, геніальны, диалог, фортепіано;

б) яркий огонёк, маленькае окошко, родная землица, неглубокая речушка, ласковый ветерок, сильная струйка, уютное гнёздышко.

20. Прачытайце ўрывак з верша Р. Барадуліна. Якія месяцы не названы ва ўрывау? Раствумачце, як утварыліся назвы беларускіх месяцаў. Ці можна знайсці тлумачэнне назваў у вершы?

Год

Ахвочы да прыгод
Круціць, кружыць карагод.
Пачынае пералік:
Студзень,
Люты,
Сакавік.
Студзень студзіць
Рунь густую.
Люты злосны,
Ён лютуе.
Сок пускае сакавік —
Да салодкага прывык.
Следам з краскай
Красавік,
І лясун,
І палявік.
Травень-май
Траву лагодзіць.

Чэрвень
З чырванню прыходзіць.
Ліпень
Ліпам цвет прыносіць.
Жнівень жне,
Атаву косіць...

21. Падбярыце беларускія адпаведнікі да рускіх слоў і параўнайце, як яны ўтварыліся. Раствумачце напісанне.

Предобеденный	Матушка
Внеклассный	Бобрёнок
Соцветие	Птенец
Совместно	Гнёздышко
Бабушка	Большущий

22. Падзяліце слова на групы аднакаранёвых. З двума няроднаснымі словамі складзіце сказы.

Насіць, носкі, пераносіца, нос, паднос, насавы, прыносіць, насілкі, заносы.

Творчая лабараторыя

Гульня «“Апраніце” корань».

-холад-, -вод-, -бяроз-, -снеж-

23. Аднавіце прапушчанае звязно словаўтаральнага ланцужка.

Вада — вадзяны — ... — вадзяністасць; сонца — ... — бяс-
сонечны; сіні — ... — пасінець; ліст — ... — лісточак; зялё-
ны — ... — зазелянець.

Раствумачце значэнні слоў *вадзяны* і *вадзяністы*. Складзіце з імі словазлучэнні.

Выпраўляем памылкі

24. Прачытайце тэкст. Вызначце, якія слова ў тэксле ўжыты няправіль-
на. Чаму памыліліся сябры? Выпраўце памылкі ў маўленні.

Сустрэўшыся на перапынку, сябры расказвалі, што яны рабілі ў выхадны дзень.

— Я, — кажа Антось, — у кіно хадзіў. Фільм быў такі цікаўны, што я застаўся на паўторны сеанс.

— А я, — перапыняе хлопчыка Алесь, — на асеннім кірмашы была, розных гліністых вырабаў купіла.

— А мне і пахваліцца няма чым, — зазначае Алесь. — Дзень быў такі дажджавы, што я не адважыўся нікуды вый-сці. Спрабаваў маляваць, але фарбы былі такія водныя, што малюнак не атрымаўся.

25. Шляхам падбору роднасных слоў растлумачце, у чым заключаецца праца *сарціроўшчыка*, *гравіроўшчыка*, *зваршчыка*. Пакажыце, як утварыліся гэтыя слова.

26. Прачытайце прыказкі і прымайкі. Вызначце ў іх роднасныя слова. Графічна абазначце карані. З якой мэтай ужываюцца аднакаранёвыя слова ў адным сказе.

1. Касі, каса, пакуль раса; раса далоў — касец дамоў.
2. Калі гром грыміць на зялёны лісток, то будзе багаты гадок.
3. Пакровы пакрываюць зямлю лістом, а то і снегам.
4. Блізкіх людзей бяда яшчэ больш збліжае.
5. Не вучы аратага араць, касца касіць, а сейбіта сеяць.

27. Прачытайце пацешкі. Назавіце аднакаранёвыя слова. Растлумачце ролю стылістычных паўтораў у тэксле.

Благата

Добраму чалавечку
Добра і ў запечку,
А благой благаце
Не ўнаровіш на куце.

Лежань. Седзень

Лежань лежма ляжыць,
Седзень седзьма сядзіць,
Бягун бегма бяжыць,
Крыкун крычма крычыць,
Гультай гульма гуляе,
Абібок бок абівае.

B. Вітка.

Гавораць мовазнаўцы

Ёсць многа вельмі пашыраных памылак. Ад слова *дзяўчынка* множны лік будзе не *дзяўчынкі*, а *дзяўчаткі*. *Дзяўчынкі* пішуцца толькі пры лічебніку: *дзве, трыв, чатыры дзяўчынкі* (*M. Лужанін*).

28. Запішыце форму множнага ліку для назоўнікаў *корань*, *ліст*, *прамень*, *пяро*, *селянін*, *грамадзянін*. Зрабіце вывад пра канчаткі назоўнікаў у множным ліку.

29. Утварыце неабходныя формы назоўнікаў у словазлучэннях.

Ісці па (*лясы*), купіць падарунак (*бабуля*), ганарыцца (*тата*), сумаваць па (*сяброўкі*), купацца ў (*рэчка*), плыць у (*лодка*), сядзець на (*бераг*).

30. Прачытайце. Вызначце тып тэксту. Дапішыце канчаткі і раскрыце дужкі. Патлумачце пастановку знакаў прыпынку. Запішыце вядомыя вам назвы ядомых грыбоў.

Не (*спяшацца*) у палон баравік. Моўчкі цікуе за табой з нейкай схованкі, прыглюдаецца. Быццам (*хацець*) спытанаць: «Як завуцца бел.. грыбы? Хто дзе ўладарыць у грыбн.. царстве?» Дык слухай, запамінай, дружжа. Першымі ў чэрвен.. з’яўляюцца каласавікі. Яны (*расці*), калі красуе жыцця. Потым разам з пачаткам жніва ў (*бары*) высыпаюць жніўнікі. А ў верасн.. і каstryчніку грыбнікоў (*радаваць*) крамянная лістападнікі. Усе яны родныя браты, але (*расці*) у розныя поры года. Адрозніць іх можна і па колер.. капялюшыка, і па памеры ножкі. Вось які выбар! На любы густ (*Паводле У. Ягоўдзіка*).

Папрацуем перакладчыкамі

31. Запішыце па-беларуску. Раскажыце пра адметнасць беларускіх сінтаксічных канструкцый.

Благодарить отца, смеяться над соседом, писать по новому адресу, идти в лес по грибы, заболеть ангиной.

32. Прачытайце тэксты. Вызначце, да якога стылю і тыпу яны адносяцца. Патлумачце напісанне арфаграм у словаҳ.

1. Рабіна — з рада кветкавых раслін сямейства ружавых. Вядома 100 відаў. Пашырана дрэва ва ўмераным поясে Паўночнага паўшар’я. На Беларусі ёсьць і дзікарослы від — рабіна звычайная. Расце ў падлеску, на палянах, на берагах рэк, у парках, садах, на вуліцах.

Лістападнная дрэвы вышынёю 10—25 метраў. Расце рабіна і кустамі. Лісце суцэльнае. Кветкі белыя, светла-жоўтыя

або чырванаватыя, духмяныя ў шчытка падобных суквеццях. Плод — дробны яблык. Плады маюць у сабе вітамін С, вельмі карысныя («Лясная книга»).

2. Ішла аднойчы Вос..нь па сце..ках лясных. Спынілася каля Рабінкі. Пазайздросціла, якая яна прыгожая. Паглядзела Восень на Рабінку — пасыпалася адразу з Рабінкі лістота зжаўцелая. Лістота абліяцела, а ягады трymающца. Ра..злавалася Вос..нь, паклікала да сябе в..тры восен..скія халодныя. Узвылі в..тры, закружыліся, наляцелі на Рабінку з усіх бакоў. Ды толькі нічога ў іх не атрымалася. Ягады як віселі, так і віся...ь.

Яшчэ больш узлавалася Вос..нь. Паклікала маразы весен..скія н..чныя. Пачалі маразы ягады ў ш..рань апранаць, ноч..у прымарожваць. І зноў нічога не атр..малася — трymающца ягады на галінках, як і трymаліся.

А Рабінка толькі раду..цца:

— Дзякую табе, Вос..нь-матухна, за тое, што ягады мае горкія сало..кімі зрабіла. Цяпер яны куды смачнейшымі будуць для гасцей маіх д..ўгачаканых (*Паводле Г. Аўласенкі*).

Якіх гасцей чакала Рабінка? Як дрэўца выглядала на пачатку восені? Пашырце тэкст апісаннем Рабінкі. У якім стылі яно будзе напісана?

Вызначце, якімі часцінамі мовы з'яўляюцца падкрэсленыя слова. У якой форме яны ўжыты ў тэксле?

НАЗОЎНІК

«Нам засталася спадчына...»: назоўнікі уласныя і агульныя, канкрэтныя і абстрактныя, зборныя, рэчыўныя

Назоўнікі уласныя і агульныя

Успомнім —

Уласныя назоўнікі — гэта індывідуальныя назвы, якія вылучаюць прадмет з групы агульных: дзядзька *Павел*, горад *Мазыр*, цукерка «*Знічка*», кот *Яська*.

1. Прачытайце тэкст. Выпішыце ўласныя назвы. Што яны абазна-
чаюць? Якая роля ўласных назоўнікаў у тэксце?

У кожнай назве паселішча сваё паняцце. Проста так
яно не з'явілася. Яно нясе пэўны сэнс, мае сваё тлумачэн-
не. Ёсьць зразумелыя назвы. Вёска Залессе некалі ўзнікла
за лесам, Загор'е — за гарой. Вёска Кавалі ўславіла сваіх
даўнейшых майстроў-кавалёў. А вось адкуль назва Ваўч-
кі? Вучоныя тлумачаць, што імя Воўк старажытныя людзі
давалі дзесятам, каб абараніць ад злых духаў. Імя-мянушка
(Паводле У. Ліскага).

Паспрабуйце растлумачыць назву свайго паселішча. Раскажыце
легенды ці паданні пра гісторыю свайго роднага кутка. Складзіце
спіс назваў населеных пунктаў вашага раёна.

2. Паширце рады назоўнікаў уласнымі прыкладамі. Што абазна-
чаюць рады запісаных вамі слоў? З трыма словамі складзіце
сказы.

1. Настасся, Васільеўна, Буткевіч...
2. Туман, Сняжок, Пярэстая...
3. Прывіль, Нарав, Нёман...
4. Брэст, Калінкавічы, Гомель...
5. Плутон, Венера, Марс...
6. Газета «Звязда», часопіс «Вясёлка»...
7. Тэлевізар «Віцязь», шампунь «Вітоша»...

3. Прачытайце тэкст. Адкажыце на пытанні. Назавіце ўласныя і агуль-
ныя назоўнікі. Растворыце іх напісанне.

Магілёўшчына — радзіма славных сыноў беларускай
землі. Нагадаем прозвішчы некаторых з іх: Пётр Мсцісла-
вец, Вінцэнт Дунін-Марцінкевіч, Вітольд Бялыніцкі-Біру-
ля, Генадзь Аўсянікаў. Хто з іх народны артыст? Хто вядо-
мы мастак? Хто класік беларускай літаратуры? Хто адзін
з першадрукароў? (*Паводле «Вясёлкі»*).

Ці ведаецце вы, што азначае ваша імя і прозвішча? Раскажыце пра
славутых землякоў вашай мясцовасці.

Вясёлы перапынак

4. Прачытайце тэкст. Вызначце яго тып і стыль.

Раніцы не бачым

Новая настаўніца знаёміцца з класам. Цікавіцца, якія дзіцячыя выданні вучні ведаюць. Нехта назваў «Вясёлку», хтосьці «Бярозку».

— Ну, а «Раніцу» хто-небудзь з вас бачыў?

— Не, раніцы мы не бачым, — адказаў за ўсіх адзін хлопчык. — Раніцай мы ў школу ідзём (*У. Содаль*).

Чаму хлопчык так адказаў настаўніцы? У чым ён памыліўся? Запішыце вядомыя вам назвы часопісаў. Складзіце з імі некалькі сказаў.

5. Вядома, што многа уласных назоўнікаў узнікла ад агульных. Аднак бывае і наадварот. Пасправуйце растлумачыць, ад якіх уласных назоўнікаў утварыліся слова *панама, маўзер, рэнтген*.
6. **Гульня «Хто больш!».** Запішыце як мага больш назваў беларускіх гарадоў, вёсак, рэк, азёр, імёнаў беларускіх пісьменнікаў, кампазітараў, мастакоў. З трymа назвамі пабудуйце словазлучэнні, растлумачце іх напісанне.

Назоўнікі канкрэтныя, абстрактныя, зборныя, рэчыўныя

Успомнім

Да канкрэтных адносяцца назоўнікі, якія называюць прадметы, што можна палічыць. Большасць канкрэтных назоўнікаў, за выключэннем уласных (*Нарач, Баранавічы*) і некаторых агульных (*абцугі, сані*), маюць формы адзіночнага і множнага ліку.

Абстрактныя, зборныя і рэчыўныя назоўнікі супрацьпастаўляюцца канкрэтным. Гэтыя групы назоўнікаў абазначаюць прадметы, якія немагчыма палічыць, таму ў асноўным ужываюцца толькі ў адзіночным ліку.

Граматычнае сіта

1. Прачытайце тэкст. Чаму ўсмешка вярнулася да чалавека? Падбярыце да тэксту загаловак. Выпішыце па два канкрэтныя, абстрактныя, зборныя і рэчыўныя назоўнікі. Раствумачце значэнні выдзеленых фразеалагізмаў.

У аднаго чалавека прапала ўсмешка.

— Браток, што з табой здарылася? — здзівіўся сусед. — Поле пустазеллем заастае, а ты *лынды б'еш*. На твары ні кроплі радасці, а толькі сум. Без усмешкі цяжка жыць.

Пайшоў чалавек у лес. Бачыць, на лісці пад ялінай спіць яго ўсмешка.

— Уставай! — крыкнуў чалавек. — Цяжка без цябе жыць: *усё з рук валіцца*.

Усмешка толькі павярнулася на другі бок. Чалавек разгубіўся, не ведае, што рабіць.

Раптам перад ім з'явіўся Крумкач і парай:

— Ідзі дадому, поле ўзары, пасей гарох, лён, грэчку. Калі вырастуць, зацвітуць, тады і твая ўсмешка вернеца.

Чалавек зрабіў так, як парай яму Крумкач... И ўсмешка вярнулася (*Паводле А. Якімовіча*).

2. Прачытайце тэкст. Вызначце яго тып. Выпішыце канкрэтныя і абстрактныя назоўнікі. Раствумачце напісанне слоў з вялікай літары.

Дзеці — спадарожнікі планеты Сям'я. На ёй яны напаўняюцца мудрасцю, сілай, жыццёвым зарадам. И, адчуўшы моц у крылах, з дапамогай бацькоў узлятаюць на сваю арбіту. Ствараюць свою жыццёвую планету «Я». Так было. Так ёсць. Так будзе.

Хай кожнае чалавечася Я стане вобразам Дабрыні, Розуму і Любові. Тады і мы станем Людзьмі. Можа, тады і Зямля напаша ператворыцца ў планету Шчасця? (*Паводле У. Ліпскага*).

Пры якой умове Зямля можа стаць планетай Шчасця?

Успомнім

Зборныя назоўнікі абазначаюць сукупнасць аднародных прадметаў як адно цэлае і не могуць мець формы множнага ліку (*лісце, калоссе, вучнёўства*).

У множным ліку большасць назоўнікаў мае канчаткі *-i*, *-ы*. Але: *мінчане*, *сляяне* і інш.

Вясёлы перапынак

3. Прачытайце смяшынку. Знайдзіце ў тэксле зборны назоўнік. Якія назоўнікі з тэкслу называюць асоб? Як называюцца такія назоўнікі?

Хто нарабіў смецця?

Маці прагульваецца з Косцікам. Дворнік мяце вуліцу. Хлопчык глядзеў, глядзеў на дворніка і кажа:

— Мама, а чаму дзядзя нарабіў столькі смецця? (A. Ximrun).

Стол даведак

Ці з'яўляюцца зборнымі назоўнікі *народ*, *статак*, *зграя*?

Гэтыя назоўнікі абазначаюць сукупнасць предметаў, якія можна палічыць: *народ* — *народы*, *статак* — *статкі*, *зграя* — *зграи*. Таму яны не з'яўляюцца зборнымі.

4. Выпішыце зборныя назоўнікі. Складзіце з імі словазлучэнні.

Кусты, сум, лістота, хваля, малацьба, станцыя, ртуць, радня, алешнік, бруsse, блакіт, помста, арэлі, садавіна, каханне, каменне, сяржант, гуслі, паркалъ.

Лінгвістычны каментарый

Да рэчыўных назоўнікаў адносяцца назвы рэчываў, якія можна падзяліць на часткі.

Увага! Частка мае асаблівасці цэлага: *малако*, *хлеб*, *золата*, *цэмент*, *шоўк*, *аспірын*.

Асноўная прымета рэчыўных назоўнікаў — ужыванне ў форме адзіночнага ліку. Аднак некаторыя назоўнікі маюць толькі форму множнага ліку (*дрожджы*, *духи*, *апілкі*).

Рэчыўныя назоўнікі спалучаюцца са словамі *шмат*, *многа*, *нямнога*, з адзінкамі меры даўжыні і вагі (*шмат соды*, *кілаграм мёду*).

5. Адгадайце загадкі. Да якога разраду назоўнікаў адносяцца словаў-адгадкі?

1. Белае палатно, а пад ім халадно. 2. Без ног бяжыць, без вачэй глядзіць. 3. Вадкае, а не вада, белае, а не снег. 3. У вадзе нарадзілася, а вады баіцца.

6. Прачытайце тэкст. Пра якія пацеркі расказвае аўтар? Выпішыце з тэксту канкрэтныя, абстрактныя і рэчыўныя назоўнікі. Раствумачце значэнні прыказак.

Дзяўчаткі змалку любяць упрыгожанні. Бываюць яны з бурштыну, шкла, бісеру, з каштоўных камянёў. Фанта-зёркі прыдумляюць сабе пацеркі з ракавінак, жалудоў, ра-монкаў.

А мне ўяўляюцца пацеркі са слоў. Слова да слова, і ат-рымліваюцца «пацеркі» — прыказкі і прымалкі, у якіх ад-люстравана народная мудрасць.

Розуму грашыма не заменіш. Адна рука і вузла не звяжа. Не ўсё тое золата, што блішчыць. Працавітага да работы не панукаюць (*Паводле У. Ліскага*).

Стол даведак

Мая мама прадавец. Сёння яна сказала, што ў магазін прывезлі розныя сыры і мінеральныя воды. Аднак сыр і вада — рэчыўныя назоўнікі. Яны не могуць ужывацца ў множным ліку. Значыць, мама няправільна ўжыла форму назоўнікаў?

Некаторыя рэчыўныя назоўнікі могуць ужывацца ў множным ліку: *снягі Антарктыды, пяскі пустыні, галандскія сыры*. У такім выпадку трошкі змяніеца значэнне слоў. Словы *сыр, вада* і інш. ужываюцца ў множным ліку, калі размова ідзе пра розныя гатункі вырабаў.

7. Вызначце, якія з запісаных рэчыўных назоўнікаў могуць ужывацца ў множным ліку. Ці змяніеца пры гэтым іх значэнне?

Сок, цукар, соль, кісель, рыс.

8. Запоўніце табліцу прапанаванымі назоўнікамі.

Уласныя	Агульныя			
	канкрэтныя	абстрактныя	рэчыўныя	зборныя

Сож, чысціня, цукар, алешнік, радасць, аксаміт, моладзь, прыгажосць, праспект, бег, Кузьма, лісце, саломіна,

кава, Сатурн, лістота, пясок, абыякавасць, Венера, абеліск, прызнанне, Мястры, марганец, вадарод, нафта, дрожджы.

9. Прачытайце.

Паштальён прынёс для Глеба лісток, на якім было надрукавана:

Віншую паступленнем гімназію Цалую Тата

Глеб узрадаваўся, але не зразумеў, чаму так дзвіна гэта віншаванне напісаны.

Што падалося Глебу дзвіным? Што за лісток атрымаў хлопчык?

Гэта цікава

Слова *тэлеграма* ўтварылася з двух замежных слоў: *тэле* — далёка, *грама* — запіс.

Стол даведак

Чаму ў тэксце тэлеграмы не ўжываюцца слова-памочнікі — прыназоўнікі і не ставяцца знакі прыпынку?

У тэлеграме інфармацыя падаецца коратка, таму што трэба плаціць грошы за кожнае слова. Людзі дамовіліся не пісаць слова-памочнікі і не ставіць знакі прыпынку.

10. Перачытайце тэлеграму з практикання 9. Запішыце яе змест у форме сказаў.

Спроба пяра

11. Напішыце тэлеграму свайму сябру, родным.

**«А слова — сапраўды жывая рэч...»:
адушаўлёныя і неадушаўлёныя назоўнікі**

Успомнім

У граматыцы да адушаўлёных назоўнікаў адносяцца назвы жывых прадметаў, якія могуць самастойна рухацца. Да неадушаўлёных адносяцца назвы нежывых прадметаў і назвы раслін (*трактар, вада, апенька, ліпа*).

1. Прачытайце тэкст. Адгадайце загадку В. Зуёнка. Выпішыце асобна адушаўлённыя і неадушаўлённыя назоўнікі. Назавіце асабовыя назоўнікі.

Жывы гадзіннік

Ёсць каса, ды не кашу,
Грэбень ёсць, ды не чашуся,
Шпоры на нагах нашу,
Ды ў жакеі не імкнуся,
Не актор, а голас маю,
Як магу, так і спываю.
А ў той песні сэнс адзіны:
Я адлічаю гадзіны,
Знаю час і ўдзень, і ў цемень,
Я жывы гадзіннік — ...

Стол даведак

Чаму слова *лялька*, *дамавік*, *карп* (страла) адносяцца да адушаўлённых назоўнікаў?

Каб вызначыць, адушаўлённым ці неадушаўлённым з'яўляецца назоўнік, трэба параўнаць яго форму ў вінавальным склоне множнага ліку з формамі роднага і назоўнага склонаў множнага ліку. Калі форма В. скл. = форме Р. скл. (*дамавікоў* (В. скл.) — *дамавікоў* (Р. скл.); *лялек* (В. скл.) — *лялек* (Р. скл.)), то назоўнік адушаўлёны, калі форма В. скл. = = форме Н. скл. (*баравікі* (В. скл.) — *баравікі* (Н. скл.); *азёры* (В. скл.) — *азёры* (Н. скл.)), — назоўнік неадушаўлёны.

Зайвага! Для назоўнікаў мужчынскага роду можна па-раўноўваць формы ў адзіночным ліку (*карпа* (В. скл.) — *карпа* (Р. скл.), *баравік* (В. скл.) — *баравік* (Н. скл.)).

Граматычнае сіта

2. Размяжуйце адушаўлённыя і неадушаўлённыя назоўнікі. Назавіце асабовыя назоўнікі. З двумя адушаўлёнымі назоўнікамі складзіце сказы.

Вадзянік, ліпа, валет, кенгуру, вяз, лялька, туз, будаўнік, мурашнік, сабака, дзіця, алібі, народ, вавёрачка (цацка), князь, лешч (страла), валошка, вучань, мурашнік, акадэмік, ліпа, калібры, гваздзік, чарот.

«Наш пярэсты какаду...»: цяжкасці ў вызначэнні роду назоўнікаў. Назоўнікі агульнага роду

Успомнім

У адзіночным ліку назоўнікі адносяцца да аднаго з трох родаў: мужчынскага (*Алег, сабака, дзядулія*), жаночага (*сяброўка, Вераніка, паліца*) і ніякага (*возера, дзіця, полымя*). Назоўнікі, якія ўжываюцца толькі ў форме множнага ліку (*Пухавічы, Сілічы, канікулы, нахніцы*), роду не маюць.

1. Адгадайце загадкі. Выпішыце з тэксту назоўнікі, вызначце іх род. Якога роду адгадкі?

Яго пакінуў гаспадар
І сам паехаў на базар.
Ад дзвярэй ён ні на крок,
Бо завуць яго...

B. Шніп.

Стайць за ракою
Духмянай гарой.
Ён так даспадобы
Кароўкам зімой.

P. Саковіч.

Граматычнае сіта

2. Размяркуйце назоўнікі па групах у залежнасці ад родавай прыналежнасці.

Мужчынскі	Жаночы	Ніякі	Не адносяцца ні да якога роду
1	2	3	4

Цюль, вермішэль, Егіпет, паездка, вогнішча, валяр'ян, гроши, дзяржава, пажарышча, Венера, прэм'ер, Баранавічы, духі, какава, імя, Арктыка, капуста, племя, паселішча, смеласць.

Творчая лабараторыя

3. Вам прапанавалі прарэкламаваць какава і вермішэль. Пасправуйце зрабіць гэта, ужываючы пры назоўніках прыметнікі ў неабходнай форме.

Успомнім

У беларускай і рускай мовах род назоўнікаў, якія падобна гучаць, часам не супадае: *белая гусь — белый гусь*,

старажытны рукапіс — дрэвняя рукопісь, валяр'ян расцвій — валерьяніца расцвела, бабуліна камода — бабушкин комод і інш.

Вясёлы перапынак

4. Прачытайце тэкст. Запішыце выдзеленыя словаў ў пачатковай форме, вызначце іх род.

Неяк адна щётачка выганяе *гусей* з агарода:

- Агыля, *сабакі!* — махае на іх сваім дубчыкам.
- Якія гэта сабакі?! Гэта ж *гусі!* — запярэчыў сусед.
- Якія гэта гусі?! Гэта *свінні*. Бач, як увесь агарод змясілі (*У. Содаль*).

Папрацуем перакладчыкамі

5. Да рускіх слоў падбярыце беларускія адпаведнікі. Вызначце род назоўнікаў. З трывам словамі пабудуйце сказы.

Русская мова	Беларуская мова
боль	
гусь	
запись	
лебедь	
медаль	
насыпь	
педаль	

6. Знайдзіце «чацвёртае лішняе». З названымі словамі складзіце слова вазлучэнні.
- 1) Цюль, сабака, стэп, рунь;
 - 2) кішэнь, квецень, шампунь, вуаль;
 - 3) палын, шынель, подпіс, шэррань.

Лінгвістычны каментарый

Адушаўлённыя нескланяльныя назоўнікі могуць абазначаць назвы асоб і жывёл. Назоўнікі, што абазначаюць асоб жаночага полу (*мадам, фрау, Люсі*), адносяцца да жаночага рода. Назоўнікі, якія абазначаюць асоб мужчынскага полу

(*канферансье, містэр, Вано*), — да мужчынскага роду. Нескланяльныя назвы жывёл адносяцца да мужчынскага роду (*какаду, гну*).

Неадушаўлённыя агульныя нескланяльныя назоўнікі ў асноўным належаць да ніякага роду (*пенснэ, бра, піяніна*).

7. Запішыце прыметнікі і дзеясловы ў неабходнай форме.

Было ціха. Спа.. магутн.. арангутанг, драма.. гарыла, храпе.. шымпанзэ. Толькі шустр.. макака ніяк не хаце.. супакоіцца. Задуменн.. гну жава.. сена. Гіганцк.. боа спа.., утульна скруціўшыся ў клубок. З сумкі шэр.. кенгуру выглядвала дзіцянё. Амерыканск.. лама моўчкі глядзе.. на вокал. Зграбн.. газель пашчыпва.. траўку (*Паводле В. Служэўскай*).

Стол даведак

Ці можна сказаць *смачны івасі, свежае салямі, прыгожае пенальци?*

Род некоторых адушаўлённых (*ивасі, цэцэ*) і неадушаўлённых (*салямі, кальрабі, пенальци, сірок*) назоўнікаў вызначаецца па агульным слове. Назоўнікі *ивасі, цэцэ, салямі, кальрабі, авеню* жаночага роду, бо да жаночага роду адносяцца слова *рыба, муха, каўбаса, капуста, вуліца*. Мужчынскі род назоўнікаў *пенальци і сірок* тлумачыцца мужчынскім родам слоў *удар і вецер*. Таму правільна будзе сказаць *смачная івасі, свежая салямі, прыгожы пенальци*.

8. Спішыце тэкст, дапісваючы канчаткі прыметнікаў.

Шумн.. мнагалюдн.. Осла. На галоўн.. авеню — утульн.. кафэ «Пярэст.. какаду». Гучыць прыемн.. сапрана.

За столікам каля акна, дзе стаіць арыгінальн.. кашпо, сядзяць юн.. лэдзі і яе сяброўка. На адной з іх свабодн.. норкав.. мантто, на другой — прыгож.. паліто. Абедзве ядуць бутэрброды з апетытн.. салямі і салат са свеж.. кальрабі. На дэсерт у іх будзе чорн.. кава, абрыкосав.. суфле і свеж.. безэ (*Паводле В. Служэўскай*).

Гэта цікава

Слова *суфле* прыйшло да нас з французскай мовы. *Суфле* літаральна — «надзымуты пірог» (аснову суфле складаюць узбітыя яйкі).

Лінгвістычны каментарый

Род нескланяльных неадушаўлённых уласных назоўнікаў вызначаецца паводле роду адпаведнага агульнага назоўніка (*Тблісі* — мужчынскага роду, таму што горад, *Ай-Петры* — жаночага роду, таму што гара, *Ківу* — ніякага роду, таму што возера).

Увага! Род зменных назоўнікаў вызначаецца па канчатках: *Селігер* (возера) — м. р., бо змяняецца як слова *вечар*; *Свіязь* (возера) — ж. р., таму што змяняецца як назоўнік *дробязь*.

Спраба пяра

9. Складзіце невялічкае апавяданне, каб з контэксту вашы сябры здагадліся, што Мумба — гэта возера, Юмба — гэта рака, Саіці — гэта горад, а Ісіці — вёска.

Выпраўляем памылкі

Пры адказе на пытанне настаўніка: «Да якога роду адносяцца назоўнікі *доктар*, *лабарант* у словазлучэннях *доктар Кавалёва*, *лабарант Васільева?*» Алесь адзначыў, што такія назоўнікі адносяцца да жаночага роду. Ці згодны вы з Алесем?

Успомнім

Назвы асоб паводле прафесіі ці роду заняткаў (*арнітолог*, *дэпутат*, *прафесар*) адносяцца да мужчынскага роду.

10. Дапішыце канчаткі прыметнікаў і дзеясловай.

Ганна Міхайлаўна Паддубская — выдатн.. кіраунік гуртка «Роднае слова». Яна — цудоўн.. педагог. Заслужан.. настаўнік, Ганна Міхайлаўна кірава.. гуртком на працягу

дзесяці гадоў. За гэты час наш.. кіраўнік падрыхтава.. ня-
мала знаўцаў роднай мовы.

11. **Лінгвістычная задача.** Вельмі часта можна пачуць: «Якая малай-
чына гэта дзяўчынка!», «Які малайчына гэты хлопчык!» Што гэта за
слова такое «малайчына»? Якога яно роду? Назавіце назоўнікі, якія
маюць такі ж самы род, як і назоўнік малайчына.

Лінгвістычны каментарый

Назоўнікі агульнага роду могуць праяўляць уласцівасці
то мужчынскага, то жаночага роду (*са скнарам Антосем і са скнарай Ганнай*), але сцвярджаць, што яны ўжыты
ў мужчынскім ці жаночым родзе, нельга. Гэта назоўнікі
агульнага роду. Аднак іх канчаткі залежаць ад полу асобы,
якую такія назоўнікі абазначаюць.

12. Дапішыце канчаткі прыметнікаў і вызначце род назоўнікаў.

Каштоўн.. жэнышэнъ, нов.. настаўнік Ганчарова, со-
нечн.. Батумі, вечн.. зубрыла Вераніка, прав.. педаль,
дзіён.. хвалько Піліп, горк.. алоэ, прыгож.. бра, глыбок..
возера Антарыа, аўстралійск.. кенгуру, цацачн.. поні, гуль-
таяват.. беларучка Максім, балюч.. мазоль.

Спраба пяра

13. Прачытаіце тэкст. Вызначце яго стыль і тып. Падзяліце тэкст на част-
кі, знайдзіце ключавыя слова. Назавіце назоўнікі, вызначце іх род.

Юрка нешта доўга майстраваў на кухні. Праз нейкі час
ён ціхен'ка паклікаў дзядулю і прашаптаў: «Я змайстраваў
«машыну часу». Пайшлі — пакажу». Зайшоўшы на кухню,
дзядуля ўбачыў незвычайнную канструкцыю з посуду і хат-
няга начыння.

— Унучак, а куды ты хочаш патрапіць на гэтай машы-
не? — запытаўся дзед. — У мінулае ці ў будучае?

— Не, дзядуля, я хачу апынуцца ў краіне кніг. Паедзеш
са мной у падарожжа? У нашай дзіцячай бібліятэцы столь-
кі кніжак — аж вочы разбягаюцца. Дапамажы разабрацца,
якія прачытаць у першую чаргу.

— Ну, тады сядай! Паляцелі!..

- 14.** Якія кніжкі вы параілі б прачытаць Юрку. Дапішыце апавяданне «Падарожжа ў краіну кніг», ужываючы зменныя і нязменныя назоўнікі.

«У роднай мовы моцнае карэнне...»: назоўнікі адзіночнага і множнага ліку

Успомнім

Формы адзіночнага і множнага ліку маюць назоўнікі, якія называюць прадметы, што можна палічыць (*хата — хаты, чалавек — людзі, племя — плямёны*). Назвы прадметаў, якія немагчыма палічыць, ужываюцца толькі ў форме адзіночнага (*радасць, пясок*) ці множнага (*духі, Калінкавічы*) ліку.

1. Пашырце рады назоўнікаў, якія ўжываюцца толькі ў адзіночным ліку. Раствумачце, паводле якога значэння назоўнікі аб'яднаны ў адну группу.
 - 1) Васіль, Панчанка, Нясвіж...
 - 2) сівізна, гарэнне, адчай...
 - 3) нафта, мука, аспрын...
 - 4) праменне, мэблі, моладзь...

Выпраўляем памылкі

Наставніца прапанавала да слоў *ліст, прамень, корань* падабраць назоўнікі ў форме множнага ліку. Алег запісаў наступныя слова: *лісце, праменне, карэнне*. Ці правільна хлопчык выканаў заданне?

Зайвага! Зборныя назоўнікі не могуць мець формы множнага ліку.

Творчая лабараторыя

2. Складзіце крыжаванку, выкарыстоўваючы слова *Тэлеханы, канікулы, акуляры, абцугі, гроши, выбары, дровы, сані, нажніцы, вілы*. Раствумачце, што абазначаюць названыя назоўнікі. Ці могуць яны ўжывацца ў форме адзіночнага ліку?

3. Запішыце рады слоў. У кожным з іх вызначце «лішняе». Абгрунтуйце свой выбар. Падкрэсліце назоўнікі, якія маюць толькі форму множнага ліку.
1. Нажніцы, алоўкі, абцугі, шчыпцы.
 2. Маладосць, адказнасць, радасць, постаць.
 3. Апілкі, дрожджы, гроши, дзённікі.
 4. Шчэбень, бетон, цэгла, камень.
 5. Вусны, замаразкі, маланкі, суткі.
 6. Граблі, крупы, арэхі, санкі.
 7. Мука, малако, соль, яблык.
4. Прачытайце верш М. Пазнякова «Ягады». Назавіце назоўнікі, якія адрозніваюцца лікам у рускай і беларускай мовах. Калі ўжываюцца назоўнікі *маліна*, *ажына*?

З мамай я збіраў суніцы,
А з бабуляю — чарніцы,
Ездзіў з татам у маліны,
А з дзядулем — у ажыны.
А сягоння мы з сястрыцай
Пойдзем разам у бруsnіцы,
Запрасілі сябрукі
Нас назаўтра ў буякі.
З кожнай, кожнай ягадай
Павітаца рады я.

5. Вызначце асаблівасці ўжывання формаў ліку падкрэсленых назоўнікаў.
1. Мая Беларусь у рамонку і верасе (*П. Панчанка*). 2. Усе мы не можам выбраць вольнай хвіліны, каб наведаць свае мясціны — Глыбачкі, Жывалкі, Замошшы (*P. Барадулін*).
 3. Зіма пайшла, свае забраўшы страхі ў ледзянную скрыню за плячыма (*I. Багдановіч*). 4. Мужнасць не згарэла ў Хатынях. Слава на Курганы ўзышла (*Ю. Свірка*). 5. Ідуць спакойна халады, на плечы ўскінуўшы завеі (*P. Барадулін*).
 6. Там, дзе гулі пшаніцы і жыты, стаяць снапы, як рыжыя браты (*П. Панчанка*).

Кантрольныя пытанні і заданні

1. На аснове якіх прымет мы адносім слова да назоўнікаў?

2. Якія прыметы дапамагаюць адрозніць канкрэтныя і абстрактныя, зборныя, рэчыўныя назоўнікі?
3. Ці могуць рэчыўныя назоўнікі мець форму множнага ліку? Прывядзіце свае прыклады.
4. Прывядзіце прыклады ўласных назоўнікаў у форме множнага ліку. Складзіце з імі сказы.
5. Якія назоўнікі з'яўляюцца асабовымі: *конь, волат, Алекс, камбайн, сям'я, зубр, дырэктар, крот, часопіс*?
6. Якія граматычныя прыметы дапамагаюць нам аднесці назоўнікі *лялька, робат, лясун, конь* (шахматная фігура), *тапелец* да адушаўлённых?
7. Ці адносяцца да адушаўлённых назоўнікаў назвы раслін *папараць, яблыня, рамонак, валошка, падбел*?
8. У якіх назоўнікаў вызначыць род немагчыма?
9. Як вызначыць род нескланяльных назоўнікаў?
10. Прывядзіце прыклады назоўнікаў, якія ў рускай і беларускай мовах адносяцца родам.
11. Да якога роду адносяцца назоўнікі, што абазначаюць асоба прафесіі: *інжынер, кандуктар, заатэхнік, брыгадзір*?
12. Ці можна сцвярджаць, што назоўнікі тыпу *забіяка Вера, чысцёха Ганна* адносяцца да жаночага роду?
13. Ці маюць форму множнага ліку слова *малако, цукар, варэнне*? Дакажыце.

Асцярожна, роднае слова: канчаткі назоўнікаў у адзіночным ліку

1. Адгадайце загадку М. Пазнякова. Як называюцца слова, якія адноўляваюцца, але маюць рознае значэнне?

Ён — з граматыкі,	А по мне
Пры гэтым	Промчишься с ветром,
Усяго іх —	Если снег
Роўна шэсць.	И санки есть.

Лінгвістычны каментарый

Змяненне назоўнікаў па ліках і склонах называецца склененнем. Склленнем называюцца і групы слоў, аб'яднаныя адноўлявым словазмяненнем.

Заўвага! Назоўнікі, якія ўжываюцца толькі ў множным ліку (*цымбалы*, *Віскулі*), не адносяцца ні да якога тыпу скланення.

Гавораць мовазнаўцы

2. Прачытайце тэкст. Вызначце яго стыль. Падрыхтуйтесь да паведамлення «Чаму так называюцца склоны».

Паняцце *склон* (рускае *падеж*) прыйшло, відаць, з практикі ігракоў у косці. У іх мове яно абазначала падзенне кінутай уверх косці падтым ці іншым вуглом. Такім чынам, скланенне — гэта падзенне слова, змяненне канчаткаў у слове. *Назоўны* — гэта «*пачатковы*» склон, *прамы* — у адрозненне ад астатніх, якія падалі не прама, а пад вуглом (так званыя *ўскосныя склоны*). *Родны* склон атрымаў сваю назуву таму, што ён можа абазначаць родавую прыналежнасць, паходжанне (*сын настаўніка, падарунак бацькі*). *Давальны* склон называецца так па сваёй сувязі з дзеясласцам *даць (каму? — маці, сястры, брату)*. Назва *вінавальна-га* склона паходзіць ад лацінскага *causa* — *віна, прычына*. *Творны* названы паводле аднаго са сваіх значэнняў, якое паказвае, з дапамогай чаго адбываецца дзеянне: *пісаць алоўкам, дабірацца аўтобусам*. *Месны* склон атрымаў сваю назуву з той прычыны, што ён можа абазначаць месца: *у полі, у лесе, на паляне і г. д.* (*Паводле Л. Васюковіч*).

Граматычнае сіта

3. Вы часта просіце бацькоў купіць вам нешта смачненькае. Раскладзіце ў тры вазачкі слова-назоўнікі 1, 2 і 3-га скланення. Які тып асновы маюць падкрэсленыя назоўнікі? Складзіце табліцу «Асновы назоўнікаў».

Пячэнне, вафелька, мармелад, халва, рагалік, булачка, клубніцы, карамель, слодыч, пернік, рагалік, чарэшня.

Вясёлы перапынак

4. Прачытайце тэкст. Дайце яму загаловак. Вызначце, у якім склоне ўжыты назоўнікі ў першых двух сказах. Выпішыце з тэксту назоўнікі ў пачатковай форме і вызначце тып скланення.

Вясковы хлопчык упершыню прыехаў у горад да сваякоў.

У кватэры на пятым паверсе дзеци пачалі бегаць, шумець.

Гаспадыня кватэры зрабіла заўвагу:

— Ціха, не насіцесь так — пад намі ж людзі!

Вясковы госць моцна здзвівіўся:

— У вас пад падлогай людзі?! А ў нас — мышы (*A. Нафранович*).

Ці маюць слова дзеци, людзі формы адзіночнага ліку?

Канчаткі назоўнікаў 1-га скланення

Успомнім

1. Разгледзьце табліцу. Успомніце, якія назоўнікі адносяцца да першага скланення. Папоўніце графы табліцы ўласнымі прыкладамі.

Назоўнікі жаночага роду з канчаткамі <i>-а</i> , <i>-я</i>	Назоўнікі агульнага роду, якія обазначаюць асобу жаночага полу	Назоўнікі мужчынскага роду з націскам на канчатку	Назоўнікі агульнага роду, што обазначаюць асобу мужчынскага полу, з націскам на канчатку
<i>вярба</i> , <i>зграя</i> , <i>Тамара</i>	<i>сведка Алеся</i> , <i>ціхоня Настасся</i>	<i>старышына</i> , <i>Крапіва</i> , <i>Кузьма</i>	<i>тамада Алесь</i> , <i>сарвігалаўа ўнук</i>

Стол даведак

Чаму назоўнікі з асновай на *з*, *к*, *х* у давальным і месным склонах маюць розныя канчаткі: *на дарозе*, *на страсе*, *гутарыцы*, *ручэ*, *на штаце*? Ад чаго гэта залежыць?

Назоўнікі з асновай на *з*, *к*, *х* могуць мець канчаткі *-е*, *-ы*, *-э*. Канчатак *-е* маюць назоўнікі з асновай на [г] і [х], якія пры змяненні слова чаргуюцца з [з'] і [с'] (*трывозе*, *на страсе*, *у біклазе*, *пры ткачысে*). Назоўнікі з асновай на [к], што пры змяненні слова чаргуюцца з [ц], могуць мець канчатак *-ы* або *-э*. Параўнаем: націск на канчатку *рака* — *рацэ*, націск на аснове *сукёнка*, *свёдкы* *Алеся* — *сукёны*, *свёдцы* *Алесі*.

Вясёлы перапынак

2. Прачыттайце скорагаворку Г. Аўласенкі. Знайдзіце назоўнікі першага скланення. Раствумачце правапіс канчаткаў.

У руцэ была мука,
У муцэ была рука.
Ды рука схапіла мыла —
І муку вадою змыла.

3. Адгадайце загадкі У. Мазго. Вывзначце, на які зычны заканчваюцца асновы ў словах-адгадках. Словы-адгадкі запішыце ў давальным і месным склонах.

Дом-палац стаіць высокі.
Нашых ведаў там вытокі.
Радасць свеціцца наўкола...
Ну вядома, гэта —

Яна — крыніца ведаў,
Яна — рэцэпт ад бедаў,
Ад невуцтва, ад ліха,
Скарынаўская —

Круглы твар яе,
Здаецца,
Уначы
З мяне смяеца.
Раніцаю
Зноў успомню
Нада мною
У небе

Напрадвесні любім мы
Свята провадаў зімы.
Назавеш —
І аднчасна
Стане посудам
Для масла.

4. Пашырце сказы назоўнікамі ў родным, давальным і месным склонах, адказаўшы на пытанні.

Тэлеграма прыйшла (ад каго?) ...
Ліст адрасаваны (каму?) ...
Дзядуля засумаваў (па кім?) ...

Для дэведкі: Маша, Марыя Аляксееўна, Ліда, Лідзія Яўгенаўна, Валя, Валянціна Андрэеўна, Аньюта, Ганна Міхайлаўна, Каця, Кацярына Уладзіміраўна, Даша, Дар'я Сяргеевна.

Запішыце імёны пяці дзяўчынек вашага класа ў месным склоне. Раствумачце правапіс канчаткаў.

5. Запішыце словазлучэнні, паставіўшы назоўнікі ў форме меснага склону адзіночнага ліку.

Сквапная сарока, таленавіты Кандрат Крапіва, сірата Алег, цёзка Аляксандра, задзіра Тамаш, стары дзед, дзікая качка, задавака Кацярына, драўляная падлога, чароўная жар-птушка, разумная дачка, знаходлівы творца, новы суддзя, старшыня калгаса.

6. Прачытайце. Растворыце сэнс прыказак. Спішыце, раскрываючы дужкі.

1. Пашкадаваць чалавека ў (бяды) лягчэй, чым (справа) дапамагчы. 2. Дагледзь каня дома, то ён цябе ў (дарога). 3. Рыбка ў (рака), а шчасце ў (рука). 4. Жыць у чужой (старонка), як на скале адзінокай (сасонка). 5. Па (работа) і платы.

7. Запішыце, раскрываючы дужкі. Растворыце правапіс назоўнікаў першага скланення.

1. Матуля папрасіла (Алеся) дапамагчы ёй па (гаспадарка). І загадала да сябровак не бегаць. Яна і не бегала.

Зайшла толькі на хвілінку да (Люся). Потым зазірнула да (Даша), а па (дарога) дамоў звярнула да (Марыля). Яшчэ дапамагла (суседка) (Людміла Пятроўна). Затым зайшла да (Дар'я Антонаўна) і (Марыя Кірылаўна) паглядзець на іх птушачку. І ўсё. Больш нікуды не хадзіла. Нават да (Таццяна Васільеўна), хоць яна заўсёды такімі смачнымі цукеркамі частуе. І нават у (Таня) не была. І чаму толькі нічога не паспела зрабіць? (*Паводле I. Кляніцкай*).

2. Лёля — багіня (вясна) у беларускай (міфалогія). Беларусам яна ўяўлялася маладзенькай, прыгожай (дзяўчына) з залатой (каса). Лёля была (дачка) марскога цара. Яна плавала па моры ў залатой (лодка) з сярэбранымі вёсламі.

І сёння прыгожую і стройную (дзяўчына) парыўноўваюць з (Лёля) (*Паводле «Вясёлкі»*).

Канчаткі назоўнікаў 2-га скланення

1. Дапоўніце рады ўласнымі прыкладамі. Адкажыце, якія назоўнікі адносяцца да другога скланення.

- 1) край, брат, шынель, Максім...
- 2) сяло, жыта, жыццё, зелле...
- 3) бярэмя, цемя, вымя...

Успомнім

Адушаўлённыя назоўнікі мужчынскага роду маюць у родным склоне канчаткі **-а (-я)**: *суседа, каня, тапельца, геолага, Васіля*.

Неадушаўлённыя назоўнікі могуць мець канчатак **-а (-я)** або **-у (-ю)**.

2. Разгледзьце табліцу. Падрыхтуйцеся да паведамлення «Канчаткі назоўнікаў у родным склоне». Прывядзіце ўласныя прыклады.

Канчаткі -у (-ю) маюць назвы	Выключэнні
1) рэчываў, тканін, лекаў, матэрыялаў: <i>пяску, паркалю, ампіцыліну, клею...</i>	
2) з'яў прыроды, стыхійных бедстваў: <i>дажджу, грому, пажару...</i>	<i>перуна</i>
3) уласцівасцей, якасцей, дзеянняў: <i>блакіту, гневу, перапісу...</i>	
4) некаторых страў і прадуктаў харчавання: <i>гуляшу, пудынгу, сыру...</i>	<i>хлеба, каравая, пірага, аўса</i>
5) прасторавых паняццяў: <i>усходу, краю, ашвару...</i>	<i>поўдня</i>
6) зборных прадметаў: <i>натоўпу, саду, ажынніку, бэзу, дубняку...</i>	<i>лясочка, садочка, статка, табуна, экіпажа</i>

3. Раствумачце сэнс прыказак і прымавак. Абгрунтуйце напісанне канчатак назоўнікаў другога скланення ў родным склоне. Запішыце сказы пад дыктоўку.

I. 1. Адна пчала мёду не наносіць. 2. Дрэва ціснецца да дрэва, а чалавек да чалавека. 3. Рассыпаецца драбней маку.

4. Важнасьць смеху не памеха.
5. Без хлеба съты не будзеш.
6. Адной хвілінай веку не надточыш.
7. Старога дуба не сагнеш.
8. Мокры дажджу не баіцца.

ІІ. 1. Ход часу не пачуеш і не ўбачыш. 2. Працуй да поту — паясі ў ахвоту. 3. Дыму без агню не бывае. 4. Чмель гудзе, але мёду не носіць. 5. Ад ветру гнецца тое дрэва, у якога слабае карэнне. 6. Шукае лёгкага хлеба. 7. У яго зімой снегу не дапросішся.

Гэта цікава

Слова *ёгурт* прыйшло да нас з турэцкай мовы. *Ёгурт* літаральна — «кіслae малакo».

Які канчатак будзе мець назоўнік *ёгурт* у родным склоне? Складзіце са словам *ёгурт* словазлучэнне.

Граматычнае сіта

4. Выпішыце ў адзін слупок назоўнікі другога скланення мужчынскага роду з канчаткамі -а, -я ў родным склоне адзіночнага ліку, а ў другі — з канчаткамі -у, -ю. Раствумачце правапіс канчаткаў. Вызначце род выдзеленага ў тэксле назоўніка. Складзіце з ім сказ.

Сонцу брат я і паплечнік, —
Летам хваліцца сланечнік. —
На яго падобны з твару:
Круглы, рыжы ад загару.
Хоць расту на градцы з краю, —
Я суседзяў саграваю.
Вось і жнівень на зыходзе,
Мокра, сыра ў агародзе.
Непагадзь вятры прыносяць,
І *хвалька* расліны просяць:
— Мы замерзлі ранкам гэтym,
— Ты сагрэй нас, як і летам.
Ды ад сораму, канечне,
Голаў апусціў сланечнік.

B. Гардзей.

5. Дапішыце канчаткі назоўнікаў. З трymа словазлучэннямі складзіце сказы.

Крылы лебедз..., вучні з Віцебск..., агні горад..., дайсці да парог.., дні каранцін.., дзіцячага санаторы.., вечер з поўдн... няма парадк.., мінскага вакзал.., слуцкага пояс.., дакрануцца да твар.., кропля кле.., правільнага адказ.., ветранага дн.., высокага насып.., калючага ажыннік... .

Вясёлы перапынак

6. Адгадайце загадкі. Вызначце, якія канчаткі будуць мець словаў адгадкі ў родным склоне.

Вясёлка не ззяе без сонца,
Зіма не прыходзіць без снегу.
Як хаткі няма без аконцаў,
Так свята не будзе без

A. Кудласевіч.

Хочаш ты альбо не хочаш,
Да цябе ён прыйдзе ноччу.
Расхіне свой парасон
І спаёў ў пяшчоту

L. Багдановіч.

Стол даведак

Чаму ў адных і тых жа словаах у родным склоне сустракаем напісанне розных канчаткаў?

Некаторыя назоўнікі ў залежнасці ад таго, якое значэнне яны набываюць у кантэксце, могуць мець канчаткі **-a** (-я) ці **-y** (-ю): *парасткі вяза і вырабы з вязу; сёмага лістапада і перыяд лістападу, сустрэць самабытнага талента і не стае таленту.*

Вясёлы перапынак

7. Прачытайце тэкст. Раствумачце напісанне канчатка ў назоўніку **клён**. У якім выпадку ў слове **клён** у родным склоне будзе пісацца канчатак **-y**?

Выхвалялася варона:
— Як прыгожа ў кроне клёна!
Хутка восень завітала —
Кронама клёна голай стала.

M. Пазнякоў.

Творчая лабараторыя

8. Ці добра вы ведаеце фразеалагізмы? Дапішыце прапанаваныя ўстойлівия выразы. Раствумачце правапіс канчаткаў назоўнікаў другога скланення.

Рабіць з мухі Прыстаць з нажом да Дзяліць шкуру незабітага На край

9. Выпішыце з тэксту назоўнікі другога скланення. Раствумачце правапіс канчаткаў у родным і месным склонах.

Каваль (казка-загадка)

Пасля абеду з-за небасхілу выплыла чорная навальнічая хмара. Ніхто і не заўважыў, калі на яе ўзабраўся Каваль. Ён адразу застукаў цяжкім молатам, аж іскры агню пасыпаліся з кавадла.

Хмара разраслася і схавала сонца. На зямлю пасыпаліся кроплі дажджу. А Каваль усё працаваў і працаваў. Нарэшце стаміўся: стукаў усё радзей і цішэй.

Падзымуў вецер, і хмара паплыла далей. Прайшло няшмат часу. Выглянула Сонца і пацікавілася ў Кавала:

— Ну, пакажы, што выкаваў!

— Малайчына! — пахваліла Сонца.

Вы ўжо здагадаліся, што за мост выкаваў Каваль? І хто ён, гэты майстар? (*Паводле Г. Бензерука*).

Адкажыце на пытанні з тэксту. Запішыце слова гром, вясёлка ў родным, давальным і месным склонах. Складзіце некалькі сказай з запісанымі словамі.

10. Запоўніце табліцу прыкладамі назоўнікаў другога скланення, паставіўшы іх у месным склоне. Абгрунтуйце выбар канчатка.

Месны склон	Назоўнікі	Асновы на					
		цвёр-ды	зацвяр-дзелы	г, х	к	мяккі	
	неасабо-вия	-е-	-ы	[г]: [з'], [х]: [с'] -е	-у	-у	-и
	асабовия	-е (-у)	-у	-у	-у	-ю	

Сын, канец, дождж, пірог, луг, бераг, паверх, страх, бег, доктар, Мележ, вораг, Слонім, сон, Бягомль, гай, герой, Васіль, Памір, страх, каваль, дзед.

Граматычнае сіта

11. Прачытайце верш І. Бурсава. Дапамажыце хлопчыку навесці парадак у партфелі. Выпішице асобна назоўнікі першага і другога скленення. Запішице іх у месным склоне адзіночнага ліку.

Што ў цябе, скажы, Міколка,
Школьны ранец ці кладоўка?
Бо чаго не знайдзеш тут:
Шайба, корак, нітак жмут,
Пісталет драўляны,
Жук чацвертаваны,
Плаўлены сырок для кошкі,
Булкі высахшыя крошкі,
Два часопісы падзёртых,
Пяць цукерачных абгортак.
Сышткі,
Дзённік ёсць,
Асадка.
Аднаго няма —
Парадку.

Патлумачце значэнне слова асадка.

Выпраўляем памылкі

12. Прачытайце тэкст У. Мацвеева. Дапамажыце Васю правільна назваць жыхароў Швейцарыі і Індыі.

Спрачацца любіць хлопчык Вася.
Ёсць у яго свае «ідэйкі».
— У Швейцарыі жывуць *швейцары*,
А ў Індыі жывуць
Індэйкі.

Як будзе называцца чалавек, які жыве ў Беларусі, Амерыцы, Егіпце, Барысаве, Віцебску, Полацку, Брэсце? Запішице названыя вамі назоўнікі ў месным склоне адзіночнага ліку.

Падрыхтуйце паведамленне пра адзін з беларускіх гарадоў і яго жыхароў.
Назавіце род выдзеленага назоўніка.

Лінгвістычны каментарый

У месным склоне адзіночнага ліку назоўнікі ніякага роду маюць тыя самыя канчаткі, што і неасабовыя назоўнікі мужчынскага роду: з асновай на цвёрды — *e* (*на балоце, у харастве*), на зацвярдзелы — *ы* (*на ўзбярэжжы, у возеры*), на *г, к, х* — *у* (*у рэху, у малаку*), на мяккі — *i* (*на лісі, у полымі*). Геаграфічныя назвы змяняюцца, як агульныя назоўнікі з адпаведнай асновай.

13. Утварыце і запішыце словазлучэнні з назоўнікамі, што ў дужках. Раствумачце правапіс канчаткаў гэтых назоўнікаў. З трима слова-злучэннямі складзіце сказы.

У раённым (універмаг), вучыщца ў (Санкт-Пецярбург), пры беларускім (чарадзей), на іржавым (плуг), пры карэнным (жыхар), у дзедавым (мех), на салодкім (крэндзель), у авальным (люстэрка), збіраць па (зяннятка), згарэць у (польмя), на бацькавым (плячо), на старажытным (каўчэг), у смачным (сырадой), у дзікім (семя), сумаваць па (лета), у добрым (здароўе).

14. Запішыце, устаўляючы прапушчаныя літары і раскрываючы дужкі. Раствумачце напісанне канчаткаў назоўнікаў першага і другога скланенняў.

I. Яшчэ і сёння ў ..сковай (хата) у сенцах ці ў (кладоўка) можна ўбачыць серп. У жо..тых крапінах (іржа) сумуе ён па (праца). А раней кожная жняя шанавала свой серп. На зіму а..кручвалі яго сухой (анучка). А летам серп выц..раўся да бліску і зязў, як ср..быны. Таму паэты пароўноўвалі яго з ясным мес..чыкам-маладзічком (*Паводле «Вясёлкі»*).

Назавіце назоўнік, які мае форму толькі множнага ліку.

II. У (Алжыр) знаходзіцца цікавае возера. Яго в..дой можна пісаць на (папера), нібы ч..рнілам. У возера ўпадаюць дзве р..чкі. Адна багатая на солі (жалеза). А ў другой

шмат раслінных і ж..вёльных рэшткаў. Вада гэтых р..чак змешваецца і становіцца падобнай на ч..рніла (*Паводле «Бярозкі»*).

Падкрэсліце назоўнік, які ў рускай мове адразніваецца лікам.

III. У (Індыя) расце незвычайнае фігавае др..ва. У яго (ценъ) адначасова можа а..пачываць сем тыс..ч чалавек. Дрэву больш за трыста гадоў. Пад яго (крона) хопіць месца адразу ўсім жыхарам Зэльвы або Ляхавічаў (*Паводле «Бярозкі»*).

Падкрэсліце назоўнік, які ў рускай мове адразніваецца родам.

Канчаткі назоўнікаў 3-га скланення

Успомнім

Да трэцяга скланення адносяцца назоўнікі жаночага роду з нулявым канчаткам у назоўным склоне адзіночнага ліку (*мыши, нацыянальнасць, Свіцязь*).

1. Звярніце ўвагу на схему. Раскажыце, якія канчаткі маюць назоўнікі трэцяга скланення ў родным, давальным і месным склонах. Ад чаго яны залежаць?

P. -i сенажацi, моладзi, верfi, крыvi
D. -ы Нарачы, шыры, Свіслачы, сушки
M.

З трыма словамі ў розных склонах складзіце сказы.

Стол даведак

Чаму ў творным склоне некаторых назоўнікаў не адбываецца падаўжэння?

Канцавыя зычныя асновы [л'], [н'], [з'], [с'], [дз'], [ц'], [ч], [ш] назоўнікаў падаўжаюцца ў становішчы паміж галоснымі (*ry[н'н']ю, со[л'л']ю, но[чч]у*). Падаўжэння не будзе, калі гукі знаходзяцца не паміж галоснымі (*радасцю, аповесцю*) або калі аснова заканчваецца на [р], [ф], [б] (*Сібір'ю, верф'ю, Об'ю*).

- 2.** Вызначце, да якога скланення адносяцца назоўнікі. Запішыце слова ў творным склоне адзіночнага ліку. З трymа назоўнікамі складзіце сказы.

Карусель, рэчаіснасць, шампунь, прамысловасць, верф, суш, лань, шаль, медзь, Об, Любоў, сумесь, моц, палын, спіраль, рэч, безліч, далеч, бандэроль.

- 3.** Раскрыйце дужкі. Запішыце назоўнікі ў форме творнага склону адзіночнага ліку.

Захапляцца («Слодыч»), са сваёй (задуменнасць), перад (вось) Зямлі, накрыцца (шынель), за бяздоннай (глыб), сучаснай (мадэль), з сыноўнай (любоў), за (педаль) веласіпеда, спыніцца перад (насып), зачараваны (Нарач), падхоплены (плынь), перад паўнаводнай (Бесядзь), вярнуцца з (медаль), плыць (Прыпяць), з апошній (чвэрць), за спаленай (Хатынь), заліты (кроў).

- 4.** Спішыце тэкст, устаўляючы прапушчаныя знакі прыпынку і раскрываючы дужкі. Раствумачце правапіс канчаткаў назоўнікаў трэцяга скланення.

Мудрасць — гэта спалуч..нне розум.. з дабрын.. і (чала-вечнасць). Без (сардэчнасць) няма (мудрасць). Без (мілас..р-насць), без д..брывні можна раш..ць любую мат..матычную задачу. А ж..ццёвыя проблемы вырашаюцца толькі пры спалуч..нні розум.. з (сардэчнасць), (спагадлівасць), (гуманнасць) (*Паводле I. Кляніцкай*).

- 5.** Прачытайце. Вызначце, да якіх скланенняў адносяцца назвы рэк. Запішыце ўласныя назвы ў творным склоне.

Па тэрыторыі Беларусі працякае рака Прыпяць. Яе прытокі — Ясельда, Бобрык, Цна, Лань, Случ, Піна, Гарынь, Сцвіта, Шчара, Стыр.

Раскажыце пра раку ці возера, што знаходзіцца ў вашай мясцовасці. Запішыце некалькі сказаў.

Далоней ці далоняў, яблык ці яблыкаў?: скланенне назоўнікаў у множным ліку

1. Разгледзьце табліцу. Паразважайце, якія канчаткі маюць назоўнікі ў родным склоне множнага ліку. Прывядзіце ўласныя прыклады.

канчаткі -оў (-ёў) — под націкам -аў (-яў) — не под націкам	назоўнікі 2-га скланення мужчынскага і ніякага роду: <i>салаўёў, кілаграмаў, бананаў, сонцаў</i> ; назоўнікі 1-га скланення са збегам зычных у аснове: <i>пушчаў, гульняў, лічбаў</i> ; некаторыя назоўнікі 3-га скланення: <i>рэчаў, далаў</i> ; назоўнікі, што маюць форму толькі множнага ліку: <i>цимбалаў, духоў</i>
нулявы канчатак	назоўнікі 1-га скланення з асновай на адзін зычны: <i>падзей, нот, станцый; вёсак</i> ; назоўнікі 2-га скланення ніякага роду з асновай на адзін зычны (акрамя <i>в</i>): <i>азёр, правіл</i> ; геаграфічныя назвы на -ычи (-ічи), -аны (-яны): <i>Бешанковіч, Ружан</i>
канчаткі -эй (-ей), -ай	большасць назоўнікаў жаночага роду 3-га скланення: <i>гусей, ніцей, начэй</i> ; назоўнікі жаночага роду з націкным канчаткам -а (-я): <i>ступнá — ступней, каланчá — каланчэй</i> ; некаторыя множналікавыя назоўнікі: <i>саней, драждэй, грошай</i> ; назоўнікі вачэй, вушэй, плячэй, гасцей

2. Раскрыйце дужкі, паставіўши назоўнікі ў форму роднага склону множнага ліку.

Купіць (апельсін), гарадскіх (клумба), прынесці пяць (кілаграм), многа (недакладнасць), сарваць некалькі (памідор), каля (дзверцы) машыны, народных (песня), рагу з (баклажан), варэнне з (чарэшня), пяць пар (нажніцы), каля бабуліных (граблі), бяссонных (ноч).

Стол даведак

Ці могуць назоўнікі мець варыянтныя канчаткі ў родным склоне множнага ліку?

Некаторыя назоўнікі першага і другога скланенняў могуць ужывацца з нулявым канчаткам і з канчаткам **-ай** (-**яй**): *вёсен — вёснай, пісем — пісьмай*.

У некаторых назоўнікаў жаночага роду трэцяга скланення дапускаецца ўжыванне канчатка **-яй** (*арцелей — арцеляй, сенажацей — сенажацяй*).

Граматычнае сіта

3. Размяркуйце слова па трох групах: 1 — у родным склоне адзіночнага ліку назоўнік мае канчатак **-ай** (-**яй**), **-оў** (-**ёў**), 2 — мае нулявы канчатак, 3 — мае канчатак **-эй** (-**ей**), **-ай**.

Дзівосы, крупы, мандарын, Бясхлебічы, гроши, тысяча, нож, сяло, поле, гавань, гранат, скронь, грам, джала.

Спраба пяра

Складзіце невялікае апавяданне, ужываючы назоўнікі *алень, журавель, звер, лось, лебедзь, пень, мазоль, ценъ, бінакль* у форме роднага склону множнага ліку.

Гавораць мовазнаўцы

4. Прачытайце тэкст. Запішыце назоўнікі з тэкstu ў форме роднага склону множнага ліку.

Форма *грошаў* адпавядае літаратурнай норме толькі ў тых выпадках, калі яна з'яўляецца формай роднага склону множнага ліку ад назоўніка *грош* у значэнні ‘даўнейшая медная двухкапеечная манета, пазней паўкапеечная’ (*Г. Арашонкава*).

Стол даведак

Часам у творах пісьменнікаў сустракаем слова *вачамі і вачыма, плячамі і плячыма*. Якая з гэтых формаў памылковая?

У творным склоне множнага ліку пераважна ўжываецца канчатак **-амі** (-*ямі*). Словы *вочы*, *вшы*, *дзверы*, *плечы*, *гроши* побач з канчаткам **-амі** маюць і канчатак **-ыма** (*вачамі* — *вачыма*, *дзвярамі* — *дзвярыма*, *плячамі* — *плячыма*, *грашамі* — *грашыма*). Такія формы разглядаюць як варыянтныя.

Выпраўляем памылкі

Настаўніца прапанавала вучням скласці сказы са словамі *дзеци*, *людзі* ў творным склоне. Алесь напісаў: *З усімі дзецямі нашага класа мы хадзілі ў музей. Там адбылася цікавая сустрэча з вядомымі ў Беларусі людзямі*. І ці правільна хлопчык утварыў формы назоўнікаў?

5. Раскрыйце дужкі. Запішыце назоўнікі ў форме творнага склону множнага ліку.

Ганарыцца (*дзіця*), мінулымі (*тыдзень*), шчаслівымі (*вока*), перад дзвюма (*чвэрць*), ладзіць з (*людзі*), за шырокімі (*плячо*), варанымі (*конь*), за металічнымі (*дзверы*), перад невялікімі (*прыстань*), над магутнымі (*крыло*), пасивелымі (*скроня*), маладымі (*курыца*), з гусінымі (*пяро*).

6. Запішыце тэкст, раскрываючы дужкі. Раствумачце напісанне канчаткаў назоўнікаў у множным ліку.

Проста на (*вочы*) багацеем мы на паштоўкі. Трэба паслаць прывітанне, пажаданне дарагому чалавеку. У нашых (*кіёск*), у нашых (*кнігарня*) мноства прыгожых і яркіх (*паштоўка*). З (*дзівосы*) відаў і (*краявід*). Бачыш — і цешыцца праца (*мастак*), (*фатограф*), (*друкар*) (*Паводле Ф. Янкоўскага*).

Выпраўляем памылкі

7. Адрэдагуйце тэкст.

Як мы з мамай хадзілі ў магазін

Мне падабаецца хадзіць па магазінах з мамай.

У гастрономе мы купілі пяць кілаграм памідор, яблык, некалькі апельсін, банан і гранат. Затым набылі кансерв,

крупаў, цукру для варэння з яблык і кампоту з вішань. Я вельмі хацеў цукеркаў, і мама купіла мне трыста грамаў.

У гаспадарчым магазіне нам трэба было набыць чарапонок для бабуліных грабель, шурупы для дзверцаў, двое нажніцаў.

Мы былі задаволены нашымі пакупкамі (*Паводле В. Слу́жэўскай*).

Папрацуем перакладчыкамі

8. Запішыце тэкст па-беларуску. Растворыце правапіс канчаткаў назоўнікаў у множным ліку. Які назоўнік адрозніваецца лікам у рускай і беларускай мовах?

В древние времена писали на пальмовых листьях, на коже, на коре деревьев. В Риме писали на дощечках, которые были покрыты воском. В Древнем Новгороде писали на берёсте. Декабрист Рылеев прокалывал строки своего стихотворения на листьях клёна и пересыпал из крепости на волю.

Без бумаги и чернил пишут в лесу звери. Пишут на земле, на дереве, на камне (*По Н. Верзилину*).

«Да свайго племені-роду паплывеш і праз воду...»: змяненне рознаскланяльных назоўнікаў

Лінгвістычны каментарый

Да рознаскланяльных адносяцца: а) назоўнікі *імя, племя, стрэмля*; б) назвы маладых істот (*мышаня, кураня, дзіця*); в) назоўнікі мужчынскага і агульнага роду (калі абазначаюць асоб мужчынскага полу) з ненаціскнымі канчаткамі *-а, -я* (*бáцька, дзáдзька, сóня, пранýра, запяvála*).

1. Прачытайце тэкст. Чаму маці не дазволіла перакінуць свайго дзіця-ци цераз плот? Выпішыце рознаскланяльныя назоўнікі. Раскажыце, як яны скланяюцца.

Пра дзяцей ёсьць вельмі добрая легенда. Жанчына некалі паскардзілася чарапініку, што рукі адвалываюцца: дзеці

да году не ходзяць, цяляты, ягняты, жарабяты. Усіх на руках наси. Той узяўся памагчы. Кінуў цераз высокі плот жарабя — пабегла, цяля — таксама, ягня — і яно пабегла. «Ну, — кажа, — давай дзіця». Маці абурылася: «Эге, так я табе і дам дзіця цераз высокі плот кідаць». — «Ну, то тады і наси...» (У. Караткевіч).

Успомнім

Назоўнікі *імя, племя, стрэмя* ва ўсіх ускосных склонах (акрамя вінавальнага) могуць ужывацца з суфіксам **-ен-**. У такім выпадку ў родным, давальным і месным склонах яны маюць канчатак **-i**, а ў творным — канчатак **-ем** (Р. *імені, племені, стрэмені*; Т. *іменем, племенем, стрэменем*). У множным ліку назоўнікі *імя* і *стрэмя* могуць ужывацца з суфіксам **-ён-** ці без яго (Н. *імі і имёны, стрэмі і страмёны*), а назоўнік *племя* ўжываецца толькі з суфіксам **-ён-** (Н. *плямёны, Т. плямёнамі, М. пры плямёнах*). Калі назоўнікі *імя, племя, стрэмя* змяняюцца без суфікса **-ен-**, то маюць формы назоўнікаў ніякага роду другога скланення.

Пры змяненні назваў маладых істот у родным, давальным і месным склонах адзіночнага ліку з'яўляецца суфікс **-яц-** (*цяляці, мышаняці, дзіцяці*). Ва ўсіх склонах множнага ліку назвы маладых істот ужываюцца з суфіксам **-ят-** (Н. *цяляты, В. цялятамі і г. д.*).

2. Выпішице з тэкstu назвы маладых істот. Пастаўце выпісаныя назоўнікі ў родным, вінавальным, творным і месным склонах, складзіце з імі словазлучэнні. Раскажыце пра паход у заапарк.

Вось бы разам сабраць
Усіх зверанят:
Зубраня,
Зебраня,
Ласяня,
Лісяня,
Ваўчаня,
Бабраня —
Быў бы ў заасадзе
Дзіцячы сад.

C. Валодзька.

3. Запішыце тэксты, раскрываючы дужкі. Растворыце правапіс рознаскланяльных назоўнікаў.

1. На Аравійскім паўвостраве расце «кветка смеху». Хто пачастуеца яе (семя), будзе доўга смяяцца, а потым засне. Мясцовыя жыхары карыстаюцца гэтым (семя) як лекамі.

2. У даліне ракі Замбезі і на ўсходзе пустыні Калахары жывуць (племя) людзей, у якіх на нагах усяго два пальцы. Аднак прадстаўнікі гэтых (племя) зусім не адчуваюць свайго недахопу. Яны вылучаюцца рэдкай вынослівасцю ў час далёкіх пераходаў (племя) (*Паводле «Бярозкі»*).

3. Тысячы беларусаў былі першапраходцамі Азіі, Афрыкі і Амерыкі. (Імя) нашых землякоў названы мясціны на ўсіх кантынентах. Так, (імя) Ігната Дамейкі вядома ў Чылі і Аргенціне. Ён першы з еўрапейцаў даследаваў краіну індейцаў Араўканію, знаёміўся з рознымі (племя). Яго (імя) названы гарады, горы, мінералы (*Паводле Д. Кісялёва*).

Стол даведак

Чаму ў творным склоне назоўнікі *старшины* (Кавалёў), *сірата* (Антось) маюць канчаткі *-ёй*, *-ой*, а назоўнікі *мужчына*, *соня* (Алесь) *-ам*, *-ем*?

Каб правільна напісаць канчаткі ў назоўніках мужчынскага роду і назоўніках агульнага роду, якія абазначаюць асоб мужчынскага полу, на *-а*, *-я*, трэба вызначыць тып асновы і паставіць націск. Калі націск падае на аснову, то назоўнікі змяняюцца як рознаскланяльныя. У назоўным, родным і вінавальным склонах яны маюць канчаткі першага, а ў давальнym, творным і месным — другога скланення. Параўнайце формы слоў і дапішыце канчаткі ва ўласных імёнах:

Н. мужчына, скнара Miша, бацька, соня Вася

Р. мужчыны, скнары Miш.., бацькі, соні Вас..

Д. мужчыну, скнару Miш.., бацьку, соню Вас..

В. мужчыну, скнару Miш.., бацьку, соню Вас..

Т. мужчынам, скнарам Miш.., бацькам, сонем Вас..

М. (пры) мужчыне, скнару Miш.., бацьку, соню Вас..

4. Раскрыйце дужкі. Запішыце назоўнікі ў патрэбнай граматычнай форме. З некалькімі складзіце словазлучэнні.

Са (старшина) Бялевічам, сумаваць па (Валера), адрасаваць (Кузьма) Чорнаму, пазычыць (старшиня), падараваць (сірата) Алегу, на вядомым (суддзя), за (забіяка) футбалістам, славутаму (ваяка) Мішку, ганарыцца (дзядулія), падзякаваць (прамоўца), перад нястрыманым (Ілья), іграць з (Толя) на скрыпцы, пазнаёміцца з (Янка Купала).

Папрацуем перакладчыкамі

5. Запішыце тэкст па-беларуску. Раствумачце правапіс рознаскланияльных назоўнікаў.

Дорогой друг! Прости, не знаю твоего имени. Задумывался ли ты над вопросом: почему у отличников на всё хватает времени? И по ботанике заняться изучением семени пшеницы, и в конно-спортивной секции покачаться в стремени. Может, они из другого племени? Говорят, что всё дело в каком-то особом духовном пламени (*По А. Хайту*).

Паміж Ракавам і Валожынам, ці Асабліvasці змянення геаграфічных назваў

Стол даведак

Як правільна сказаць: *пазнаёміцца з Валожынам Андрэем ці з Валожыным Андрэем?*

Мужчынскія прозвішчы на *-аў (-еў)*, *-оў (-ёў)*, *-ын (-ін)* змяняюцца як назоўнікі другога скланення з цвёрдай асновай, аднак у творным склоне яны маюць канчатак прыметніка *-ым* (*Валожыным, Барысавым*). Геаграфічныя назвы на *-аў (-еў)*, *-оў (-ёў)*, *-ын (-ін)* скланяюцца, як назоўнікі другога скланення, і ў творным склоне маюць канчатак *-ам* (*Валожынам, Барысавам*).

1. Устаўце прапушчаныя літары. Абгрунтуйце напісанне канчаткаў назоўнікаў.

Прэзентацыя была ў поўным разгары. З містэрам Стывен.. Крысцін.. была яго жонка. Яе пазнаёмілі з нашым

банкірам Сцяпан.. Крысцін.., з гаспадаром новага магазіна Антонам Квакін.. і яго жонкай Аленай Квакін.., а таксама з яго амерыканскім партнёрам Энтані Квакін.. і яго дачкой Элен Квакін.. (*Паводле В. Служэўскай*).

2. Дапішыце канчаткі назоўнікаў. З трыма словазлучэннямі складзіце сказы.

З мастаком Шышкін.., адпачываць пад горадам Петрыкав.., п'есы, напісаныя Бетховен.., гутарыць з Рыгорам Барадулін.., сустрэцца пад Лоев.., з рэжысёрам Турав.., прыпынак перад Магілёв.., пасёлак пад Турав.., створанае Канстанцінам Тарасав.., адпачываць пад Рагачов.., шахты пад Старобін.., напісанае Шамякін.., азёры пад Браслав.., пазнаёміцца з Барадзін.. Стасем, вёска пад Крычав.., захапляцца горадам Кракав.. .

3. Прачытайце прыказкі. Раскрыйце іх сэнс. Спішыце, раскрываючы дужкі. Раствумачце напісанне *не* (*ня*), *ні* з назоўнікамі.

1. (Не) багі гаршкі лепяць, а майстры. 2. Згода будуе, (*ня*) згода руйнуе. 3. Паважаюць чалавека (*не*) за гады, а за разум. 4. (*Ні*) муکі пылінкі, (*ні*) солі драбінкі. 5. Калі (*ня*) ўрод, то і (*не*) ўмалот. 6. Чалавек (*не*) арэх: адразу яго не раскусіш. 7. Кажух (*не*) вата, капуста (*не*) гарбата. 8. (*Не*) бяспека прыдае смеласці нават баязліўцу. 9. (*Не*) іголка вінавата, калі кажух цесны.

4. Прачытайце. Спішыце сказы, устаўляючы прапушчаныя літары. Абгрунтуйце напісанне арфаграм. Зрабіце марфалагічны разбор выдзеленых назоўнікаў.

I. 1. Цякуць дарожкай звычнаю струмен..чыкі жывічныя (*П. Марціновіч*). 2. Хвост пер’ем гарыць, і грабен..чык іскрыцца, і свецяцца вочы, нібыта суніцы (*К. Камейша*). 3. Дожджыч..к цёпллы ідзе, пахне зялёнай сасною (*К. Камейша*). 4. Не аген..чыкі палаюць у траве з расой, а суніцы даспываюць, хоць касі касой (*А. Дзяржынскі*). 5. Зор..чи ясныя, зоркі бліскучыя ў небе вядуць карагод (*С. Новік-Пляюн*).

II. 1. Чым жа сунічнік гасцей пачастуе, калі ўсе суніцы ў збаноч..к збяру я (*А. Лойка*). 2. Скачуць сонейка аскол-

кі пасля дожд..ку ў вадзе (A. Вольскі). 3. Дзе гушкаюцца чмел..кі і поўзаюць жукі, растуць грыбы-вясел..кі, вясно-выя смаржкі (Е. Лось). 4. Я знайшоў за рэчкай куст парэчак, а пад ім гняздз..чка — пяць яеч..к. 5. Коц..кі селі на кусц..к вярбовы, грэюць на сонцы жоўтыя бровы (Д. Бічэль).

Творчая лабараторыя

5. Замяніце спалучэнні слоў адным назоўнікам. Складзіце з трывма ўтворанымі словамі сказы.

Сухі вецер, новая будоўля, вазіць ваду, Чорнае мора, дзве мовы, ведаць мову, чорная зямля, брыкет з торфу, веласіпедны крос, палова вядра, палова Еўропы, самастойная адукацыя, лес і стэп, авіяцыйная база, лёгкая атлетыка, апісанне жыцця.

Спроба пяра

6. Напішыце сачыненне «Назвы зямлі беларускай».

«*Скарына, Скарыне, Скарынам*»: пра скланенне некаторых прозвішчаў

Стол даведак

Перш чым скланяць прозвішчы, вызначце, ці маюць яны адпаведныя агульныя назоўнікі жаночага роду: *Вярба*, *Вера*, *Сёмуха*, *Даша*. Затым вызначце тып асновы і паставіце націск. Жаночыя прозвішчы, утвораныя ад назваў прадметаў, якія заканчваюцца на ненаціскныя *-га*, *-ка*, *-ха* скланяюцца, як назоўнікі першага скланення (*Скруха*, *Піка*, *Кніга*), (Д.-М. (пры) *Скрусе Веры*, Т. *Скрухай Верай*), а мужчынскія, як рознаскланяльныя (Д.-М. (пры) *Скруху Андрэю*, *Скрухам Андрэем*). Жаночыя і мужчынскія прозвішчы, што суадносяцца з назоўнікамі жаночага роду першага скланення, акрамя назоўнікаў на ненаціскныя *-га*, *-ка*, *-ха* (*Хмары*, *Страха*, *Бяроза*, *Кропля*), скланяюцца, як назоўнікі жаночага роду першага скланення з адпаведнай асновай (Д.-М. *Хмары*, *Страсе*, *Бярозе*, *Кроплі*; Т. *Хмарай*, *Страхой*, *Бярозай*, *Кропляй*).

Мужчынскія прозвішчы на *-а*, *-я*, утвораныя не ад на-
зываў прадметаў, скланяюцца, як назоўнікі мужчынскага
роду з ненаціскнымі канчаткамі *-а*, *-я* ў залежнасці ад тыпу
асновы (Д.-М. (пры) *Капіцу*, *Дамейку*, *Бядулю*, *Сачанку*;
Т. *Капіцам*, *Дамейкам*, *Бядулем*, *Сачанкам*).

- Лінгвістычна задача.** На ўроцы беларускай мовы настаўніца прапанавала праскланяць прозвішчы вучняў 6 «А» класа. Дзеці з цікавасцю пачалі выконваць гэта заданне. Аднак праз нейкі час Алена Вальковіч зазірнула ў сыштак Вольгі Крайко, Васіль Сядых кінуў зацікаўлены позірк на Алену Каваленка, а Сувалка Тамара і Дула Вераніка здзіўлена паглядзелі на настаўніцу. Карыстаючыся табліцай, дапаможыце шасцікласнікам праскланяць іх прозвішчы. Праілюструйце табліцу ўласнымі прыкладамі.

Не змяняюцца					
уласныя назвы на га- лосны	інша- моўныя жа- ночныя імёны і про- звішчы на зыч- ны	славян- скія про- звішчы на <i>-о</i> , <i>-ых</i>	беларус- скія жа- ночныя про- звішчы на зыч- ны	жа- ночныя про- звішчы = назоўні- кам ніякага роду	жа- ночныя про- звішчы на <i>-ка</i>

- Пастаўце імёны і прозвішчы ў неабходную форму. Якіх беларус-
кіх кампазітараў, мастакоў вы ведаеце? Выкарыстайце некаторыя
словазлучэнні ў паведамленні пра наведванне выставы мастакоў.

Паэмы (Ніл Гілевіч), прафесіяналізм (Ігар Лучанок), ма-
люнкі (Еўдакія Лось), вершы (Яўгенія Янішчыц), апавядан-
ні (Алена Васілевіч), казкі (Шарль Перо), музыка (Джузэпэ
Вердзі), музычныя творы (Віктар Войцік), вершы (Алеся Гай-
дук), палотны (Язэп Драздовіч), сустрэцца з (Ганна Серада),
суразмоўніцаць з (Казімір Камейша), сядзець побач з (Антош
Дарога), размаўляць з (Алег Калюга), песні (Эдуард Ханок).

Спраба пяра

- Падрыхтуйце апавяданне «Я, маё імя і прозвішча».

Кантрольныя пытанні і заданні

1. Што вы ведаеце пра скланенне назоўнікаў? Назавіце тыпы скланенняў.
2. Якія назоўнікі адносяцца да 1-га скланення і ў чым асаблівасць іх змянення? Прывядзіце прыклады.
3. Ад чаго залежыць напісанне канчаткаў назоўнікаў 2-га скланення? Якія канчаткі могуць мець адушаўлённыя і неадушаўлённыя назоўнікі мужчынскага роду ў родным склоне адзіночнага ліку?
4. Як змяняюцца асабовыя і неасабовыя назоўнікі мужчынскага роду 2-га скланення? Якія канчаткі яны маюць у месным склоне? Прывядзіце прыклады.
5. Пры якіх умовах падаўжаецца апошні зычны асновы пры змяненні назоўнікаў 3-га скланення?
6. Якія канчаткі маюць назоўнікі ў родным склоне множнага ліку? Раскажыце пра варыянтныя формы.
7. Якія назоўнікі адносяцца да рознаскланяльных? Чаму яны так называюцца? Раскажыце пра змяненне назоўнікаў на **-мя** і назваў маладых істот.
8. У чым адметнасць змянення назоўнікаў мужчынскага роду на **-а (-я)** і назоўнікаў агульнага роду?
9. Праскланяйце прозвішчы на **-а**, **-я** вучняў вашага класа. Якія прозвішчы ў беларускай мове не змяняюцца?
10. Знайдзіце на карце Беларусі дзесяць назваў гарадоў і іншых населеных пунктаў, якія заканчваюцца на **-аў**, **-оў**, **-еў**, **-ёў**, **-ын**, **-ін**. Запішыце назоўнікі ў форме творнага склону.

Правяраем сябе

I варыант

1. Прачытайце тэкст. Спішице, устаўляючы прапушчаныя літары.

Мірскі замак — помнік умелым рукам беларусаў. У старажытнасці ім валодалі багатыя князі Радзівілы. За іх грошы яго будавалі, рамантавалі, аднаўлялі.

Замак у Мір.. — удзельнік усіх войн.., якія зведала наша беларуская з..мля. Яго разбураўлі, бралі штурмам, палілі. Сёння наша св..тыня адноўлена. У замк.. праходзяць Дні піс..менства, канцэрты спевак.., кампазітар.. . Стараж..тныя вежы, брукаваная падлога прымушаюць задумацца пра наша агульнае мінулае. Стараж..тныя сцены — як іконы маіх і тваіх про..каў. Перад імі хочацца думаць пра вечнае (*Паводле У. Ліскага*).

2. Выпішыце з тэксту назоўнік, які ўжываецца толькі ў множным ліку. Ці мае ён род? Складзіце з выпісаным назоўнікам словазлучэнне.
3. Вызначце, да якога тыпу скланення адносяцца назоўнікі.

замак		Карэлічы	
грошы		старажытнасць	
спявак		сцяна	
ікона		дзядуля	
князь		імя	

4. Запішыце назоўнікі ў форме роднага і меснага склону адзіночнага ліку.

	родны склон	месны склон
князь		
канцэрт		
вежа		
кампазітар		
падлога		
дзень		

5. Закончыце выказванне: «Пры скланенні назоўнікаў трэцяга склонення ўтворным склоне адбываецца падаўжэнне зычных...». Прывядзіце прыклады _____
6. Адкажыце, якія канчаткі будуць мець назоўнікі *Карэлічы*, *грошы* ў родным склоне множнага ліку. Складзіце з гэтymі словамі сказы.

II варыянт

1. Прачытайце тэкст. Спішице, устаўляючы прапушчаныя літары.

Паспрач..ліся кавалі, хто з іх самы ўмелы. Выраш..лі па..сці ў княжацкі палац. Няхай кня..ъ вырашыць, хто з іх самы лепшы майстар.

Князь агледзеў вырабы. Даспадобы прыйшліся і трон, і кветкі з метал.., і даспехі. Аднак выбра.. ён шахматы. Чаму? У гульн.. ў шахматы важны кожны крок. Так і для княз... . Ён кіруе ц..лай краінай. Лёс кожнага залеж..ць ад яго крокаў (*Паводле В. Паўлючэнка*).

2. Выпішице з тэксту назоўнікі, якія ўжываюцца толькі ў множным ліку. Ці маюць яны род? Складзіце з выпісанымі назоўнікамі слова злучэнні.

3. Вызначце, да якога тыпу скланення адносяцца назоўнікі.

краіна		племя	
шахматы		суддзя	
трон		кветка	
надпіс		мужчына	
каваль		Усяслаў	

4. Запішице назоўнікі ў форме роднага і меснага склону адзіночнага ліку.

	родны склон	месны склон
каваль		
трон		
кветка		
майстар		
падарунак		
палац		

5. Закончыце выказванне: «Канчаткі назоўнікаў першага скланення жаночага роду з асновай на -к залежаць ад...».

Прывядзіце прыклады _____

6. Цэнтрам аднаго з самых старажытных княстваў з'яўляўся Тураў. Пакажыце, як скланяецца гэта назва. Які канчатак мае назоўнік «Тураў» у творным склоне, калі з'яўляецца прозвішчам («Тураў Генадзь»)?

ПРЫМЕТНИК

«А найлепшая тая дарога, што вядзе на бацькоўскі парог»: асаблівасці ўтварэння і ўжывання ступеней парадунання прыметніка

Граматычнае сіта

1. Прачытайце тэкст. Знайдзіце прыметнікі. Размяркуйце іх па групах: якасныя, адносныя, прыналежныя.

Прынцэсіны фрэйліны схіліліся над цудоўным медным гаршочкам. Ён увесы дзень паказвае, што дзе гатуюць!

Вось дворнічышын абед: учараашні гарохавы суп, маласольныя агуркі, салодкае пячэнне з гарачым чаем. А гэта абед у губернатара. Тут падаюць мясное рагу з маладой зелянінай, заліўную рыбу, салёныя грыбы, разнастайнія смачныя гарніры і шакаладныя блінчыкі. На дэсерт будуць наліўныя яблыкі, сакавітыя грушы, спелыя кавуны. Суфле рознае: апельсінавае, бананавае, арэхавае. Да таго ж сок мангавы, грэйпфрутавы, ананасавы... (*Паводле Т. Рык*).

Прапануйце свой варыянт абedu для князя і яго прыслугі.

2. Адгадайце загадкі-жарты, ужываючы прыметнікі. Назавіце, да якога разраду адносяцца прыметнікі-адгадкі. Дайце ім граматычную характарыстыку.

1. Які год цягненіца адзін дзень?
2. Якая ў рыбы кроў?
3. Які ў моры камень?
4. Пад які куст заяц садзіцца, калі дождж ідзе?

Успомнім

3. Запоўніце табліцу неабходнымі формамі прыметнікаў. Раскажыце, як утвараюцца формы вышэйшай і найвышэйшай ступеней параўнання прыметнікаў.

Формы	Ступені параўнання	
	Вышэйшая	Найвышэйшая
простая	моцны + -ейш- → дарагі + -эйш- → Але: добры → дрэнны →	най + мацнейшы → най + даражэйшы → най + лепшы → най + горшы →
састаўная	больш (болей) + моцны → менш (меней) + дарагі → менш (меней) + важны →	самы + моцны → найбольш + дарагі → найменш + важны →

4. Прачытайте верш Т. Мушынскай «Якія бываюць слова». Якія прыметнікі дапамагаюць аўтару ахарактэрываць прадметы? Вызначце канчаткі назоўнікаў і прыметнікаў. Утварыце магчымыя формы ступеней параўнання для якасных прыметнікаў.

Цёплыя слова — сонца і хата.
Лепшыя слова — мама і тата.
Смачныя слова — хлеб і суніцы,
Росныя слова — кветкі, крыніца.
Чулыя слова — сын, калыханка,
Ясныя слова — лета і ранак.
Мудрыя слова — жыта і поле,
Светлыя слова — вечер і воля.
Даўнія слова — водгулле, род.
Гордыя слова — звон і народ.

5. **Лінгвістычная задача.** Пры вышэйшай ступені параўнання прыметніка назоўнікі і займеннікі ўжываюцца ў вінавальным склоне з прыназоўнікам за: брат старэйшы за яе, Днепр даўжэйшы за Прыпяць. Ці можа пры вышэйшай ступені параўнання ўжывацца канструкцыя чым + Н. скл. назоўніка ці займенніка? Прывядзіце прыклады, калі гэта магчыма.

Творчая лабараторыя

6. Параўнайце.

Па велічыні:

- а) возера Нарач і возера Байкал; б) возера Нарач і іншыя азёры на тэрыторыі Беларусі.

Па колькасці насельніцтва:

- а) сталіцу Беларусі з горадам Баранавічы; б) Мінск са сталіцамі Расіі, Кітая, Злучаных Штатаў Амерыкі.

7. Адгадайце загадкі. Знайдзіце ў іх прыметнікі. Утварыце ўсе магчымыя формы ступеней парашнання.

Сінявокі, слаўны, чысты,

Галавасты, залацісты.

Дасць абноў ён людзям шмат,

Будзе кожны вельмі рад.

Круглыя, гарбаценъкія,

Па краях — калмаценъкія,

Па баках бялюсенъкія,

Пасярод цямнюсенъкія.

Як прыходзіць бяды —

Дык цячэ з іх вада.

Вясёлы перапынак

8. Прачттайце тэкст. Якія формы прыметнікаў ужываюцца пры абазначэнні ўзросту? Якая форма выкарыстоўваецца, каб сказаць, што сястрычы менш гадоў, чым Славіку?

У цябе, хлопчык, ёсць брацік? — пытае цёця ў Славіка.

- Не толькі брацік, але і сястрычка! — з гонарам адказвае той.

— Ты, відаць, самы старэйшы?

— Самы старэйшы ў нас дзед! (*M. Сліва*).

Стол даведак

- Ці ўсе якасныя прыметнікі могуць мець ступені парашнання?

Простая і састаўная формы вышэйшай і найвышэйшай ступеней параўнання не ўтвараюцца ад якасных прыметнікаў, якія абазначаюць:

- а) пастаянную якасць: *голы, мёртвы, рагаты;*
- б) масці жывёл: *буры, вараны, пярэсты;*
- з'яўляюцца:
 - в) вытворнымі назвамі колераў: *бронзавы, васільковы, карычневы;*
 - г) складанымі прыметнікамі: *цёмна-бардовы, жаўтаровы, белагравы.*

Не ўтвараюцца простыя формы вышэйшай і найвышэйшай ступеней параўнання ад якасных прыметнікаў з суфіксамі **-ав-**, **-яв-**, **-ляв-**, **-лів-**, **-ніч-**, **-ічн-**, **-енък-**, **-эзн-**, **-юч-**, **-аўн-**, **-ат-**, **-авіт-**, **-іст-**, **-н-**, **-к-**, **-л-** (*перадавы, бляявы, вяртлявы, мітуслівы, малаяўнічы, герайчны, беленъкі, шырачэзны, калючы, сакаўны, шурпаты, працаўты, лясісты, туманны, плаўкі, хрыплы*).

9. Прачытайте рады якасных прыметнікаў, якія не маюць ступеней параўнання. Вызначце, што абазначаюць слова ў радзе. З трывма прыметнікамі складзіце словазлучэнні.

- а) Босы, жывы, кульгавы;
- б) сівы, вараны, буланы;
- в) медны, ружовы, бэзвяды;
- г) ярка-чырвоны, светлавалосы, чарнабровы.

10. Утварыце ўсе магчымыя формы вышэйшай і найвышэйшай ступеней параўнання прыметнікаў. Запішыце па два прыклады прыметнікаў у форме вышэйшай і найвышэйшай ступеней параўнання. Складзіце з імі сказы.

Звонкі голас, чулы чалавек, светлы дзень, дажджлівы год, вішнёвая цынія, рэдкі лес, блізкая вёска, барадаты дзед, шпаркі воўк, лапавухі сабака, плаксівае дзіця, васільковы шаль, лясістыя горы, ціхая плынь, вараны конь, белахвостая птушка.

Творчая лабараторыя

11. Складзіце «Кнігу геаграфічных рэкордаў»: запішыце некалькі сказаў пра «самых-самых».

12. Лінгвістычна задача «Вылічым... слова». Утварыце прапушчаная формы ступеней параўнання.

1. Моцны : ? = ? : вышэйшы
2. Добры : ? = ? : горшы
3. Цямнейшы : ? = ? : найсвятлейшы
4. Шырокі : ? = ? : самы далёкі
5. Вузкі : ? = ? : найбольш дакладны
6. Прыгожы : ? = ? : больш смелы

Стол даведак

У сачыненні пра родны горад Алег напісаў: «*Мінск — старажытнейшы горад Беларусі*». Ці правільна хлопчык ужыў форму ступені параўнання?

У рускай мове для таго, каб перадаць гранічную ступень якасці, ужываецца форма, утвораная пры дапамозе суфіксаў *-айш-*, *-ейш-* (*древнейший костёл, глубочайшее озеро*). Для беларускай мовы харэктэрна форма найвышэйшай ступені параўнання (*найстаражытнейшы касцёл, найглыбейшае возера*).

Выпраўляем памылкі

13. Папрацуцьце з рэдактарамі газеты. Запішыце сказы без граматычных памылак.

1. Мамачка... У гэтым слове закладзены глыбейшы духоўны змест. 2. Зарплата пчаляроў — адна з вышэйшых на Століншчыне. 3. Хахуля — старажытнейшы прадстаўнік айчыннай фаўны. 4. Цэнны ў магазіне ніжэй, чым на рынках горада.

Творчая лабараторыя

14. Выкарыстайце прыметнікі ў вышэйшай і найвышэйшай ступенях параўнання ў рэкламным тэксле.

«Будзь здароў, як вада...»: поўныя і кароткія формы якасных прыметнікаў

Успомнім

Кароткая форма якасных прыметнікаў у сучаснай беларускай мове ўжываецца вельмі рэдка. Яе можна сустрэць у паэтычных творах, у прыказках і прымаўках. Кароткія прыметнікі змяняюцца па родах і ліках, але не скланяюцца. У сказе кароткія формы якасных прыметнікаў выступаюць толькі ў ролі выказніка.

1. Прачытайце прыказкі. Знайдзіце ў іх поўныя і кароткія формы прыметнікаў. Вyzначце, якімі членамі сказа яны з'яўляюцца. Прайслюструйце прыметнікамі матэрыял табліцы. Прывядзіце прыклады.

 1. Сам бог рад, калі ў сям'і лад.
 2. Хата гасцямі багата.
 3. Сам харош, а разуму ні на грош.
 4. Горка часам праца, ды хлеб ад яе салодкі.
 5. Не вялік мураш, ды горы варочае.
 6. На чужой старонцы рад сваёй варонцы.
 7. Чым багата, тым і рада.
 8. Не так дораг абед, як дарагі прывет.

Формы	Змяняюцца			Маюць канчаткі			множны лік	
	род	лік	склон	адзіночны лік				
				м. р.	ж. р.	н. р.		
поўная	+ у адз. л.	+	+	- <i>ы</i> , - <i>i</i> вольны палёт <i>раннi</i> спеў	- <i>ая</i> , - <i>яя</i> мілая матуля <i>позняя</i> вясна	- <i>ae</i> , - <i>oe</i> , - <i>le</i> широкое палацко златое збожжа <i>асенняе</i> лісце	- <i>ыя</i> , - <i>яя</i> дзя- вочыя косы <i>раннiя</i> маразы	
кароткая	+ у адз. л.	+	толькі ў Н. скл.	☐ народ ☐ волен ☐	- <i>a</i> песня чутна	- <i>a</i> , - <i>o</i> усё мілагучна дно <i>vіdno</i>	- <i>ы</i> , - <i>i</i> думкі шчыры словы <i>дорагi</i>	

Падбярыце прыказкі, каб у іх былі поўныя і кароткія формы прыметнікаў. Аформіце прыказкі, прайслюстраваўшы іх змест малюнкамі.

2. Прачытайце тэкст. Вызначце форму прыметнікаў (поўная, кароткая). Раскажыце пра адметнасць ужывання кароткай формы прыметніка ў беларускай мове.

Будзь здароў, як вада,
А расці, як вярба.
Будзь здароў на ўвесь год.
Будзь так весел, як вясна,
Будзь так моцны, як зіма.
Не будзь санлівы,
Да работы лянівы,
Не будзь завіслівы,
Але будзь здароў, як вада!
Расці, як вярба,
Будзь шмыткі, як пчала!
Будзь багат, як зямля!..

З народнага.

3. Вызначце, у якой форме (поўнай ці кароткай) ужыты выдзеленая прыметнікі. Спішыце. Падкрэсліце прыметнікі як члены сказа. Звярніце ўвагу на стылістычную мэту ўжывання кароткай формы прыметніка.

1. Пачынаецца ўсё з любві, нават самая *простая* ява (*Я. Янішчыц*). 2. Сеў матылёк на куст квяцістага бэзу — і ўбачыл ўсе адразу, які фіялетавы бэз, а матылёк — *блізкі!* (*A. Разанаў*). 3. Усё тут *знаёма і блізка:* і гэта гары, і рака, дыханне любімага Мінска, і неба — цвяток васілька (*Ю. Свірка*). 4. Свет *шчодры.* Свет мяне паўторыць... Ну, а не свет, дык Беларусь — мне — досыць (*У. Караткевіч*). 5. Печ прыгорне нас, як матка, добра там, дзе я *здароў* (*Я. Колас*).

«Жменька сонечных промняў...», ці Скланенне якасных і адносных прыметнікаў

1. Прачытайце тэкст. Знайдзіце ў ім прыметнікі. Вызначце, у якой форме яны ужыты.

Галоўныя прыметы прадметаў даюць нам магчымасць лёгка пазнаць гэтыя прадметы. Вось, напрыклад, некалькі

прымет знаёмага вам прадмета: белая, крохкая (крышыцца ў руках), пакідае след на класнай дошцы. Пазналі? Вядома, гэта крэйда. А вось яшчэ прыклад: салодкае, белае, халоднае. Што гэта такое? Вы зноў пазналі — марожанае.

Назавіце прадметы па іх прыметах: 1. Белы, лёгкі, пушысты, халодны. 2. Зялёны, паласаты, круглы, салодкі.

Запішыце назвы прадметаў разам з іх прыметамі ў родным, давальным і месным склонах. Прыдумайце свае загадкі з выкарыстаннем прыметнікаў.

2. Запішыце прыказкі, у якіх ёсьць наступныя антонімы: *маленьki – вяліki, горкi – салодkі, гарачы – халодны*. Вызначце разрад прыметнікаў. Раствумачце напісанне канчаткай.

Творчая лабараторыя

3. Ви ведаецце, што бываюць залаты пярсцёнак, залатое сэрца, залатыя рукі, залатыя слова. Складзіце як мага больш словазлучэнняў з прыметнікамі *воўчи, сярэбраны, свінцовы, металічны*. З двума словазлучэннямі пабудуйце сказы. Раскажыце пра пераход прыметнікаў з аднаго разраду ў іншы.

Граматычнае сіта

4. Прачытайте тэкст. Устаўце прапушчаныя канчаткі, карыстаючыся табліцай. Выпішыце якасны і адносны прыметнік разам з назоўнікамі. Праскланяйце выпісаныя вамі словазлучэнні. Дакажыце, што канчаткі прыметнікаў залежаць ад роду, характеристу асновы і націску.

Прыгожы герб у горада Слоніма. На блакітн.. шчыце — стаіць на задн.. лапах залаты леў і трymае сярэбран.. стралу з двайнай перакладзінай. Позірк яго мужн.. і велікадушны. Звер са спартыўн.., статн.. постаццю. Пригож.. і добры леў з'яўляецца надзеян.. абаронцам.

Леў быў сімвалам слонімск.. старосты Льва Сапегі. Леў Сапега з'яўляўся вядом.. дыпламатам і палкаводцам, Канцлерам Княства і аўтарам Статута Вялік.. Княства Літоўск.. (*Паводле У. Ліпскага*).

Склон	Мужчынскі род	Ніякі род	Жаночы род
Н.	-ы, -і	-ае, -ое, -яе	-ая, -яя
Р.		-ага, -ога, -яга	-ай (-ае), -ой (-ое), -яй (-яе)
Д.		-аму, -ому, -яму	-ай, -ой, -яй
В.		як Н. ці Р.	-ую, -юю
Т.		-ым, -ім	-ай (-аю), -ой (-ою), -яй (-яю)
М.		-ым, -ім	-ай, -ой, -яй

5. Запішыце сказы, раскрываючы дужкі. Вызначце канчаткі прымет-нікаў. Раствумачце напісанне канчаткаў у множным ліку.

1. Галоўнае — з зямлёй (бацькоўская) сувязь, што б ні было, трывалай зберагчы (*С. Законнікаў*). 2. Мы ганім у нашых бацькоў перажыткі, а руні (ячменная) не адрознім ад жыта (*Р. Барадулін*). 3. Яшчэ нямала дзён (цікавы) і раніц светлых і (ласкавы) (*Я. Колас*). 4. Не раз прыходзіў я з (далёкі) дарогі паслушаць звон тваіх (блакітны) хваль (*П. Панчанка*). 5. Сустрэч і (шчыры) спагады не адкладай ніколі на пасля (*С. Грахоўскі*). 6. Бяру ў прыгаршчы (празрысты) вады — і сонца (трапяткі) у руках (*П. Панчанка*). 7. (Белы) (чаромхавы) завейі знóў пялёсткі бераг замялі (*С. Грахоўскі*).

6. **Лінгвістычная задача «Вылічым... слова».** Запішыце прапушчаныя слова. Раствумачце правапіс суфіксаў.

1. Племя : племянны = полымя : ?
2. Чэрвень : чэрвеньскі = Кубань : ?
3. Казах : казахскі = калмык : ?
4. Навагрудак : навагрудскі = Брэст : ?
5. Беласток : беластоцкі = Нясвіж : ?
6. Буг : бугскі = чэх : ?

7. **Лічбавы дыктант.** н (1) ці нн (2)?

Свін..ыя вушы, карцін..ая галерэя, адушаўлён..ы назоўнік, мільён..ы жыхар, страшэн..ы штурм, журоўлін..ы крык, палымян..ая прамова, дарэформен..ы перыяд, абедзен..ы перапынак, семян..ы фонд, пясchan..ы кар'ер, брытвен..ы прыбор, казён..ы дом.

- 8.** Перапішыце тэкст, устаўляючы літары і неабходныя прыметнікі. Раствумачце напісанне канчаткаў прыметнікаў.

Еўропа — гэта мазаіка з р..зных моў: ад француз..кай да фінскай, ад партугальскай да румынскай. Некат..рыя з іх у ходзе гісторыі перас..клі разам з дасле..чыкамі акі..н. Так, сёння ў Бразіліі гавораць на ..., у Аргенціне і Мексіцы — на ..., у Канадзе — на ... і ... мовах.

Колькі дзяржаўных моў у Беларусі? На якіх мовах размаўляюць жыхары Беларусі? Складзіце спіс моў, пра якія вы ведаеце хоць што-небудзь. Цікава, колькі моў будзе ў вашым спісе?

Творчая лабараторыя

- 9.** Прачытайце тэкст. Паширце яго прыметнікамі.

У Настасці быў хамячок-дзяўчынка Мучка. Мучка — ад слова «мукá». Таму што _____. Спала яна ў _____ нары. Рэагавала на сваё _____ імя. Мне таксама хацелася мець такую _____ жывёлінку.

Аднойчы я прыйшла дадому і ў _____ пакоі ўбачыла _____ хамячка.

Пачала яго разглядваць. А ён такі _____. Лапкі _____, з _____ пальчыкамі, вочкі _____. Сам ён _____, хвосцік у яго _____, носік _____, зубкі _____. Назвала я хамячка Рыжык.

Для даведкі: белы, ватны, мучны, прыгожы, дзіцячы, пушысты, смешны, маленькі, ружовенъкі, малюсенькі, бліскучы, чорненъкі, рыжанъкі, невялічкі, ружовы, жоўтенькія, вострыя.

Спроба пяра

- 10.** Напішыце аб'яву пра тое, што згубілася ваша любімая жывёліна. Выкарыстайце як мага больш прыметнікаў.

Святло Купалавага дома ці Купалава дома?: прыналежныя прыметнікі і іх склонавыя формы

Успомнім

Прыналежныя прыметнікі ў назоўным склоне маюць кароткую форму: прыметнікі мужчынскага роду — нулявы канчатак (*Алесей сябар, настаўнікаў план, сябраў манед*), жаночага роду — канчатак **-а** (*сестрынá хустка, дзядулева энцыклапедыя, Петрусаў хата*), ніякага **-о** або **-а** (*бусла-ва гняздо, дачыно пано, Алесева поле*).

- 1. Гульня «Бюро знаходак».** Карыстаючыся табліцай, утварыце прыналежныя прыметнікі і дапамажыце вызначыць, каму належаць згубленыя рэчы: шапка, пенал, вуда, акуляры, люстэрка, заувушніцы, пяро, лато. Утвораныя словазлучэнні запішыце ў табліцу.

Утваральная аснова	Словайтваральны суфікс	Прыналежныя прыметнікі
Назоўнікі муж- чынскага роду <u>дзед</u> ☐ , <u>Алесь</u> ☐ , <u>рыбак</u> ☐ , <u>Кастусь</u> ☐	-аў- (-ав-), -еў- (-ев-), -оў- (-ов-), -ёў- (-ёв-)	
Назоўнікі жаноча- га роду <u>бабуля</u> <u>Марыля</u> <u>зязолька к:ч</u> <u>Васілінка к:ч</u>	-ін- -ін- -ын- -ын-	

- Прачытайце тэкст. Вызначце, да якога разраду адносіцца прымет-
нік воўчыя ў словазлучэнні воўчыя ягады.

Малое дзяўчо збірае ягады з куста воўчага лыка ля дарогі.
— Што ты робіш? — пытаецца прахожы. — Гэта ж
воўчыя ягады.

— Нічога, дзядзечка. Для ваўка яшчэ нарастуць.

Якой часцінай мовы з'яўляецца слова прахожы? Як яно змяняеца?

3. Ад выдзеленых назоўнікаў утварыце прыналежныя прыметнікі. З утворанымі словазлучэннямі складзіце некалькі сказаў.

Гняздо *ластаўкі*, смех *Алесі*, запасы *савёркі*, юнацтва *Аленкі*, лапаць *Мікіты*, крык *кнігаўкі*, хата *Лявоніхі*, дупло *куніцы*, апярэнне *зязулькі*, паліто *Зоські*, вочы *Гаўрылы*, мары *Гілевіча*, крылы *дзяцла*, апавяданні *Бядулі*, рэкорд *Антося*, крокі *Янкі*, стук *дзяцла*.

Стол даведак

Чаму мы пішам *бачу сябрава кацяня*, але *бачу сябравага брата*?

Калі ў вінавальным склоне прыналежны прыметнік да-
пасуецца да адушаўлёнага назоўніка мужчынскага роду, то
мае канчатак *-ага* (*бачу каго? — бацькавага брата, сябравага сына*). Ва ўсіх астатніх выпадках у вінавальным скло-
не адзіночнага ліку прыналежныя прыметнікі маюць ка-
роткую форму (*бацькаву сястру, сябрава дзіця, Андрэеву кніжку*).

4. Дапішыце канчаткі прыметнікаў. З двумя словазлучэннямі складзі-
це сказы.

Падзяляю Андрэев.. радасць, горк.. крыўду, буслав..
крыла, убачыў суседав.. сабаку, бел.. абрусам, не знайшоў
дзедав.. капелюша, над блакітн.. Італіяй, вакол Яськав..
капелюша, па асенн.. дажджах, каля мядзведж.. берлагу,
на салаўн.. канцэрце, на свеж.. паветры, пры апошн.. паса-
жыру, да сестрын.. паліто, сустрэў братав.. дзіця, чароўн..
зямлёй, вучу Антосев.. сына.

5. Запішыце сказы, раскрываючы дужкі. Зрабіце марфалагічны раз-
бор падкрэсленых прыметнікаў. Раскажыце пра адметнасць змя-
нення прыналежных прыметнікаў.

1. З дзяцінства ўрэзаўся ў памяць пах (**матчын**) хле-
ба — сакавіты, духмяны, любы (*Б. Сачанка*). 2. І кожны ра-
док быў да сэрца прытулены, што Біблію слова (**матулін**)
берагу, каб не сурочылі (*P. Барадулін*). 3. У кляновую за-
мець, у сіні прастор зноў паклікала восень на (**матчын**)
поле (*C. Грахойскі*). 4. Уяві мяне ў казцы чароўнай (**Купа-**

*лаў) Бандароўнай (Д. Бічэль). 5. І бег дадому шпарка конь. Шукаў сынок у рукаве тугую (*бацькаў*) далонь (Ю. Свірка).*

Кантрольныя пытанні і заданні

1. Якое значэнне маюць вышэйшая і найвышэйшая ступені парапінання прыметніка?
2. Якія вы ведаецце формы ступеней парапінання? Як яны ўтвараюцца? Ці можна сказаць: «Я ўтварыў простую ступень парапінання прыметніка»? Чаму?
3. Парапінайце формы прыметнікаў *старши сяржант, малодши лейтэнант і Андрэй старэйши за мяне, мой тата маладзейши за суседа.* Якія з іх ужыты ў форме вышэйшай ступені парапінання?
4. Ці правільна ўтворана форма ступені парапінання ў наступных прыкладах: *Полацк — старажытнейши горад. Нарач — глыбейшае возера?* Абгрунтуйце сваю думку.
5. Якія групы якасных прыметнікаў не могуць мець ступеней парапінання? Прывядзіце прыклады.
6. Якія прыметнікі могуць мець кароткую форму?
7. У якіх склонах супадаюць канчаткі адносных і якасных прыметнікаў мужчынскага і ніякага роду?
8. У чым адметнасць скланення якасных і адносных прыметнікаў?
9. Як утвараюцца прыналежныя прыметнікі жаночага, мужчынскага і ніякага роду?
10. У чым асаблівасці скланення прыналежных прыметнікаў?
11. Вучням прапанавалася з дзвюх груп формаў (*не знайшоў дзедава ці дзедавага прыёмніка, убачыў суседава ці суседавага сына, не заіважыў Васілёва ці Васілёвага агенъчыка*) выбраць правільнную. Алеся напісала *дзедава прыёмніка, суседавага сына, Васілёва агенъчыка.* Ці правільны выбар зрабіла Алеся? Абгрунтуйце сваю думку.

I варыянт

1. Прачытайце тэкст. Устаўце прапушчаныя літары, дапішыце канчаткі прыметнікаў. Вызначце тып тэксту.

Як даўней св..ткавалі Купалле — старажытн.. абрада-
вае свята? Звычайна вечарам мола..ъ збіралася каля р..чкі
ці возера, на лясн.. паляне ці каля малад.. жыта. Дзяўча-
ты шукалі лекав.. травы, плялі прыгож.. вянкі. А хлоп-
цы рыхтавалі вялік.. вогнішча. Калі агонь становіўся
ярк.. і палк.., пачыналі вадзіць каля вогнішча карагоды,
скакаць цераз яго. Наваколле по..нілася звонк.. смехам,
жартамі.

Апоўначы ўсе разыходзіліся па цёмн.. лесе. Верылі, што
ў купальск.. ноч адбываецца найвялікш.. цуд прыроды —
зацв..тае чарадзеян.. папараць-кветка. Яна асляпляльна-
бел.. колеру, але цв..це нядоўга. Хто паспее яе сарваць, бу-
дзе шчаслів.. (*Паводле У. Ягоўдзіка*).

2. Выпішыце з апошняга абзора прыметнікі разам з назоўнікамі.
Абазначце іх род, лік і склон.
3. Утварыце і запішыце формы ступеней парайонння прыметніка *ма-
лады*. Ці могуць мець ступені парайонння прыметнікі асляпляльна-
белы, цудадзеины? Адказ абургунтуйце.
4. Ад назоўніка хлопцы ўтварыце прыналежны прыметнік. Запішыце
яго разам з назоўнікам у вінавальным склоне.

II варыянт

1. Прачытайце тэкст. Устаўце прапушчаныя літары, дапішыце канчаткі прыметнікаў. Вызначце тып тэксту.

Малю..ць не толькі людзі. Нёман — мастак эмацы-
янальн.. . Спярша на пя..чаную паласу мастак наносіць
слой ракн.. глею. Ён паступова высыхае на гарач.. сонцы.
А на пяск.. ў цёпл.. ямках купаюцца ч..жыкі і вераб'і.

Звяры і птушкі ўпрыгожваюць гэту мясціну карункамі разнастайн.. слядоў. У кожнай жыв.. істоты свой асаблівы почырк. Сляды на пяск.. — як адціснутыя ў мякк.. пласти..ліне. Вось тут пакінуў аўтограф воўк, далей — дзік. Яшчэ далей лось: след глыбок.., ра..двоены.

Праз некалькі дзён заўважаю, што прыб..рэжная паласа заз..лянела балотніцай. Нёман аздобіў яркай зелянінай усю прырэчн.. мясціну. А кветкі дз..мухаўцоў пазалацілі зялё-нае палатно..

Праца над карцінай працягваецца (*Паводле М. Бусько*).

2. Выпішыце з першага абзора прыметнікі разам з назоўнікамі. Вызначце іх род, лік і склон.
3. Утварыце і запішыце формы ступеней параўнання прыметніка цёплы. Ці могуць мець ступені параўнання прыметнікі зялёны, прырэчны? Адказ абургунтуйце.
4. Ад назоўніка лось утварыце прыналежны прыметнік. Запішыце яго разам з назоўнікам у вінавальным склоне.

ЛІЧЭБНІК

«За трыдзеяніць зямель...»: разрады лічэбнікаў

Граматычнае сіта

1. Прачытайце тэкст. Падбярыце да яго загаловак. Вызначце ролю лічэбніка ў тэксце. Выпішыце лічэбнікі, размеркаваўшы іх па групах у залежнасці ад разраду паводле значэння.

Паміж Мінскам і Токіем — болей як восем тысяч кіламетраў. Японія знаходзіцца на астрахавых. Іх некалькі тысяч, але толькі каля трохсот з іх маюць плошчу большую за адзін квадратны кіламетр. Вялікіх усяго чатыры — Хакайдзя, Хансю, Сікоку і Кюсю.

Агульная плошча астрахавой — трыста семдзесят восем тысяч квадратных кіламетраў. Дзеянець дзясятых краіны

займаюць горы, таму заселеная толькі адна дзясятая яе частка. На ёй жыве прыкладна сто дваццаць пяць мільёнаў чалавек. Японскі архіпелаг расцягнуўся на тры з паловаю тысячы кіламетраў з поўначы на поўдзень. Таму, напрыклад, сёння можна пакатацца на лыжах на Хакайда, а заўтра падляжаць на гарачым пяску вострава Акінава (*Паводле «Бярозкі»*).

2. Прачытайце тэкст. Выпішыце лічэбнікі. Ахарактарызуіце іх паводле будовы (простыя, складаныя, састаўныя).

Самая старажытная літара О засталася нязменнай. У такім самым выглядзе яна была прынятая ў фінікійскім алфавіце (каля тысячы трохсот гадоў да н. э.).

Самы доўгі алфавіт (семдзесят дзве літары) мае кхмерская мова. Гэта мова жыхароў Лаоса і Кампучыі.

Самы кароткі алфавіт утрымлівае адзінаццаць літар (папуаскія мовы).

Самая вялікая колькасць галосных (пяцьдзясят пяць) налічваецца ў мове саданг (Цэнтральны В'етнам).

Найменшая колькасць галосных (дзве) у абхазскай мове (каўказскія мовы).

Назавіце прыметнікі ў найвышэйшай ступені параўнання.

3. Вызначце, якімі часцінамі мовы з'яўляюцца аднакаранёвыя слова. Чым адрозніваюцца лічэбнікі ад назоўнікаў, якія абазначаюць лік? З двумя лічэбнікамі складзіце сказы.

Чацвёрты, чатыры, чацвярціна, чацвярцінка, чатырма, учацвярых, чвэрць, чатырыста, чацвёрка, адна чацвёртая; сямнаццаць, сёмы, сямёрка, сем, сямітысячны.

4. Прачытайце тэкст. Вызначыце яго стыль і тып. Якімі часцінамі мовы з'яўляюцца выдзеленыя слова? Выпішыце лічэбнікі разам з назоўнікамі, вызначце іх сінтаксічную ролю ў сказе.

Нашы прарапрадзеды верылі ў магію лічбаў. 7 азначала *чвэртку* месяца, колькасць дзён у тыдні. *«Сямёрку»* звязвалі яшчэ з колькасцю зорак у Вялікім Возе. 4 — *чатыры* часткі сутак, чатыры пары года, чатыры бакі свету. Яны мелі сваю колеравую сімваліку. Сіняя або зялёная бар-

ва асацыявалася з захадам, белая — з усходам, чырвоная і чорная — з поўднем і поўначчу (*Паводле У. Арлова*).

5. Прачытайце і запішыце прыказкі і прымаўкі. Раскажыце пра ролю лічэбніка ў маўленні.

1. Хто два зайцы гоніць, ніводнага не здагоніць. 2. У адно вуха ўпусціў, а ў другое выпусціў. 3. У добрай галавы сто рук. 4. Адзін пень гарэў, а другі спіну грэў. 5. Былі б мы сямёра, змаглі б усё ўчора. 6. За сем работ бярэцца, а ні адна не ўдаецца. 7. Конь на чатырох нагах, і той спатыкаецца. 8. Дзе кухараў шэсць, там няма чаго есць.

6. Карыстаючыся слоўнікамі, растлумачце значэнні фразеалагізмаў блудзіць (заблудзіць) у трох соснах, абое рабое, за трыдзеянць зямель, іграць першую скрыпку, на сваіх дваіх, на ўсе сто.

7. **Лінгвістычная задача «Вылічым... слова».** Устаўце замест крапак слова, захоўваючы марфалагічныя прапорцыі. Раскажыце пра ўжыванне лічэбнікаў з назоўнікамі. Запішыце назвы твораў мастацкай літаратуры, у якіх выкарыстоўваюцца лічэбнікі.

1. Двум : ? = дзвюом : ?

2. Двух : ? = дзвюх : ?

3. Абодвум : ? = абедзвюма : ?

4. Паўтара : ? = паўтары : ?

5. Двума : ? = дзвюма : ?

Для даведкі: 1. сёстрам або братам. 2. лялек або робатаў.

3. суседкамі або сябрамі. 4. сценам або кіламетрам. 5. далонямі або пнямі.

Вясёлы перапынак

8. Прачытайце скорагаворку. Назавіце лічэбнік. Пашырце ім слова злучэнні **вясёлыя дзяўчынкі, стараннія вучні**. Раскажыце пра адметнасць ужывання.

Тры рублі рублямі,
Рубель пятакамі,
Рубель так
Ды пятак.

Тры капейкі па капейцы
І капейка так.

Граматычнае сіта

9. Назавіце рады назоўнікаў, якія спалучаюцца з лічэбнікамі двое. Абгрунтуйце сваю думку. Раскажыце пра адметнасць утварэння зборных лічэбнікаў і сінтаксічную сувязь з назоўнікамі.
- Кніга, сястра, верабей.
 - Газета, трактар, вучоны.
 - Баец, суткі, людзі.
 - Конюх, важката, трактар.
 - Мужчына, нажніцы, лісяня.
 - Варона, дзяўчына, мышаня.
 - Дзверы, коні, ваўчаня.
 - Сын, гусі, бабраня.
 - Галчаня, школьнік, рабочы.
 - Лінейка, ваўчаня, інспектар.

10. Прачытайце. Вызначце, якой часцінай мовы з'яўляюцца выдзеленыя слова. Утварыце парадкавыя лічэбнікі ад слоў *пяць, дваццаць, трыццаць адзін, сто тысяч*.

На ўроку фізікі настаўнік спытаў вучня:

- Колькі законаў адкрыў Архімед?
- Сем, — адразу адказаў той.
- Калі ласка, пералічы іх.
- *Першы, другі, трэці...* (Паводле «Вясёлкі»).

Граматыка з матэматыкай, ці Скланяем колькасныя лічэбнікі

Скланенне лічэбнікаў, якія абазначаюць цэлыя лікі

Лічэбнік адзін (адна, адно), адны; два, трох, чатыры

Успомнім

Лічэбнік *адзін* скланяецца, як прыметнік. Лічэбнік *адзін* дапасуецца да назоўніка ў родзе, ліку і склоне.

1. Прачытайце тэкст. Знайдзіце лічэбнік. У якім родзе ён можа дапасавацца да назоўніка? Ці можа ён мець форму множнага ліку?

— Вова, — сказала настаўніца, — тваё сачыненне «Наша мама» слова ў слова супадае з сачыненнем твойго брата.

— Вядома, — адказаў Вова. — У нас з братам адна мама (*Паводле «Вясёлкі»*).

Утварыце словазлучэнні «лічэбнік **адны** + назоўнік, які ўжываецца толькі ў форме множнага ліку». Ці можа лічэбнік **адны** спалучацца з іншымі назоўнікамі?

Вясёлы перапынак

2. Адгадайце загадку А. Зэкава. Спалучыце лічэбнікі *два, тры, чатыры* з назоўнікамі мужчынскага і ніякага роду. Пашырце словазлучэнні прыметнікамі.

Апанас каля канавы
Ў дзве руکі касіё атаву.
Падышлі Цімох і дог —
Колькі стала рук на трох?

3. **Лінгвістычная задача.** Ці адпавядаюць літаратурнай норме склонавыя формы азначэнняў пры колькасна-іменных спалучэннях у прыкладах дзве шэрых гусі, чатыры тонкіх галінкі, два высокіх дрэўцы, тры маладых клёнікі?

Папрацуем перакладчыкамі

4. Перакладзіце на беларускую мову словазлучэнні. З двумя з іх складзіце сказы.

Три дорогих вещи, два зимних пальто, две чёрных кошки, три надёжных друга, четыре маленьких лисёнка.

Успомнім

Лічэбнікі *два (дзве), тры, чатыры* ў творным склоне маюць канчаткі *-ма* і *-ыма*: *чатырма* медзведзянятамі, *тырыма* пляёркамі.

5. Адгадайце загадкі. Праскланяйце лічэбнікі-адгадкі разам з назоўнікамі. Раствумачце напісанне канчаткаў.

1. Ляцелі галкі, стаялі палкі. Як сядуць яны па адной — галка лішняя, як сядуць па дзве — палка лішняя. Колькі

было галак і колькі палак? 2. Сядзяць у крузе чатыры кошкі, супраць кожнай кошкі — па тры. Колькі кошак было разам? 3. Ляцела сарока, за ёю сорак. Колькі ляцела птушак?

**Лічэбнікі пяць — дзесяць,
адзінаццаць — дваццаць, трыццаць**

Лінгвістычны каментарый

У форме творнага склону лічэбнікаў ад *дзесяці* да *дваццаці*, лічэбніках *пяць* і *трыццаць* адбываецца падаўжэнне гука [ц'] у становішчы паміж галоснымі, што перадаецацца на пісьме падвойным напісаннем літары ц: *дзесяццю ліпамі, пяццю таварышамі, трыццаццю гадамі*.

6. Запішыце, замяняючы лікі словамі. Абазначце канчаткі лічэбнікаў і іх склон.

Узор. Да восьмі дадаць дзесяць — будзе сямнаццаць.

1. Да 13 дадаць 7 — будзе... 2. Ад 30 адняць 12 — будзе...
3. Да 8 дадаць 5 — будзе... 4. Ад 15 адняць 7 будзе... 5. Да 3 дадаць 14 будзе...

7. Назоўнікі, што ў дужках, дапасуйце да лічэбнікаў. Спалучэнні слоў запішыце ў творным склоне.

Восем (дзіця), дванаццаць (пяро), трыццаць (гектар), дваццаць (паверх), пятнаццаць (дзень), сем (голуб), пяць (лінія), шэсць (яблык), чатырнаццаць (вішня).

Спраба пяра

8. Паразважайце, чаму для некаторых вучняў вашага класа лёгка па беларускай мове атрымаць «дзесяць» і «дзесяць». А некаторыя нават «пяць» атрымліваюць з цяжкасцю. Падчас разважання вы можаце выкарыстоўваць слова «пяцёрка», «дзясятка», «сямёрка». Ці з'яўляюцца гэтыя слова лічэбнікамі?

Лічэбнікі сорак, сто, дзесянноста

Успомнім

Лічэбнікі *сто, сорак* маюць дзве формы: у назоўным і вінавальнym склоне *сто, сорак*, а ва ўскосных (акрамя

вінавальнага) — *ста, сарака*. Лічэбнік дзевяноста ва ўсіх склонах мае аманімічныя формы: *дзевяноста песень, дзевяноста песням, дзевяноста песнямі*.

9. Прачытайце тэкст Г. Каржанеўскай. Выпішыце лічэбнік разам з на- зоўнікам. Праскланяйце. Складзіце некалькі сказаў, каб лічэбнік быў у розных формах. Патлумачце напісанне слова *рэкорды*.

Страказа на камень села,
Ножкі тонкія пагрэла,
Пакруціла галавой
І сказала: «Божа мой!
Налятала я на дачах
Кіламетраў сто, няйначай.
Б'ю рэкорды дзень за днём...
А дзе мой аэрадром?»

10. Праскланяйце словазлучэнні.

40 порцый марожанага, 90 белых мышэй, 100 тамоў «Сусветнай літаратуры».

Выпраўляем памылкі

11. У сачыненні некалькі вучняў класа напісалі, што купілі сышткі *са стамі старонкамі, пабывалі на стах выстаўках*. Ці правільныя формы лічэбнікаў ужыты ў творчай работе?

Папрацуем перакладчыкамі

12. Перакладзіце. З двума словазлучэннямі складзіце сказы.

Девяносто рублей, девяноста тетрадямі, девяноста учаснікам, на девяноста страницах.

**Лічэбнікі *пяцьдзясят — восемдзесят,*
*дзвесце — дзевяцьсот***

Успомнім

Пры скланенні лічэбнікаў ад *пяцідзесяці* да *васьмідзесяці* ва ўскосных склонах кожная частка мае канчаткі, аднолькавыя з канчаткамі лічэбніка *пяць*. Пры скланенні націск

падае на канчатак першай часткі: *шасцідзесяці, сямідзесяці, восьмідзесяцю*, у лічэбніках *дзвесце — дзевяцьсóт — на частку -com: двухсóт, пяцісóт, дзевяцісóт.*

Другая частка лічэбнікаў ад *двухсot* да *дзевяцісot*, якая суадносіцца з лічэбнікам *сто*, ва ўскосных склонах мае чатыры формы: *сямісot гарадоў, сямістáм гарадам, сямістáмі гарадамі, (у) сямістáх гарадах.*

13. Прачытайце тэкст. Запішыце лік словамі. Словы якіх часцін мовы вы запісалі? З лічэбнікам *дзвесце* пабудуйце сказ, які адпавядаў бы тэматыцы тэксту. Праскланяйце лічэбнікі *пяцьдзясят, дзвесце, восемсот.*

Слова *юбілей* — лацінскае. Гэтым словам называлі прамежак часу ў 50 гадоў. Цяпер юбілеем называюць круглу дату, гадавіну, кратную пяці. Характэрным для слова *юбілей* з'яўляецца тое, што яно спалучаеца з прыметнікам *гадовы:* 800-гадовы юбілей горада, 50-гадовы юбілей маці, 100-гадовы юбілей майго дзядулі (З. Бадзевіч).

Выпраўляем памылкі

14. Настаўніца прапанавала вучням праскланяць спалучэнне *дзвесце бяроз.* Алеся добра ведала, што пры скланенні складаных лічэбнікаў змяняюцца дзве часткі. У лічэбніку *дзвесце* першая частка *дзве-*. Дзяўчынка і пачала змяніць яе, як адпаведны лічэбнік: *дзвюхсot бяроз, дзвю mastamі бярозамі...* Ці правільна Алеся змяніла лічэбнік? Дапамажыце дзяўчынцы выправіць памылку.

Лінгвістычны каментарый

Частка *дзве-* лічэбніка *дзвесце* ў назоўным і вінавальным склонах мае форму жаночага роду, а ва ўскосных склонах змяняеца па тыпе мужчынскага роду: *двумстам, двухсot.*

- Н. дзвесце рукапісаў
- Р. двухсot рукапісаў
- Д. двумстам рукапісам
- В. дзвесце рукапісаў
- Т. двумастамі рукапісамі
- М. (пры) двухстах рукапісах

Вясёлы перапыннак

15. Прачытайце лічылку М. Пазнякова. Вызначце, да якога разраду паводле будовы і значэння адносяцца лічэбнікі. У якой форме яны ўжываюцца ў тэксе? Праскланяйце спалучэнне дзвесце пенак.

Доўга кнігу я гартаў,
Шмат жывёлін напаткаў:
Дзевяць зайцаў,
Трох шпакоў,
Сем вавёрак,
Двух ласёў.
Восем дзяцлаў,
Шэсць лісіц,
Дзвесце пенак,
Сто сініц.
Дзесяць вожыкаў,
Пяць соў.
Ты лічы,
А я пайшоў.

Выкарыстоўваючы лічэбнікі, напішыце аб'яву пра незвычайную находку.

**Скланенне састаўных лічэбнікаў,
якія абазначаюць цэлья лікі**

Успомнім

Пры скланенні састаўных лічэбнікаў кожная частка змяніяецца, як просты лічэбнік.

16. Прачытайце тэкст. Вызначце канчаткі лічэбнікаў. Патлумачце напісанне формаў лічэбніка.

Трэнеру секцыі, у якой было пяцьдзясят восем вучняў, даводзілася пастаянна ўжываць лічэбнік *пяцьдзясят восем* у розных склонах:

Н. Пяцьдзясят восем — колькасць вучняў на пачатак заняткаў.

Р. Для пяцідзесяці восьмі вучняў куплены мячыki.

Д. Пяцідзесяці восьмі вучням выдадзены ракетki.

В. Пяцьдзясят восем вучняў узнагароджаны ганаровымі граматамі.

Т. З пяццюдзесяццю восьмю вучнямі ездзілі на спаборніцтвы.

М. На пяцідзесяці восьмі вучнях новая форма.

Уявіце, што ў секцыі займаецца 25 вучняў. Складзіце шэсць сказаў, каб лічэнік дваццаць пяць ужываўся ў розных склонах.

Вясёлы перапынак

- 17.** Прачытайце тэкст. Чаму задачка падалася «хітрай» для вучня? Пра скланяйце лічэнікі з тэксту разам з назоўнікамі. Раскажыце пра адметнасць скланення састаўных лічэнікаў і лічэніка дзвесце.

Задачка гэта складзена
Даволі хітра.
Знайшоў адказ,
А як жа зразумець? —
Вады было ў басейне
Дзвесце літраў,
А выцякла —
Аж трыста дваццаць шэсць.

У. Мацвеев.

Папрацуем перакладчыкамі

- 18.** Перакладзіце сказ на беларускую мову. Раскажыце пра асаблівасць спалучэння састаўных лічэнікаў, якія заканчваюцца на 2, 3, 4, з адшуаўленымі і неадшуаўленымі назоўнікамі. Якую форму ў вінавальнym склоне будзе мець лічэнік дваццаць два ў складзе колькасна-іменнага словазлучэння «лічэнік + назоўнік алімпійцы»?

Число 37 имеет замечательное свойство. Если умножить его на числа 3, 6, 9, 12, 15, 18, то получится интересный ряд: 111, 222, 333, 444, 555, 666 (*В. Служэўская*).

- 19.** Прачытайце верш У. Мацвеенкі. Запішыце лікі словамі ў родным і творным склонах. Раскажыце, якіх правіл бяспекі вы прытрымліваецца.

А я
Ад ранішняй

Пары
Зубрыў на памяць
Нумары.
Калі
Будынак у агні,
Па 101
Хутчэй звані.
Калі
Здараецца бядা,
Звані
Ў міліцыю — 102.
Калі патрэбны дактары,
Звані
Па «хуткую» — 103.
Калі
З пліты
Выходзіць газ,
Звані па 104 —
У Мінгаз.

- 20.** Прачытайце распіску, якую напісаў вучань. Раскажыце пра стылістычную ролю лічебніка ў маўленні.

Распіска

Мною, Кавалеўскім Раманам, вучнем 6 «Б» класа, атрымана ў бібліятэцы 114 кніг, 32 часопісы і 28 газет для тэматычнай выставы гуртка «Жывое слова».

20 снежня 2010 г.

Подпіс

Па правілах у дакументах лікі пішуцца словамі. Запішыце лікі словамі.

Спраба пяра

- 21.** Вас папрасілі набыць падарункі для спартыўнага свята на суму 157 рублёў. Напішыце распіску паводле пропанаванага вышэй узору.

Склонавыя формы зборных лічэбнікаў

Вясёлы перапынак

1. Прачытайце загадку-скорагаворку. Назавіце зборныя лічэбнікі. Раскажыце пра асаблівасці скланення. Адгадку запішыце і праскланяйце.

Сем сямярэй, сямёра свіней, свінка, свінчын брат і сямёра парасяят. Колькі будзе?

Выпраўляем памылкі

2. Прачытайце сказы. Выпраўце памылкі. Раскажыце пра асаблівасці спалучэння лічэбніка *абое* з назоўнікамі.

1. Мыць падлогу будзеце *абое*: і Саша, і Косцік. 2. Трымайся лепш — *абоімі* рукамі! 3. Каваленка Люда і Андрэй-чанка Антося! Зноў вы *абое* спазніліся!

Успомнім

Лічэбнік *абое* скланяецца, як займеннік *твае*. Ва ўскосных склонах націск падае на *i*.

3. Праскланяйце лічэбнік *абое* паводле ўзору. Запішыце неабходныя формы. Складзіце сказы з лічэбнікамі *абодва*, *абедзве*, *абое* ва ўскосных склонах. Ці можа лічэбнік *абое* спалучацца са словамі суседзі?

Н.	<i>абое</i>	<i>твае</i> суседзі
Р.	...	<i>тваіх</i> суседзяў
Д.	...	<i>тваім</i> суседзям
В.	<i>абаіх</i>	<i>тваіх</i> суседзяў
Т.	...	<i>тваімі</i> суседзямі
М.	(пры) ...	<i>тваіх</i> суседзях

4. **Лінгвістычная задача.** Мы можам сказаць чацвёра *сяброў*, а ці можна сказаць чацвёра *сябровак*? З якімі назоўнікамі «сябровуюць» зборныя лічэбнікі? Праскланяйце спалучэнне чацвёра *сяброў*. Раскажыце пра калектывуны паход у кіно, выкарыстоўваючы зборныя лічэбнікі.

Скланенне дробавых лічэбнікаў, іх склонавыя канчаткі

Успомнім

У дробавых лічэбніках асобна скланяюцца лічнік — як колькасны лічэбнік, і назоўнік — як парадкавы лічэбнік: *тры дзясятая кіламетра, трох дзясятых кіламетра, тром дзясятым кіламетра і г. д.*

Увага! Назоўнік пры дробавым лічэбніку ва ўсіх склонах ужываецца ў форме адзіночнага ліку роднага склону.

Вясёлы перапынак

1. Прачытайце тэкст.

Дзве сястрычкі, Оля з Юляй,
Запыталіся ў бабулі:
— Адкажы, на што падобна
Палавіна апельсіна?..
Лоб наморшчыла бабуля:
— Мо на жоўтую цыбулю?
Мо на сонечны праменъчык
Ці бурштынавы каменьчык?..

Дапамажыце бабулі адгадаць, на што падобна палавіна апельсіна. Які дробавы лічэбнік адпавядае назоўніку палавіна? Запішыце яго і праскланяйце разам з назоўнікам апельсін.

2. Параўнайце формы дробавых лічэбнікаў першай і другой групы. Раскажыце, як дапасуецца лічнік да назоўніка ў дробавых лічэбніках. Ад чаго гэта залежыць?
 - a) $\frac{2}{3}$ — дзве трэція, $\frac{3}{7}$ — тры сёмыя, $\frac{4}{9}$ — чатыры дзяявітыя;
 - b) $\frac{5}{8}$ — пяць восьмых, $\frac{6}{7}$ — шэсць сёмых, $\frac{7}{9}$ — сем дзяявітых.

Выпраўляем памылкі

3. Вучням было прапанавана заданне запісаць лікі $\frac{2}{7}$, $\frac{6}{8}$, $\frac{4}{5}$ словамі. Марына напісала дзве сёмых, шэсць восьмых, чатыры пятых. Ці правільна дзяўчынка выканала заданне?

Стол даведак

Як правільна напісаць: *дзве цэлыя пяць восьмых* ці *дзве цэлыя пяць восьмых*?

Слова *цэлыя* ўжываецца ў форме множнага ліку назоўнага склону пасля лічэнікаў *два, трыв, чатыры* і ў форме множнага ліку роднага склону пасля іншых лічэнікаў, якія абазначаюць *цэлыя* лікі.

4. Запішыце лікі словамі. З трывма спалучэннямі складзіце сказы.
 $\frac{3}{6}$ (тэрыторыя), $2\frac{3}{8}$ (літр), $\frac{4}{5}$ (зала), $1\frac{2}{3}$ (кілаграм), $\frac{5}{7}$ (тона),
 $2\frac{3}{5}$ (пясок).

Лінгвістычны каментарый

Дробавы лічэнік *паўтара* мае значэнне «адзін і палова другога» і ва ўсіх склонах ужываецца ў форме *паўтара*. Аднак ён змяняецца па родах: *паўтара* — пры спалучэнні з назоўнікамі мужчынскага і ніякага роду і *паўтары* — з назоўнікамі жаночага роду.

Увага! Ва ўскосных склонах, акрамя роднага і вінавальнага, пры лічэніках *паўтара* і *паўтары* назоўнік ужываецца ў множным ліку.

Творчая лабараторыя

5. Праскланяйце спалучэнні *паўтара* яблыка, *паўтары* ігруши, *паўтара* банана. Складзіце невялікія сказы, у якіх лічэнікі *паўтара* і *паўтары* ўжываліся б у розных склонах.
6. Вызначце, як раней называлася мера даўжыні, якая складала:
 $2,13 \text{ м}$; $0,71 \text{ м}$; $16,4 \text{ кг}$; $4,3 \text{ г}$?

Для даведкі:

Меры даўжыні

1 сажань = 3 аршыны = 7 футаў = $2,13 \text{ м}$

1 аршын = 16 вяршкоў = $0,71 \text{ м}$

Меры вагі

1 пуд = 40 фунтаў = $16,4 \text{ кг}$

1 залатнік = $4,3 \text{ г}$

Падрыхтуйце паведамленне з выкарыстаннем старажытных мер даўжыні і вагі.

Скланенне парадкавых лічэбнікаў

Успомнім

Парадкавыя лічэбнікі змяняюцца, як прыметнікі. Пры скланенні састаўных парадкавых лічэбнікаў змяняеца толькі апошніе слова.

1. Запішыце, раскрываючы дужкі. Раствумачце напісанне парадкавых лічэбнікаў. Вызначце, якім членам сказа з'яўляюцца парадкавыя лічэбнікі.

У час вайны (тысяча восемсот дванаццаць) года французы знішчылі многія рэдкія беларускія кнігі. У агні загінуў Турава-Пінскі летапіс. Ён быў пачаты ў (тысяча дваццаць адзін) годзе і скончаны ў (тысяча шэсцьсот трыццаць пяць). Ворагі знішчылі і беларускі слоўнік, складзены Лаўрэнціем Зізаніем у (тысяча пяцьсот дзесятнаста шэсць) годзе.

Лінгвістычны каментарый

У лічэбніках, якія заканчваюцца на *-тысячны, -мільённы, -мільярды* і інш. таксама змяняеца толькі апошніе слова: *дваццацітысячны (дваццацітысячнаму, дваццацітысячным, трохмільённы (трохмільённага, трохмільённым), двухмільярды (двухмільярднага, двухмільярднаму)*. Такія лічэбнікі пішуцца ў адно слова.

Творчая лабараторыя

2. Раскрыйце дужкі і запішыце словазлучэнні. Лікі замяніце словамі. З трyma словазлучэннямі складзіце сказы пра Беларусь. Правядзіце сацыялагічнае апытацьнне на тэму «Чистая вада – крыніца здароўя».

Ганарыцца (50-тысячны) жыхаром, у (2-мільённая) сталіцы, з (10-мільёны) насельніцтвам, у (150-мільёны) тыражы, за (200-тысячны) пасажырам.

3. Прачытайце тэкст. Запішыце лік словамі. Ахарактарызуйце лічэбнік з тэксту паводле значэння і структуры. Праскланяйце яго.

Нашы продкі называлі сакавік бярозазолам. У гэты час палілі беразнякі, чысцілі зямлю пад новы ўраджай. Адна-

часова абуджаўся бярозавы сок. А трошкі пазней на галінках з'яўляліся першыя клейкія лісцікі. Адзін такі лісцік аднойчы зляцеў з галінкі і трапіў на герб Бярозы, побач з датаю — 1477 год (*А. Бензярук*).

Пра нараджэнне якіх беларускіх гарадоў гавораць вам наступныя лічбы: 862, 980, 1067 (Полацк, Тураў, Мінск)? Што вы ведаеце пра гісторыю ўтварэння гэтых гарадоў?

4. Запішыце словазлучэнні, замяняючы лік словамі і раскрываючы дужкі. Раствумачце правапіс лічэbnікаў. З трывма словазлучэннямі пабудуйце сказы. Праскланяйце дробавыя лічэbnікі разам з назоўнікамі.

1. З 978 надпісамі, 16-павярховы дом, да 875 старонак, перад 327 школьнікамі, ад 237 адняць 14, здаць $\frac{4}{5}$ работы, 2 (залаты ланцужок), $\frac{3}{9}$ (падручнік), 12 (свінні), 900-гадовы юбілей, 9 (параненыя).

II. З 49 памылкамі, звыш 97 гатункаў, 7 (бусляня), 40-градусная спякота, 185-ты надзел, на 263-м кіламетры, пад 728 цаглінамі, $4\frac{3}{5}$ (тона), за 687 гарадамі, 12 (нажніцы).

5. Прачытайце тэкст. Дайце яму загаловак. Запішыце лік словамі. Зрабіце марфалагічны разбор лічэbnіка *трыста*.

Вялікая Мядзвядка вядома **300** гадоў. Вёска і на пачатак цяперашняга стагоддзя немалая — 84 двары, 219 жыхароў. Яна — калыска Іgnата Дамейкі, сусветна вядомага вучонага, грамадскага дзеяча, актыўнага ўдзельніка паўстання 1831 года на Беларусі. Нашаму земляку ўстаноўлены помнік у Сант’яга — сталіцы Чылі, а 2 гарады гэтай краіны носіць яго імя. Хай жа вам, сябры, захочацца калі-небудзь бліжэй пазнаёміцца з жыццём Іgnата Дамейкі, з яго 3 тамамі дзённікаў «*Мае падарожжы*» (*У. Ліпскі*).

Чаму народы іншай краіны ўшаноўваюць памяць Іgnата Дамейкі? Каб вам давялося пісаць дзённік «*Мае падарожжы*», што вы туды запісалі б?

6. На працягу тыдня паназірайце за мовай вядучых беларускага радыё і тэлебачання і занатуйце памылкі ў скланенні лічэbnікаў.

Вясёлы перапынак

7. Конкурс-жарт на замяшчэнне пасады вядучых беларускага радыё і тэлебачання. Прачытайце тэкст, замяняючы лікі словамі.

Крымінальная хроніка

Грамадзянка Мухіна знайшла кашалёк з 47 060 рублямі. На гэтыя грошы яна набыла самавар коштам 34 320 рублёў, а таксама чай, цукар і кандытарскія вырабы на суму больш за 14 240 рублёў. Да знайдзеных грошай ёй давялося да-даць уласных 1,5 тысячи рублёў. 14 гасцям, якія сабраліся ў Мухінай, было прапанавана шыкоўнае частаванне. На 27 мінuze свята на гаспадыню напаў нехта Павукоў, але госці, захопленыя ежай, не звярнулі на гэта ніякай увагі. Выратаваў Мухіну оперупаўнаважаны Камароў (гэта была яго 65 аперацыя). Не пашкодзіла б Мухінай задумацца, што несумленна набытыя грошы шчасця не прыносяць! (*Паводле В. Служэўскай*).

8. Складзіце храналагічныя табліцы, выкарыстоўваючы звесткі з гістарычнага мінулага нашай краіны.

Дзядулю пад шэсцьдзясят ці каля шасцідзесяці?: абазначэнне прыблізнай колькасці ў беларускім маўленні Колькі часу? Каторы час?: гадзіны па-беларуску

1. Прачытайце тэкст. Вызначце яго стыль і тып. Запішыце тэкст, устаўляючы неабходныя літары і запісваючы лікі словамі. Як у тэксле передаецца прыблізная колькасць? Як можа перадавацца прыблізная колькасць у беларускай мове?

Васільку трапляліся толькі аббакі. Хлопчык намерыўся ўжо вяртацца назад, аж бачыць: вялізны дуб стаіць. Паглядзеў грыбнік на лясы.. волата, правёў далонню па яго шурпатай кары. «Гадоў пад 300, а мо і пад 500 дубу», — прыкідваў ён. Крыху адступіўся хлопец і ледзь не па..скочыў — ля самых яго ног стаяць адзін пры другім 3 баравікі. Прыйгледзеўся, аж яны тут не адны. Некаторыя, нібы ад спалох...

пахаваліся пад ялінкі, а каля 10—15 смельчак.. проста стаяць на прагалінках, як напаказ (*Паводле А. Галузы*).

Папрацуем перакладчыкамі

2. Перакладзіце на беларускую мову. Як у беларускай мове перадаеца прыблізная колькасць?

Прочитали около ста книг, минуты три до перерыва, директору под шестьдесят, ей уже за пятьдесят, прошли километров шесть, в библиотеке около десяти экземпляров, в пяти километрах от речки, мешок килограммов шестьдесят, идти два-три километра, девочке около двенадцати лет, шагах в десяти от школы.

3. **Лінгвістычна задача.** У дзіцячым садку дзеци вучачца вызначаць час па гадзінніку. Васілінка здзіўлена глядзіць на тое, як перамяшчаюцца стрэлкі на зробленым гадзінніку, і адзначае, што яна прачынаецца ў 7 гадзін і прыходзіць дадому ў 7 гадзін. Дапамажыце дзяўчынцы правільна назваць час.
4. Ваш стрыечны брат цікавіцца, які ў вас распарадак дня. Адкажыце яму, у колькі гадзін пачынаецца трэці ўрок; а якой гадзіне вы абедаеце ў школе, у які час пачынаецца ваша любімая перадача па тэлебачанні, а якой гадзіне пачынаюцца заняткі гуртка (факультатыву, секцыі), які вы наведваеце. Спытайцеся ў сваіх сябrou, як праходзіць іх дзень.

Кантрольныя пытанні і заданні

1. На якія разрады паводле значэння падзяляюцца лічэбнікі? Вызначце, якія з запісаных лічэбнікаў зборныя: *васямнаццаць, восьмёра, трынаццаты, трох пятыя, двое, два, пяцёра*.
2. Як падзяляюцца лічэбнікі паводле структуры? Вызначце, якія з пропанаваных лічэбнікаў простыя, якія складаныя, а якія састаўныя: *дваццаць, пяць, адзінаццаць, трывцаць трох, дзвесце, трыста сорак, семсот*.
3. Ці можна вызначыць род у лічэбнікаў *чатыры, восем?* Якія лічэбнікі маюць род?

4. Ці змяняеца па ліках лічэбнік *адзін*?
5. Падбярыце да назоўнікаў прыметнікі: *дзве маркі, тры бярозы, пяць сталоў, чатыры чалавекі, восем наклеек*.
6. З якімі групамі назоўнікаў могуць спалучацца зборныя лічэбнікі?
7. Якое значэнне маюць парадкавыя лічэбнікі? Чым яны адрозніваюцца ад лічэбнікаў іншых разрадаў?
8. Запішыце лікі 50, 60, 500, 600, 900 словамі. Патлумачце іх напісанне. З двума лічэбнікамі складзіце сказы.
9. Якую форму маюць лічэбнікі *два, тры, чатыры* ў творным склоне?
10. Прачытайце арыфметычныя прыклады: $3\frac{1}{2} + 2\frac{3}{4}$; $7,15 - 2,07$. Запішыце выразы словамі.
11. Ці можна сказаць *паўтара тоны, паўтарастамі рублямі*?
12. Ці правільна ўтворана спалучэнне *трое птушак, пяцёра гусей, восьмёра дзяўчат*?

Правяраем сябе

I варыянт

1. Прачытайце тэкст. Вызначце яго тэму і асноўную думку.

Колькі стралялі ў зуброў Белавежы!
Восень, 27 верасня. 1752 год. Кароль Аўгуст III палюе ў Белавежскай пушчы. Разам са сваёй жонкай — вялікай каралеваю. У гэты дзень каралева забіла 22 зубры і прачытала каля 53 старонак сэнтыментальнага рамана.
1860 год. Таксама верасень. Палюе цар Аляксандр II. З усёй пушчы пад яго стрэлы было сагнана 117 зуброў і 8 зубранят, 100 зайцоў, 3 ласі, 23 дзікі, 36 коз, 14 ланяў, 17 ваўкоў і 5 ваўчанят, 15 ліс, 14 барсукоў. Гэта было не паліванне, а сапраўдная бойня.
Але зубр, нягледзячы на здзек і ганьбаванне, не пакінуў сваю Белавежу (*Паводле Я. Сіпакова*).

- Выпішыце з тэксту лічэбнікі разам з назоўнікамі, паставіўшы іх у творным склоне. Вызначце разрады лічэбнікаў паводле структуры і значэння.
- Выпішыце з тэксту назоўнікі, якія могуць спалучацца са зборнымі лічэбнікамі. Запішыце колькасна-іменныя спалучэнні «зборны лічэбнік + назоўнік з тэксту».
- Вызначце, як у тэксле праект. 1 перадаецца прыблізная колькасць. Перакладзіце на беларускую мову.

Лет сто пятьдесят назад, около двадцати человек, около сорока лет, месяца через три, около шести или восьми зубрят, проскакали около шестидесяти километров, килограммов на тысячу.

II варыянт

- Прачытайце тэкст. Вызначце яго тып і стыль.

У пачатку 2006 года ў Беларусі налічвалася 767 чалавек, якія маюць узрост 100 і болей гадоў. Цікава, што пераважная большасць доўгажыхароў нашай краіны (676 чалавек) — жанчыны.

Найбольшая колькасць доўгажыхароў налічвалася ў Гродзенскай і Мінскай абласцях. У Гродзенскай 188, а ў Мінскай 156 чалавек. Менш за ўсё доўгажыхароў у сталіцы — 49 чалавек. Узрост 100 і болей гадоў мелі 116 жыхароў Брэстчыны, 105 — Віцебшчыны, 80 — Гомельшчыны і 71 — Магілёўшчыны. У пачатку 2006 года 21 грамадзянін нашай краіны меў узрост ад 110 да 115 гадоў, а ўзрост яшчэ чатырох чалавек перавышаў 115-гадовую адзнаку (*С. Грыб*).

- Выпішыце з тэксту лічэбнікі разам з назоўнікамі, паставіўшы іх у творным склоне. Вызначце разрады лічэбнікаў паводле структуры і значэння.
- Выпішыце з тэксту назоўнікі, якія могуць спалучацца са зборнымі лічэбнікамі. Запішыце колькасна-іменныя спалучэнні «зборны лічэбнік + назоўнік з тэксту».

4. Напішыце пра асаблівасці змянення і спалучэння з назоўнікамі дробавых лічэнікаў. Перакладіце на беларускую мову.

Три целых и пять десятых жителей, две пятых населения, в полутора километрах от Витебска, ноль целых шестьдесят три сотых метра, прожить вместе полтора года, пять целых две седьмых страны.

5. Ад колькаснага лічэніка восемдзесят утварыце парадкавы. Запішыце яго разам з назоўнікам і праскланяйце. Вызначце канчаткі.

ЗАЙМЕННИК

«Я — акіяну жытняга калоссе...»: змяненне і ўжыванне асабовых займеннікаў

1. Прачытайце верш «Барсучок». Выпішыце займеннікі. Ахарактарызуйце іх паводле значэння. З якімі часцінамі мовы яны суадносяцца. Ці маюць яны род, лік, склон?

Я ў радок пастаўлю
слоўкі —
вы,
мы,
ты,
я.

Дождж і сонейка.
Галоўкі
вы-
мы-
ты-
я.

Д. Бічэль-Загнетава.

2. Прачытайце тэкст. Вызначце яго асноўную думку. Раскажыце, што вы ведаеце пра асабовыя займеннікі. Дайце марфалагічную характеристысць асабовым займеннікам з тэксту. Праскланяйце займеннікі я, ты.

Аднойчы сустрэліся Талент і Імя. Паважна пыхкаючы, Імя кажа:

- Прэч з дарогі, хіба ты не бачыш, хто я?
- Ну хто ты? — спакойна пытаецца Талент.
- Я — Імя! — з гонарам адказвае яно. — Усе мяне ведаюць, усе даюць мне дарогу. А вось хто ты — я штосьці цябе не ведаю.

—Я, — усміхнуўся Талент, — якраз тое, чаго табе не хапае (*Народны гумар*).

Стол даведак

Калі пры напісанні займенніка Вы трэба ўжываць вялікую, а калі малую літару?

Вялікую літару выкарыстоўваюць у займенніку Вы і Ваш пры ветлівым звароце да адной асобы. Вялікая літара пішацца пры звароце да асобы ў афіцыйных паперах, у тэкстах адресоў, віншаванняў, рэклам.

3. Адгадайце загадкі Р. Барадуліна «Ён, яна, яно, яны». Вызначце, якую часціну мовы замяняюць займеннікі. Раскажыце пра адметнасць скленення асабовых займеннікаў.

Вісіць яна,
На ёй вісяць,
Ніхто не прапануе: сядзь.
Для вопраткі пацешылка,
Яна завецца...

На падлозе, не ў лазе
На адной стаіць назе.
І не бусел,
І не звер,
А завецца ён...

А яно і цёмнай ночы
Пазірае зырка ў вочы.
Асвятляе ўсё жытло
Электрычнае...

Па іх ступаеш ты штодня,
Яны —
Густым лугам радня.
Па іх
Ідуць нячутна сны,
Яны завуцца...

Папрацуем перакладчыкамі

4. Перакладзіце на беларускую мову сказы. Правільна ўжывайце формы асабовых займеннікаў.

1. Это был он. Я отчётиво видел его самого и рюкзак у него на плечах. 2. Это была она. Я надеялся только на неё и ждал её больше всех. 3. Это оно, озеро Свитязь! Я рад встрече с ним, я могу любоваться им! 4. Это они! За ними было не успеть, их невозможно было догнать.

Успомнім

Займеннікі ён, яна не ўжываюцца ў адносінах да тых, хто ўдзельнічае ў размове.

5. Прачытайце тэкст. Якую ролю выконваюць асабовыя займеннікі ў тэксце? Ці адрозніваюцца па сваім значэнні займеннікі, што ўказваюць на 2-ю асобу, і займеннікі, якія ўказваюць на 3-ю асобу? Якую памылку дапусціла Каця?

На перапынку Каця, Максім і Настасся дзеляцца ўражаннямі пасля зімовых канікулаў.

— Ці спадабалася табе паездка ў Белавежскую пушчу? — цікавіцца Каця, звяртаючыся да Максіма.

— А адкуль ты ведаеш, дзе я быў? — здзіўлена пытаецца Максім.

— Ды вось яна сказала.

6. Вызначце, чаму нам не зразумелы сэнс сказаў. Што стварае камічны эффект? Перабудуйце сказы так, каб у іх не было двухсэнсоўнасці.

1. Я дастала спытак з партфеля і паклала яго на стол.
2. Аловак ляжаў на стале, а побач з ім сцірка. 3. Вова сядзеў на кані, грыва яго развявалася на ветры.

Выпраўляем памылкі

7. Прачытайце тэкст. Чаму яго нельга лічыць дасканалым? Замяніце, дзе трэба, назоўнікі асабовымі займеннікамі. Раствумачце напісанне выдзеленых слоў. Зрабіце фанетычны разбор слова празрыстую.

Адзін хлопчык натрапіў за вёскай на празрыстую крынічку і пакаштаваў з крынічкі вады. З той пары хлопчык заў-

сёды бег да крынічкі, бо з крынічкай хлопчык ніколі не сумаваў. Нагуляеца хлопчык, ляжа на беражку і пачынае кідаць у ваду *каменьчики*.

За кароткі час хлопчык столькі накідаў у крынічку каменьчикаў, што крынічка не змагла больш трываць крыўды. І... прапала ў зямлі.

Раззлаваўся хлопчык і стаў таптаць нагамі тое месца, дзе некалі біў *струменьчик*. А потым пабег шукаць іншую крынічку. Але нідзе не мог напіцца. Зразумеў тады хлопчык, што дарэмна пакрыўдзіў сваю крынічку. Пабег хлопчык і пачаў *расчышчаць* крынічку ад каменьчикаў.

І крынічка ўзрадавалася. Спачатку з зямлі прабіўся точенькі струменьчик, а потым крынічка забруіла, заіскрылася, весела заспявала. Крынічка ўсё даравала хлопчыку (*Паводле Р. Дамброўскай*).

8. Адкажыце на пытанні: *На якую тэму напісаны тэкст з практ. 7?* Якая яго асноўная думка? Які загаловак можна падабраць да гэтага тэксту? Чаму крынічка пакрыўдзілася на хлопчыка? Ці могуць іншыя крынічкі, рэкі і азёры пакрыўдзіцца на людзей? Чаму? Паразважайце на адну з тэм: «*Крыўда маленъкай ракі*», «*Кніга антырэкордаў*», «*Пра што маўчыць лес?*», «*Эта – твая зямля*» і інш.

«Травінка кволая — і тая не ўзрастает дзеля самой сябе...»: асаблівасці змянення і ўжывання зваротнага займенніка

Вясёлы перапынак

1. Прачытайце, устаўляючы замест кропак займеннік сябе ў патрэбнай форме. Адгадайце загадкі. Раствумачце напісанне займенніка.

Востры хвост, нібыта вілы,
Дзіўны выгін маюць крылы.
Прыляціць да нас калі —
Лепіць дом ... з зямлі.

У лесе — гаспадар, не госьць,
Шмат у яго іголак ёсць.
Але не шыць, не цыраваць,
... ад смерці ратаваць.

M. Пазнякоў.

Творчая лабараторыя

2. Устаўце ў сказы прапушчаны займеннік сябе. Раствумачце, чаму ён неабходны ў гэтых выказваннях.
 1. Дрэнна паводзіў на ўроку. (Запіс у дзённіку)
 2. Як сёня адчуваец?
 - (Пытанне ўрача)
 3. Цяпер дазволю перайсці да наступнага пытання. (З прамовы дакладчыка)
 4. Яна нічога не ўяўляе. (З хараектарыстыкі знаёмай)
3. Прачытайце і запомніце скорагаворку. Вызначце, у якой форме ўжыты займеннік сябе. Пабудуйце сказы з займеннікам сябе ў вінавальным і месным склонах.

Агурок

Агурок-абібок
Абадраў сабе бок,
Абадраў сабе бок
Абібок-агурок.

L. Іўлева.

4. Пастаўце займеннікі ў неабходную форму. Раствумачце правапіс. Раскажыце пра адметнасць скланення і варыянтныя канчаткі займеннікаў.
 1. Ці гэта час належыць (мы), ці гэта мы (ён) належым? (*A. Разанаў*)
 2. Ад (сябе) хто можа адвыкнуць, можа й будзе патрэбны (сябе) (*P. Барадулін*)
 3. (Мы) тыя вяртаюцца кветкі, што самі (сябе) узгадавалі (*E. Лось*)
 4. Эх ты, жыццё, жыццё людское! Няма (ты), няма спакою... (*Я. Колас*)
 5. Вясна, вясна! Не для (я) ты! Не я (ты) абагрэты... (*Я. Колас*)

«Якое карэнне, такое і насенне...»: змяненне займеннікаў, што суадносяцца з прыметнікамі

1. Прачытайце тэкст. Назавіце займеннікі. Да якіх разрадаў яны адносяцца?

Кожны з нас — Я. А калі мы сабраліся ў групу або калектыв, з'яўляеца яшчэ адно важнае слова — Мы. І тады побач з «Я хачу» гучыць «Мы хочам», побач з «Я люблю» — «Мы любім». Пры гэтым ты сам заўважаеш, што, прыходзячы дадому, расказваеш: «Мы сёння пісалі дыктант», «Наш клас у нядзелю пойдзе ў тэатр». Чаму так адбываецца? А таму што для кожнага чалавека вельмі важныя справы, думкі, пачуцці таго калектыву, у які ён уваходзіць. Гэта твая сям'я, твой клас, твае сябры... (*З падручніка «Чалавек і свет»*).

Прадоўжыце рад назваў калектываў, у якія вы ўваходзіце (секцыя, гурток, факультатыв, ансамбль, гурт і інш.). Прывядзіце прыклады займеннікаў, якія паказваюць на прыналежнасць 1 і 2-й асобам у адзіночным і множным ліку. Выкарыстайце іх пры апавяданні пра ваш калектыв.

Стол даведак

Чаму займеннікі *яго*, *яе*, *іх* сустракаем і сярод асабовых, і сярод прыналежных?

У ролі займенніка, які ўказвае на прыналежнасць З-й асобе, ужываеца нязменная форма асабовага займенніка: *яго*, *яе*, *іх*: *Генадзь даў яе брату добрую параду. Ён захапляўся яе братам.*

Граматычнае сіта

2. Запішыце сказы. Вызначце, якія з займеннікаў асабовыя, а якія прыналежныя. Падкрэсліце іх, як члены сказа.
 1. Ix, ваўкоў, заўсёды тут многа.
 2. Яны не слухалі яго.
 3. Я захапляўся яе талентам.
 4. Сёння я не сустрэў яе.
 5. Папрасі напісаць пра яго здароўе.
 6. Гэта была іх добрая знаёмая.

Выпраўляем памылкі

3. Дапамажыце дырэктару пазбавіцца двухсэнсоўнасці выказвання: Я ўбачыў класнага кіраўніка ў сябе ў кабінцы. Што мы павінны ведаць, каб дапамагчы дырэктару?
4. Прачытайце. Знайдзіце ў сказах займеннікі, якія змяняюцца, як прыметнікі. Запішыце іх, згрупаваўшы ў разрады па значэнні. Вызначце, у якой форме яны ўжываюцца ў сказах. Зрабіце лексічны разбор выдзеленага слова.
 1. *Справядлівасць* — гэта мера, якой трэба адмерваць людзям так, як яны таго заслужылі.
 2. *Праўда* — гэта, брат, тое, у што ты веруеш так, што і іншых прымусіш паверыць.
 3. Да кожнай з'явы на свеце трэба падыходзіць са словамі: чаму? і чаго? Бо гэта і ёсьць пачатак мудрасці і філасофіі.
 4. *Ласка* і *гнеў*, *ціша* і *бура!* Я вітаю вас, калі вы прыходзіце ў сваім часе.
 5. *Няма* на свеце такое сілы, над каторай не было бы большае сілы.
 6. Уяўленне аб рэчаіснасці і сама рэчаіснасць — розныя рэчы (*Я. Колас*).

Вясёлы перапынак

5. Прачытайце тэкст. Знайдзіце ўказальны займеннік. Вызначце яго род, лік, склон. Назавіце прыметнік у форме вышэйшай ступені парайнання. Як ён утварыўся?

Скардзіцца маме Воўка:
— Лепшыя ў Толі алоўкі.
— Чаму лепшыя? —
Мама здзіўляеца.
Мае вунь заўсёды
Губляюцца,
А тыя, што ў Толі, —
Ніколі!

I. Шуцько.

Успомнім

Займеннікі *гэты*, *той*, *такі*, *гэтакі* скланяюцца, як прыметнікі. У Р. скл. жаночага роду адзіночнага ліку могуць мець варыянтныя формы: *тая* — *той* (*tae*), *гэта* — *гэтай* (*гэтаe*), *такая* — *такой* (*такое*).

6. Прачытайце тэкст. Выпішыце займеннікі, вызначце іх разрад паводле значэння. Раскажыце пра асаблівасці змянення азначальных займеннікаў.

Мох і дуб

Спачатку пасяліўся ля камля,
Пасля на дрэва ўзабраўся,
Як да вяршыні самае дабраўся,
Сказаў:
— Цяпер я —
Вышыня.
Магу я дарасці аж да нябёс:
Да самае далёкай зоркі.
Ды Дуб зазначыў горка:
— Шаноўны Мох,
Я для цябе зрабіў усё, што мог,
Але да зорак і нябёс
Пакуль што сам я не дарос.

7. Разгледзьце табліцу «Змяненне азначальных займеннікаў сам і самы». Упішыце формы, якіх не хапае.

Склон	Адзіночны лік			
	м. р. і н. р.	ж. р.	м. р. і н. р.	ж. р.
Н.	<i>сам</i> дзед <i>само</i> лісце <i>самога</i> ...	<i>сама</i> дзяўчынка ...	<i>самы</i> дарагі <i>самае</i> дарагое ...	<i>самая</i> дарагая <i>самай</i> ...
Р.				
Д.				
В.	як Н. або Р. скл.	<i>самой</i> <i>саму</i>	<i>самаму</i> як Н. або Р.	<i>самую</i>
Т.	...	<i>самой (самою)</i>	<i>самым</i>	...
М.	(пры) <i>самім</i>	(пры) <i>самой</i>	...	(пры) <i>самай</i>

8. Спішице сказы, устаўляючы замест кропак займеннікі сам або самы. Вызначце, у якой форме яны ўжыты, і растлумачце іх значэнні.

1. ... сабой застаецца святло, і шчодрае, і скупое (*P. Барадулін*). 2. І складаюцца ... дзівосныя казкі, падобныя іншы

раз да праўды, і нараджаецца праўда, яшчэ больш цікавая часам, чым ... казка (*Я. Колас*). 3. Травінка кволая — і тая не ўзрастает дзеля ... сябе (*Н. Мацяш*). 4. Найцяжэй судзіць сябе ..., чым у другога плямінку знайсці (*С. Грахоўскі*). 5. Толькі ў мамы ... суровы дакор і пяшчотнейшы ... (*Р. Барадулін*). 6. Забіць чалавека — гэта значыць забіць ... сябе (*Я. Колас*).

9. Прачытайце выразы. Скажыце, ці можна замест выдзеленага займенніка ўжыць тыя, што ў дужках. З выдзеленымі займеннікамі складзіце сказы.

1. Заходзь да мяне ў **любы** (кожны, усякі) час. 2. Вазьмі **любую** (кожную, усякую) кнігу. 3. На сходзе выступіў **кожны** (любы, усякі) прысутны. 4. **Усякая** (кожная, любая) птушка сваё гняздо бароніць. 5. **Усякія** (кожны, любы) людзі сустракаюцца на тваім шляху.

10. Прачытайце прыказкі. Раствумачце іх значэнні. Спішыце, раскрываючы дужкі. Вызначце граматычныя прыметы займеннікаў.

1. Хто не ляніцца, той справай (свой) ганарыцца. 2. Няма (той) грабель, што ад сябе грабуць. 3. Печаныя галубы не ўляцца (сам) да губы. 4. Для (усякі) птушкі сваё гняздо міла. 4. Мудры (свой) розуму не паказвае.

11. Прачытайце тэкст. Вызначце яго тып і стыль. Спішыце, устаўляючы прапушчаныя літары. Падкрэсліце займеннікі. Вызначце іх разрад паводле значэння. У якой форме ўжыты займеннікі ў тэксле? Зрабіце марфалагічны разбор выдзеленых слоў.

Слова «этыка» грэчаскага паходжання. У беларускай мове яно мае знач..нне ‘звычай’. З даўніх часоў у людзей з’явіліся звычай: як ставіц..а адзін да аднаго, як паводзіць *сябе* ў грама..стве. Многія з гэтых звычаяў людзі захоўвалі ў пам...ці, перадавалі з пакалення ў пакаленне. Да іх адносяцца *звычай* вітацца пры сустрэчы, клапаціцца пра дз..цей, старых, хворых.

Звычаі, якія людзі лічылі самымі важнымі, запісваліся ў кнігах. Адна з такіх кашто..ных кніг — Біблія. У ёй, напрыклад, запісана, што ўсе людзі роўныя, што ўсе павінны жыць у згодзе. Нельга крыўдаваць адзін на аднаго, трэба навучыцца дараўваць крыўды.

Некаторыя звычай да..шлі да нас праз тысячагод..і, іншыя ж з'явіліся н..даўна. Аднак усе яны адлюстроўваюць характеристар светаўспрыман..я, культуру *беларускага народа* (*З падручніка «Чалавек і свет»*).

Якія вы ведаецце беларускія звычайі? Назавіце вітальныя слова і выразы, якімі карыстаюцца беларусы.

Каго? Чаго? Якога?: скланенне пытальных і адносных займеннікаў

1. Адгадайце загадкі. Знайдзіце займеннікі і вызначце, да якога разраду яны адносяцца.

Хто пад елкай
Ці ў лазе
Носіць шапку
На назе?

— Цёх-цёх-цёх,
Ціву-циў... —
Птах мелодыю разліў.
Сакавітая, чыя
Гэта песня?

M. Пазнякоў.

2. Прачытайце прыказкі і пытальныя сказы. Да якіх разрадаў адносяцца займеннікі? Раскажыце, як яны змяняюцца. Пасправуйце ўспомніць прыказку з такімі займеннікамі.

1. Што ні край, то звычай. 2. Хто ў лес, хто па дровы.
3. Хто едзе ў лес? 4. Што пасееш, тое і пажнеш. 5. Што ты пасееш? 6. Хто шукае, той знаходзіць. 7. Хто мяне шукае?
3. Прачытайце загадкі-жарты. Спішице, паставіўши займеннікі ў патрэбную форму. Вызначце іх граматычныя прыметы.

1. Без (што) чалавек не можа жыць? 2. У (які) месцы сярэдзіна зямлі? 3. За (што) вада ў графіне? 4. Без (што) хаты не пабудуеш? 5. З (які) варот Пётр I на вайну выязджаў? 6. На дне (які) ракі плавае лічба? 7. У дупле (які) дрэва хаваецца лён? (*З народнага*).

Для даведкі: дзе стаіш; за шклом; клён; Прыпяць; без імені; з адчыненых; без стужу.

4. Прачытайце тэкст «З чаго зроблены дзяўчынкі і хлопчыкі?». Чаму ён так называецца? Назавіце зaimеннікі, вызначце іх разрад, дайце граматычную характеристыку. Пастаўце пытанні да тэксту. Спішыце першы абзац, растлумачце напісанне арфаграм у выдзеленых словамах.

Паводле меркавання *вучоных*, мозг дзяўчынак запраграмаваны так, што рэагуе на людзей і іх твары. Мозг хлопчыкаў — на *аб'екты* і іх форму. Таму адна і тая сітуацыя ўспрымаецца дзецьмі па-разнаму. *Дзяўчынкі* могуць доўга разглядаць складаныя *нерухомыя* прадметы. Хлопчыкі ж больш цікавяцца хаатычным рухам *аб'ектаў няправільнай* формы. Ім даспадобы стракатыя аўтамабілі, канструктары, круцёлкі.

Гульні дзяўчынак часцей за ўсё абавіраюцца на блізкі зрок. Дзяўчынкі раскладваюць перад сабой свае багацці — лялькі, пацеркі, мяккія цацкі. Ім дастаткова маленька гутка. У аснове гульняў хлопчыкаў — далёкі зрок. Яны бегаюць адзін за адным, кідаюць прадметы, страляюць. Хлопчыкі схильныя да асваення новай прасторы, рызыкоўных учынкаў. Яны кемлівыя ў складаных сітуацыях і ўмешаюць прымаць нетрадыцыйныя рашэнні.

Веданне асаблівасцей развіцця хлопчыкаў і дзяўчынак дазваляе вырасці сапраўдных мужчын і жанчын (*Паводле Т. Сяяпанавай*).

Перакажыце тэкст. Паразважайце, хто для вас з'яўляецца ідэалам мужчыны і жанчыны.

Ні пры кім ці пры нікім?: асаблівасці змянення адмоўных і няпэўных зaimеннікаў

Вясёлы перапынак

1. Прачытайце скорагаворку. Запішыце зaimеннікі ў пачатковай форме. Вызначце іх разрады. Раскажыце, як утворыліся адмоўныя зaimеннікі. Праскланяйце зaimеннікі *ніхто* і *нішто*.

Я ніколі нікому нічога ніякага, а калі што якое, дык што тут такое?

2. Знайдзіце ў сказах няпэўныя займеннікі. Вызначце, у якой форме яны ўжыты. Запішыце займеннікі ў пачатковай форме. Ці можна замяніць іх аднакаранёвым словам *некта*? Ці зменіцца пры гэтым значэнне сказа?
1. Хтосьці ўсклікне. Змоўкне хтосьці (*A. Разанаў*).
 2. Калі ты камусьці хоць трошкі патрэбен, дык хочацца шчодра і радасна жыць (*С. Грахоўскі*). 3. Агенъчыкаў столькі не бачыў ніколі, напэўна, тут хтосьці рассыпаў вуголле (*K. Камейша*).

Складзіце сказы з займеннікамі *штосьці* і *нешта* ў розных формах.

Папрацуем перакладчыкамі

3. Перакладзіце сказы на беларускую мову. Раскажыце пра асаблівасці змянення няпэўных займеннікаў.
1. Мне некому рассказать об этом.
 2. Нечего переживать о проишедшем.
 3. Кто-то постучал в дверь.
 4. Без работы нечего и хлеба искать.
 5. Маме нечем написать записку.
 6. Алине не с кем пойти в театр.
 7. Он говорил лишь бы что.
4. Уявіце, што вы вяртаецся са школы дадому. Націскаце званок... Вам ніхто не адчыняе дзвёры. Шукаеце ключы ў партфелі. А іх... няма. Раптам па лесвіцы падымаецца суседка. Пабудуйце дыялог, выкарыстаўшы слова *ніхто*, *няма чым*, *няма каго*, *няма чаго*, *хтосьці*, *нешта*, *чамусьці* і інш.

Выпраўляем памылкі

5. Прачытайце пачаткі двух сачыненняў на тэму «Мая любімая жывёліна». Якое з сачыненняў пачынаецца правільна і выразна?
1. Ён вельмі вясёлы. Я яго вельмі люблю. У майго кацяняці белая лапкі і пыска, а сам ён шэры з палоскамі. Мне падабаецца з ім гуляць. Такога прыгожага кацяняці ні ў кога няма...
 2. Калі я была маленькая, то вельмі хацела мець сабаку. Ды што сабака! Вось мой брат хацеў каня! А тады ў мяне яшчэ нікога не было: ні брата, ні сястры. Таму мне хацела-ся мець хоць каго-небудзь.

І вось аднойчы мы з мамай былі на рынку, а там прадавалі маленьких трусянят! Такіх прыгожанькіх ні ў каго не было.

І мы купілі такое трусяння. І прынеслі яго дадому. І пасадзілі ў вялікую скрынку. І назвалі яго Цімкам... (*Паводле Т. Рык*).

Спроба пяра

6. Падбярыце загаловак да выбранага вамі тэксту з папярэдняга практикавання. Напішыце працяг апавядання, выкарыстоўваючы займеннікі розных разрадаў. Адрэдагуйце сачыненне вашага тварыша.

Кантрольныя пытанні і заданні

1. Для чаго выкарыстоўваюцца займеннікі ў тэксце?
2. Чаму асабовыя займеннікі так называюцца?
3. Чаму ўрач, звяртаючыся да хворага, часта пытаеца: «Ну, як мы сябе адчуваём?»
4. У якой форме ўжыты займеннік *сябе* ў словазлучэнні *падзякаваў сабе*? Ці мае ён форму назоўнага склону?
5. Якія займеннікі змяняюцца, як прыметнікі? Прывядзіце прыклады.
6. Чым адрозніваюцца прыналежныя займеннікі *яе, яго, іх* ад падобных на іх асабовых? У чым адметнасць змянення такіх займеннікаў?
7. Назавіце займеннікі, якія ўказваюць на прадмет. Прывядзіце прыклады прыказак з такімі займеннікамі. Вызначце, у якой форме яны ўжыты ў прыказках.
8. Ці правільна ўжыты формы займеннікаў у наступных словазлучэннях: *прымушаць самаго сябе, не даваляць самаму сабе*?
9. Якую форму будуць мець займеннікі *нехта, нешта, ніякі* ў месным склоне? Запішыце гэтых форм займеннікаў. Складзіце з імі сказы.

Правяраем сябе

I варыянт

1. Прачытайце тэкст. Устаўце прапушчаныя літары, дапішыце канчаткі. Вызначце тып і стыль тэксту. Падбярыце да яго загаловак.
- Аднойчы іду берагам Свіцяз.., цешуся яго краявідамі.
А два хлапчукі штурляюць кам..ні ў нашых даверлівых
свіц..зянскіх качак. Спяняю іх:

- Кідайце не злом, а д..бром.
- Як гэта? Ніхто так не робіць, — дзів..цца.
- Не камяніямі ц..льцеся ў птушак, а пачастуй..е іх хлебам...

Суціш..ліся. Задумаліся. Кожны сам с..бе.

Адзін з іх усё ж я..чэ раз са злос..ю запусціў камень у вора. Мне падалося, не ў качак кінуў, а ў маё с..рца (*Паводле У. Ліскага*).

2. Выпішыце займеннікі з тэксту. Вызначце, да якога разраду яны адносяцца. Абазначце іх род, лік і склон (калі магчыма).
3. Праскланяйце займеннік сам. Якое значэнне ён мае ў тэксле.
4. Запішыце, раскрываючы дужкі: не сустрэцца (ніхто), не пазычыць (ніхто), з (нашы) качкамі, пачаставаць (яны) хлебам, раззлавацца на (сабе), падзякаваць (я).

II варыянт

1. Прачытайце тэкст. Устаўце прапушчаныя літары, дапішыце канчаткі. Вызначце тып і стыль тэксту. Падбярыце да яго загаловак.

Бацька навучаў сыноў, каб яны жылі ў згодз... . Аднак сыны яго не слухалі. Аднойчы бацька ўзя.. венік і прапанава.. хлопц.. яго пераламаць.

Колькі сыны ні стараліся, пераламаць гэты венік так і не ..маглі. Тады бацька сам ра..вязаў венік і загадаў ламаць па адным прутк... .

Сыны лёгка пераламалі паасобку ўсе пру..кі. Тады бацька і кажа:

— Таксама і вы: калі будз..це жыць у згодз.., ніхто вас не пер..можа, ніякі недруг, а калі будз..це сварыцца, усякі вас лё..ка адолее (*З народнага*).

2. Выпішыце займеннікі з тэксту. Вызначце, да якога разраду яны адносяцца. Абазначце іх род, лік і склон (калі магчыма).
3. Праскланяйце займеннік усякі. Якое значэнне ён мае ў тэксле? Ці можна яго замяніць займеннікамі любы, кожны?

4. Запішыце, раскрываючы дужкі: з (усе) пруткамі, думаць пра (вы), прынесці (ён), не спрачацца (ніхто), не заўважыць (ніякі) перашкод, дазволіць (свой) брату.

ДЗЕЯСЛОЎ

«У краіне Дзея слова»: неазначальная форма дзеяслова, зваротныя дзеясловы, пераходныя і непераходныя дзеясловы

Успомнім

Неазначальная форма дзеяслова (інфінітыў) так называецца, бо не паказвае, што дзеянне павінна быць, што яно магчыма, што яно рэальна. Гэтым займаюцца розныя лады дзеяслова. А як неазначальная форма *не мае ладу*, то *не мае* і тых граматычных значэнняў, якія ўласцівы ладу: *ni асобы, ni роду, ni ліку*. Інфінітыў можа быць пераходным ці непераходным (*пісаць ліст, ісці ў школу*), зваротным ці незваротным (*думаць, смяяцца*), закончанага ці незакончанага трывання (*выучыць, маляваць*). Неазначальную форму дзеяслова можна пазнаць па суффіксах *-ць* (*думаць*), *-чи* (*несці*), *-чы* (*пячы*).

1. Падкрэсліце пытанні, на якія можа адказваць дзеяслоў у неазначальнай форме. Прыведзіце ўласныя прыклады інфінітыва.

Што рабілі? што рабіць? што зраблю? што рабіў? што зрабіць? што будзе рабіць?

Творчая лабараторыя

2. Замяніце фразеалагізмы дзеясловам у неазначальнай форме.

Аддаць жыщё, біць кулаком у грудзі, біць лынды, блытацца пад нагамі, даць лазню, закрануць за жывое, кляваць носам.

3. Прачытайте прыказкі. Знайдзіце ў іх неазначальную форму дзеяслова. Вызначце, якім членам сказа яна з'яўляецца.

1. Дзетак узгадаваць — не грыбкоў назбіраць. 2. Лягчэй за ўсё ўпрастіць галоднага пад'есці. 3. Зімою салаўя спяваць

не прымусіш. 4. Усе ідуць жаць, а ён — у цяньку ляжаць.
5. Аматара пагуляць заўсёды знайдзеш.

Лінгвістычны каментарый

Пераходнымі называюцца дзеясловы, якія абазначаюць дзеянне, што пераходзіць на прадмет, выражаны назоўнікам ці займеннікам у форме вінавальнага склону без прыназоўніка: *араць поле, апрацоўваць дэталь, правяраць ix*. Пераходнымі лічацца і дзеясловы, што пры сабе маюць назоўнікі ў форме роднага склону. Такія назоўнікі абазначаюць: а) частку прадмета: *выпіць малака, назбіраць грыбоў*; б) прадмет, які бярэцца на час: *дай нажа, вазьмі сыштка, напрашу алоўка*. Пераходнымі будуць і дзеясловы, пры якіх ёсць адмоўе: *не чытаў апавядання, не выканай задання*.

Увага! Не блытайце вінавальны склон з назоўным. Спачатку стаўце пытанне да дзейніка (ён у назоўным склоне), потым да выказніка-дзеяслова, а ад дзеяслова — пытанне да дапаўнення, выражанага назоўнікам ці займеннікам.

4. Прочытайце лічылку М. Пазнякова. Выпішыце словазлучэнні «пераходны дзеяслой + назоўнік у В. скл.». Дакажыце, што вы выпісалі словазлучэнне, а не граматычную аснову сказа.

Раз, два, тры, чатыры, пяць!
Выйшлі дзеці працаваць.
Лаўку Глеб пафарбаваў.
Клумбу Ігар ускапаў.
Віця ліпку пасадзіў.
Пеця дом шпакам зрабіў.
Света гусак пакарміла.
Жэня ганачак памыла.
Падмяла дарожкі Оля —
Стала хораша наўкола!

Папрацуем перакладчыкамі

5. Настаўніца рускай мовы зрабіла некалькі запісаў у дзённіку Юрася. Перакладзіце іх на беларускую мову. Ад імя хлопчыка растлумачце, чаму ў яго не атрымалася выкананец названыя дзеянні. Сфармулюйце правіла пра напісанне *не* з дзеясловамі.

Узор: Я не напісаў сачынення, таму што быў на рэпетыцыі.

Не прочитал книги, не выполнил задания, не оформил газеты, не выучил правила.

Стол даведак

Ці з'яўляюцца зваротнымі дзеясловы *весяліць, радаваць, вітаць?*

Зваротныя дзеясловы — гэта дзеясловы з постфіксам **-ся** (**-ца, -цица**). Якраз ён не дае дзеянню пераходзіць на іншы предмет. Дзеянне як бы вяртаецца да таго, хто яго ўтварае. Таму такія дзеясловы называюцца зваротнымі, а дзеясловы без постфікса **-ся** (**-ца, -цица**) — незваротнымі. Усе зваротныя дзеясловы непераходныя.

6. Прачытайце. У якіх раёнах Беларусі знаходзяцца названыя гарады? Знайдзіце ў тэксле зваротныя дзеясловы. Вызначце, ад якіх дзеясловаў яны ўтварыліся. Якое значэнне надае словам постфікс **-ца?**

У Рэчыцы купаюцца,
У Парычах парацца,
У Крычаве крычаць,
А ў Клічаве чуваць.

B. Вітка.

Вызначце, у якіх формах ужыты дзеясловы ў тэксле.

Вясёлы перапынак

7. Прачытайце скорагаворку. Знайдзіце ў тэксле зваротныя дзеясловы. Вызначце постфіксы, пры дапамозе якіх яны ўтварыліся. Выпішыце пераходныя дзеясловы. Назавіце аднакаранёвые слова, абазначце карані.

Зубраня зубрыла,
Зубр —
Разглядаў на ўзлеску зруб.
Хвалявалася зубрыца:
— Зубрык, можна зазубрыцца!
З лесу ж чуўся
Рык зубрыны:

— Мы зубры,
А не зубрылы.

M. Сівец.

Творчая лабараторыя

8. Замяніце зваротныя дзеясловы незваротнымі. Ці будуць запісаныя дзеясловы пераходнымі? Дакажыце.

Узор. Дом будуеца (неперах.) суседам — Сусед будуе (перах.) дом.

Дом будуеца суседам. Кніжка чытаеца вучнем. Задача рашаеца настаўнікам. Града полеца бабуляй. Дарога асфальтуеца рабочымі.

9. Што вы ведаецце пра яравыя і азімья пасевы? Якія злакі адносяцца да азімых? Адгадайце загадку. Вызначце постфіксы ў дзеясловах.

Увесень рассыпаецца,
Улетку збіраецца.

З народнага.

Папрацуем перакладчыкамі

10. Перакладзіце тэкст на беларускую мову. Вызначце, у якой форме ўжыты дзеясловы. Назавіце пяць пераходных дзеясловаў.

Как сканировать картинку

1. Включить компьютер.
2. Подождать, пока загрузится программное обеспечение.
3. Включить сканер. Щёлкнуть два раза левой мышкой и выбрать программу.
4. Взять картинку и аккуратно положить её на стекло сканера. Осторожно закрыть крышку.
5. Левой кнопкой мышки щёлкнуть по значку «сканировать изображение».
6. Откорректировать изображение картинки. Определить масштаб и нужную область сканирования.
7. Внести необходимые изменения. Выбрать значок «принять».

8. Сканированную картинку легко можно отредактировать и распечатать.

Для дадэдкі: картинка — карцінка, загрузится — загрузіцца, обеспечение — забеспячэнне, щёлкнуть — шчоўкнуць, мышка — мышка, сканировать — сканіраваць, изображение — выява, откорректировать — адкарэктіраваць, определить — вызначыць, область — вобласць, изменения — змены, сканированный — сканіраваны, отредактировать — адредагаваць, распечатать — раздрукаваць.

«Не сядзіцца ў хаце хлопчыку малому...»: адметнасць ужывання і правапісу асабовых і безасабовых дзеясловая

Успомнім

Асабовымі называюцца дзеясловы, якія паказваюць на ўтваральніка дзеяння. Утваральнікам дзеяння можа быць 1-я асона (*я, мы*), 2-я асона (*ты, вы*), 3-я асона (*ён, яна, яно, яны*). Пры безасабовых дзеясловах не можа быць утваральніка дзеяння, таму яны ўжываюцца ў сказках, дзе няма і не можа быць дзеяніка. Да такіх дзеясловаў адносяцца дзеяловы тыпу *світае, нездаровіца, вечарэ, думаецца*.

1. Прачытайце. Дзяяловы, што ў дужках, ужывайце ў форме цяпешняга часу. Запішыце тэкст, які ў вас атрымаўся. Падкрэсліце асабовыя дзеяловы. Вызначце, у якой форме яны ўжыты. Паразважайце на тэму, акрэсленую аўтарам.

Я, Ты, Ён, Яна — людзі на планеце Зямля.

Што мы (рабіць)?

(Жыць)!

(Дыхаць) і (плакаць). (Спрачацца) і (радавацца). (Кахаць) і (ненавідзець). (Ваяваць) і (сябраваць). Свой і чужы? Ці правільна, што (дзяліць) людзей на процілеглыя лагеры? Мо адсюль вытокі войнаў, боек, варожасці, здзекаў? (Паводле У. Ліскага).

2. Вызначце, што абазначаюць групы безасабовых дзеясловаў.
 1. Вечарэе, халадае, парыць, імжыць.
 2. Пяршыць (у горле), ванітуе, ломіць (рукі), шанцуе, цягне (сказаць).
 3. Прыйшлося (ісці), пашчаслівіцца (сустрэцца), давялося (ехаць).
 4. Цягне (невядома куды), запарушыла (вочы), засыпала (снегам).
3. Адкажыце на пытанні пры дапамозе безасабовага дзеяслова. Складзіце з названымі дзеясловамі сказы. Раствумачце, як вы напішаце *не* з дзеясловамі.
 1. Што гавораць людзі, калі дрэнна сябе адчуваюць?
 2. Што гавораць людзі, калі ім спадарожнічае ўдача?
 3. Што гавораць людзі, калі нешта перастае ім падабацца?
 4. Што гавораць людзі, калі не могуць заснуць?

Творчая лабараторыя

4. Перабудуйце сказы так, каб у іх не было дзейніка. Запішыце сказы парамі, падкрэсліце граматычныя асновы.

На дварэ бярэцца мароз. Рыгорка не чытае і не піша. Сёння ён не можа нічога вучыць. Хлопчык не хоча сядзець у хаце, хоць і адчувае сябе не зусім добра. Ён апранае куртку і выбягает на двор.

Надыходзіць вечар. Аднак Рыгорка ў ложак яшчэ не хоча. Ён думае пра іншыя. Наогул увечары добра марыць пра нешта.

Як вы думаеце, пра што марыў хлопчык?

Стол даведак

Ці з'яўляюцца безасабовымі дзеясловы ў наступных прыкладах: *хлеб смачна пахне і пахне хлебам; сэрца коле — коле ў сэрца?*

У беларускай мове сустракаецца ўжыванне формаў 3-й асобы асабовых дзеясловаў у значэнні безасабовых. У прыкладзе *хлеб смачна пахне* мы можам вызначыць утваральніка дзеяння. Гэта *хлеб*. У такім выпадку дзеяслово аса-

бовы. У другім прыкладзе *пахне хлебам* асабовы дзеяслово ўжываецца са значэннем безасабовага (у сказе няма ўтваральніка дзеяння).

5. Параўнайце прыклады. У якім выпадку асабовыя дзеясловы ўжыты ў значэнні безасабовых? Пасправайце апісаць стыхійныя з'явы пры дапамозе безасабовых сказаў.

Дзъме моцны вецер — моцна дзъме, вецер гоніць лісце — ветрам гоніць лісце, снег засыпаў — засыпала снегам.

6. Выпішыце ў першы слупок табліцы дзеясловы, якія могуць быць выказнікамі толькі ў двухстаўных сказах, у другі — дзеясловы, што могуць быць выказнікамі толькі ў безасабовых сказах, у трэці — дзеясловы, якія могуць быць выказнікамі як у двухстаўных, так і ў безасабовых сказах.

1	2	3

Не хочацца, панесла, смяецца, стукнула, замяло, бяжыць, світае, гуляе, разгадвае, засыпала, думаецца, трасе.

З трывалымі дзеясловамі пабудуйце сказы.

**Падабацца ці спадабацца:
дзеясловы незакончанага і закончанага трывання,
іх ўтварэнне, ужыванне ў беларускай мове**

Лінгвістычны каментарый

Дзяясловы незакончанага трывання ўтвараюцца ад дзеясловаў закончанага трывання пры дапамозе суфіксаў **-ва:** *даказаць* — *даказваць, -іва (-ыва): адрозніцаць* — *адрозніваць, -оўва (-ёўва): парайнаць* — *парайноўваць, -а (-я): адчыніцаць* — *адчыніваць*.

Пры ўтварэнні закончанага трывання найбольш часта ўжываюцца прыстаўкі **на-**, **на-**, **з-** (**с-**, **са-**), **аб-**: *бяліць* — *на-бяліць, маляваць* — *на-маляваць, жаць* — *зжаць*.

1. Пры дапамозе націску ўтварыце трывальныя пары. З прапанаванымі словамі складзіце сказы.

Выклікаць — **выклікаць, рассыпаць** — **рассыпаць.**

2. Да дзеясловаў незакончанага трывання падбярыце дзеясловы за-
кончанага трывання, каб утварыліся трывальныя пары. Выкарыс-
тайце словаў з іншымі асновамі.

Браць — ..., гаварыць — ..., знаходзіць — ..., прыхо-
дзіць — ..., станавіцца — ...

Для даведкі: сказаць, стаць, узяць, прыйсці, знайсці.

Вясёлы перапынак

3. Прачытайте. Адгадайце загадку М. Пазнякова. Знайдзіце ў тэк-
сце дзеясловы. Вызначце іх трыванне і час. Пры дапамозе якіх
сродкаў утварыліся дзеясловы закончанага трывання? Ці могуць
дзеясловы закончанага трывання ўжывацца ў форме цяпераш-
няга часу?

Не спіць удзень,
Працуе ўночы.
То свішча моцна,
То шапоча.
Адчыніць фортку,
Хмары згоніць,
Улетку
Водарам спалоніць.

Творчая лабараторыя

4. Прачытайте прыказкі. Ад слоў у дужках утварыце дзеясловы за-
кончанага трывання. Раствумачце значэнні прыказак.

1. Хто хоча рыбкі, таму трэба з вудай (сядзець). 2. Лягчэй
з'есці яблык, чым (расціць) яблыню. 3. Ворагаў нажыць —
не кажух (шыць).

5. Прачытайте верш В. Жуковіча «Замарылася». Чаму замарылася
дзяўчынка? Знайдзіце дзеясловы. Вызначце трыванне. Заходуваю-
чы трыванне дзеясловаў, утварыце і запішыце іх неазначальную
форму. Знайдзіце ў тэксле словаў-амонімы.

Вам прызнаюся, люблю,
Каб мяне хвалілі.
Нешта важнае раблю
Кожную хвіліну.

Як вазоны палівала,
 Я вады не шкадавала.
 Так старанна паліла,
 Што і падлогу заліла.
 І не шкадавала мыла,
 Як хусцінчку я мыла, —
 Цэллы змыліла кусок,
 Перайшла на парашок.
 На пліце абед варыла,
 Не зварыла, а спаліла.
 Вінаваты тэлефон —
 Да сябе паклікаў ён.
 Як зарадку я рабіла,
 Лямпу скінула, разбіла,
 З братам пасварылася —
 Дужа замарылася.

6. Падкрэсліце правільны варыянт. З двумя словазлучэннямі складзіце сказы.

Сумаваць аб Радзіме — сумаваць па Радзіме, адыгрываць значэнне — мець значэнне, пайсці па журавіны — пайсці за журавінамі, жартаваць з яго — жартаваць над ім, хварэць на ангіну — хварэць ангінай.

**Здзекавацца, здзеківацца ці здзеквацца:
загадка дзеяслоўных суфіксаў -ава- (-ява-),
-ыва- (-іва-), -ва-, -оўва- (-ёўва-)**

1. Разгледзьце табліцу. Падрыхтуйцеся да паведамлення пра напісанне суфіксаў дзеясловаў незакончанага трывання.

Напісанне суфіксаў дзеясловаў незакончанага трывання

1-я ас., адз. л., цяп. ч. -ую (-юю)	Інфінітыў і прошлы час -ава- (-ява-)
даследую камандую	даследаваць, даследаваў камандаваць, камандаваў

1-я ас., адз. л., цяп. ч. -ваю перед -ва- спалучэнне зычных з апошнім Л, Н, Р	Інфінітыў і прошлы час -іва- (-ыва-)
<i>адыгрываю</i> <i>падтрымліваю</i>	<i>адыгрываць, адыгрываў</i> <i>падтрымліваць, подтрымліваў</i>
1-я ас., адз. л., цяп. ч. -ваю перед -ва- няма спалучэння зычных з апошнім Л, Н, Р	Інфінітыў і прошлы час -ва-
<i>паказваю</i> <i>выменьваю</i>	<i>паказваць, паказваў</i> <i>перачытваць, перачытваў</i>

Выпраўляем памылкі

2. Знайдзіце памылкі ў напісанні слоў. Запішыце правільны варыянт. З двума словазлучэннямі складзіце сказы.

Праветрываць пакой, захворываць на грып, здзекавацца з сястры, камандваць атрадам, пашчыпываць траву, забруджаваць раку, прааведываць рэлігію.

Папрацуем перакладчыкамі

3. Перакладзіце тэкст на беларускую мову. Вызначце суфіксы дзея- словаў. Раствумачце іх напісанне.

Леонардо да Винчи был не только художником, но и учёным. Свои мысли он записывал на кусочках бумаги и иллюстрировал маленькими рисунками. Потом он складывал листок пополам и писал и рисовал на другой стороне. Когда места на листке больше не было, он вкладывал в него второй, третий, четвёртый. В те времена церковь притесняла передовую научную мысль. Если бы кто-нибудь из служителей церкви поинтересовался, о чём художник пишет, это могло бы для него плохо кончиться. Поэтому Леонардо да Винчи зашифровал свои записи. Он писал их задом наперёд, чтобы трудно было прочитать (*По Г. Граніку*).

Для даведкі: кусочек — кавалачак, иллюстрировать — ілюстраваць, листок — аркушык, в те времена — у той час,

притеснять — уціскаць, прыгнітаць, научная мысль — на-
вуковая думка, служители церкви — царкоўныя служкі,
поинтересоваться — пацікавіцца, задам наперёд — задам
наперад.

Творчая лабараторыя

4. Замяніце словазлучэнні дзеясловамі з суфіксамі *-ава-* (-*ява-*), *-ва-*, *-іва-* (-*ыва-*). Растворыце напісанне суфіксаў. Паразважай-
це, у якіх выпадках трэба праяўляць настойлівасць.

Узор. Праводзіць апытанне — апытваць.

Праводзіць даследаванне, весці расследаванне, праяў-
ляць настойлівасць, аддаваць загад, рабіць рамонт, ажыц-
цяўляць кантроль.

5. Замяніце назоўнікі дзеясловамі. З трыма словамі складзіце слова-
злучэнні. Растворыце напісанне суфіксаў дзеясловаў.

Апладысменты, расход, упакоўка, замалёўка, загадка,
даклад.

6. Прачытайце. Адкажыце на пытанне з тэксту. Прыдумайце кан-
цойку апавядання. Падбярыце да яго загаловак. Запішыце тэкст.
Абазначце суфіксы дзеясловаў.

Галодны бядняк сядзеў на парозе харчэйні і прагна ню-
хаў пах ежы. Ён не мог дазволіць сабе купіць нават самы
сціплы абед. Але гаспадар харчэйні стаў патрабаваць, каб
чалавек заплатіў за пах ежы. Бядняк сцвярджаў, што нічо-
га не заказваў, але гаспадар настойваў на сваім. Тады яны
пайшлі да мудрага суддзі, каб той параіў, як вырашыць іх
спрэчку... (*З народнага*).

Як вы думаеце, што зрабіў суддзя?

Спачатку дайце свой адказ, а потым зверце яго з прапанаваным
(Адказ: Суддзя ўзяў у бедняка яго гроши і пазвінеў ім над вухам
у гаспадара. «Вось вы і разлічыліся, — сказаў суддзя. — Ён удыхаў
пах тваёй ежы, а ты чуў звон яго грошай». З гэтymі словамі ён ад-
даў бедняку яго гроши.)

Быў, ёсць, буду: цяперашні, прошлы, будучы часы дзеяслова

Лінгвістычны каментарый

Дзеяслоў мае тры лады: абвесны, умоўны, загадны. Абвесны лад абазначае рэальнае дзеянне. Ён быццам абвяшчае, што можа абазначаць дзеянне, якое адбываецца цяпер (*я іду*), адбылося раней (*я ішла*) ці адбудзецца пасля (*я пайду*). Таму толькі дзеясловы абвеснага ладу змяняюцца па часах. Дзеясловы ўмоўнага і загаднага ладу абазначаюць дзеянне нерэальнае. Яно падаецца як пажаданае (*ідзіце, няхай напішуць*) або як магчымае пры пэўнай умове (*заехаў бы, пачытала б*). Такія дзеясловы не маюць формаў часу.

Змяненне дзеясловаў прошлага часу

Успомнім

Як называецца час, які абазначае:

- а) дзеянне ў момант гутаркі — ...
- б) дзеянне да моманту гутаркі — ...
- в) дзеянне пасля моманту гутаркі — ...

Граматычнае сіта

1. Прачытайце тэкст. Як вы назвалі б дзіўны востраў? Што вы яшчэ хацелі б убачыць на ім? Выпішыце асобна дзеясловы цяперашняга, будучага і прошлага часу. Раскажыце пра асаблівасці іх значэнняў. У якой форме ўжыты выдзелены ў тэксле дзеяслоў?

Ёсць востраў на свеце,
там жыць — адна радасць:
на востраве горы
усе з мармеладу!
Не знайдзеш на востраве
гліны і торфу,
затое палі ўсе
з цудоўнага торту.
Там рэкі сіропу

свабодна цякуць,
цукеркі і вафлі
на дрэвах растуць...
Ці ж я тых ласункаў
хаця паспытаў?
Ды не — пра ўсё гэта
Я ў казцы чытаў.

B. Жуковіч.

Растлумачце напісанне канчаткаў падкрэсленых назоўнікаў.

2. Прачытайце скорагаворкі М. Пазнякова. Знайдзіце дзеясловы. Вyzначце час, род і лік. Як утвараецца форма прошлага часу? Ці можна вызначыць род дзеясловаў прошлага часу?

Рэк закрыўши берагі,
Красавік заліў лугі.

Бандэроль брат Браніслаў
Барысу з Браслава прыслалі.

Гравёр на алоўку
Выгравіраваў
Гравіроўку.

Дзе знаходзіцца горад Браслаў? Чым знакаміты гэты куточак Беларусі?

3. Дзеясловы, што стаяць у дужках, пастаўце ў форме прошлага часу. Растлумачце, як яны ўтварыліся. Назавіце нескланяльныя назоўнікі. Запішыце словазлучэнні.

манпансье (рассыпацца)		суш (запанаваць)	
шынель (парвацца)		таполя (закалыхацца)	
палын (засыхаць)		зайчаня (схавацца)	
жалюзі (апусціцца)			

4. Прачытайце. Вызначце тып тэксту. Спішыце, замяняючи дзеясловы ў дужках формай прошлага часу. Дайце граматычную харкторыстыку запісаным дзеясловам. Раствумачце правапіс суфіксай і канчаткаў.

Калі я (вучыцца) у чацвёртым класе, на Восьмага сакавіка мама (вырашыць) для маёй настаўніцы Ніны Кірылаўны зрабіць незвычайны падарунак. Мы цэлы вечар (пячы) з пясочнага цеста... салодкія літары. А на наступны дзень (раскладзіці) ватман, (дастаць) літары-пячэнне і (выложыць) віншаванне: «Дарагая Ніна Кірылаўна...» Настаўніца (узрадавацца) такому падарунку. Яна (прачытаць) віншаванне і (раздаць) усім дзецям па літары. Мы іх радасна (з'есці). Я надоўга (запомніць) гэты смак (*Паводле Т. Рык*).

5. Напішыце невялікае сачыненне «Як я... (аднойчы нешта зрабіў)». Напрыклад, «Як я першы раз змайстраваў самалёт», «Як я сышла сукенку для лялькі», «Як я адрамантаваў веласіпед», «Як я перасаджвала кветкі» і інш.

Змяненне дзеясловаў цяперашняга і будучага часу.

Першае і другое спражэнне дзеяслова

Вясёлы перапынак

1. Прачытайце тэкст. Адкажыце, што на самай справе гарыць. Раскажыце пра значэнні дзеяслова гарэць. Вызначце час дзеясловаў у тэксце. Якія значэнні маюць дзеясловы цяперашняга і будучага часу?

Што гарыць?
— Ну і Віця! —
Дзед бурчыць.—
Бач, на ім
Усё гарыць...
Я гляджу
І ледзь не плачу,
Ды ніяк
Агню не ўбачу.
Віця ж — брат

Старэйшы мой —
Абалью яго вадой.

M. Пазнякоў.

2. Прачытайце скорагаворку. Вызначце, у якой форме ўжыты дзеясловы. Ці можна такія дзеясловы знайсці ў слоўніку? Пасправуйце запісаць гэтыя дзеясловы ў форме цяперашняга і будучага часу.

Я чалавек верцікуляпісты,
Магу выверцікульцяпнуцца,
Перавыверцікульцяпнуцца.

З народнага.

Успомнім

3. Дапішыце ў правіла прапушчаных словы.

Спражэннем называецца змяненне дзеясловаў па
i _____.

4. Прачытайце тэкст. Назавіце дзеясловы, якія кароль -Ыць прыняў у сваё Карапеўства. Чаму кароль дазволіў гэтым дзеясловам жыць у яго дзяржаве?

Жылі-былі кароль -Ыць і Карапеў -Іць у Карапеўстве Другога спражэння. Моцная і прыгожая была ў іх дзяржава. Жылі там у згодзе дзеясловы на **-ыць** і **-иць**. Спрагаліся яны па правілах, якія прапанавалі кароль з Карапеўа. Да чуўся неяк строгі кароль, што аднаскладовыя дзеясловы на **-ыць** і **-иць** (**мыць**, **шыць**, **піць** і **іншыя**), а таксама іх дзеци (вытворныя ад гэтых дзеясловаў: **вымыць**, **пашыць**, **запіць** і **іншыя**) не хочуць змяніцца па ўстаноўленых у дзяржаве правілах, і прагнаў іх з Карапеўства. Гэтыя дзеясловы змяняліся, як дзеясловы першага спражэння, таму жыхары дзяржавы Першага спражэння з ахвотаю прынялі іх у сваю сям'ю.

Аднойчы да чуўся кароль, што каля варот яго Карапеўства стаяць восем дзеясловаў на **-аць**, **-яць**, **-эць**, **-ець** і просьць прыняць іх у Карапеўства Другога спражэння. Пара-змаўляўшы з гэтymi дзеясловамі, кароль -Ыць дазволіў ім жыць у сваёй дзяржаве (*Паводле А. Рабцевай*).

Перакажыце тэкст, пашырыўшы яго восьмю дзеясловамі другога спражэння.

5. Прачытайце. Адгадайце загадкі У. Паўлава. У тэкстах загадак знайдзіце дзеясловы. Вызначце, да якога спражэння яны адносяцца, якімі членамі сказа з'яўляюцца. Абазначце канчаткі дзеясловай.

Зловяць хітрыкі твае
І арла, і вераб’я,
А яго калі прамовіш,
То ніяк нічым не зловіш.

Выглядае самавіта,
І чагосці ў ім наліта.
Як адчыніш, вось задача:
Сам халодны — чай гарачы.

Пазбывае ўсе пралікі,
Калі вырасце вялікі, —
Хто так лёгка абяцае?
Той, хто хутка забывае.

Пра каго ў народзе кажуць:
Белая, нібыта сажа?
Зойдзеш з ёй і ў гай, і ў сад,
Ды не вернешся назад.

Для даведкі: хлусня, пустаслоў, слова, тэрмас.

6. Прачытайце верш Д. Бічэль «Акно». Замест слоў у дужках ужывайце дзеясловы цяперашняга часу. Раствумачце напісанне канчаткаў. Чаму акно на працягу дня змянялася? Якія часткі сутак адлюстравала пісьменніца. Колькі малюнкаў вы намалявалі б паводле гэтага верша? Якія значэнні маюць слоўы-амонімы *шыбка* і *шыбка*? Да якіх часцін мовы адносяцца?

- Ой, блакітнае акно!
- Неба яснае відно.
- А чаму яно (шарэць)?
- Гэта вечар (вечарэць).
- А чаму счарнела шыбка?
- Ноч насоўваецца шыбка.

— Як агонь, гарыць фіранка!
 — То світальна заранка.
 — Залатое стала шкло!
 — Зноўку сонейка ўзышло.

Лінгвістычны каментарый

Для дзеясловаў I і II спражэння хараектэрны свае канчаткі. Найбольшыя цяжкасці ў напісанні выклікаюць канчаткі дзеясловаў I спражэння. Разгледзьце табліцу. Падрыхтуйцесь да паведамлення «Правапіс канчаткаў дзеясловаў I спражэння».

Канчаткі дзеясловаў I спражэння

2-я ас., адз. л.	1-я ас., мн. л.	2-я ас., мн. л.
Аснова на зацвярдзелы		
-эш-	-ом-	-ацé-
таўчэш пячэш арэш	таўчом пячом аром	таўчацé печацé арацé
-аш-	-ам-	-аце-
кáжаш	кáжам	кáжаце
Аснова на мяккі зычны		
-еш-	-ём	-яцé
цвіцéш куёш [куйэш]	цвіцём куёл [куйом]	цвіцяцé куяцé [куйаце]
-еш-	-ем-	-еце-
малюеш чакаеш	малюем чакаэм	малюеце чакаеце

7. Запішыце словаў ў форме 2-й асобы адзіночнага ліку, 1-й асобы множнага ліку і 2-й асобы множнага ліку. З двумя словамі складзіце словазлучэнні.

Запрашаць, згатаваць, малоць, падкаваць, запець, прынесці.

8. Прачытайце смяшынку, устаўляючы неабходныя формы дзеяслова *жыць*. Чаго не зразумела дзяўчынка? Якая сінтаксічная канструкцыя, адпаведная рускай «жыць на улице», выкарыстоўваецца ў беларускай мове? Запішыце формы дзеяслова *жыць*, якіх не хапае ў тэксле. Растворыце правапіс канчаткаў.

— На якой ты вуліцы (2-я ас., адз. л.)? —

Стась спытаў у Веры.

— Ці ж на вуліцы (3-я ас., мн. л.)?

Я (1-я ас., адз. л.) у кватэры.

9. Прачытайце прыказкі. Як вы разумееце іх значэнне? Спішыце, да-пісваючы канчаткі дзеясловаў. Растворыце напісанне канчаткаў.

1. Крываю сцежкаю наўпрасткі не пройдз... . 2. За добрае слова грошай не да... . 3. Праўда люб.. свет, а крыва — пацёмкі. 4. Прапусц.. дзень — адстан.. на два. 5. Сказанае слова назад у рот не верн... . 6. Рана ад нажа заго..щца , а ад злога слова — ніколі.

Выпраўляем памылкі

10. Прачытайце скорагаворку. Знайдзіце памылку. Запішыце правільную форму дзеяслова.

Сусед суседа спытаў:

— Колькі стое стог сена.

Сусед суседу сказаў:

— Стог сена стое сто рублёў.

11. Прачытайце тэкст. Спішыце. Словы, што ў дужках, пастаўце ў форме 3-й асобы множнага ліку цяперашняга часу. Якое значэнне мае гэта форма дзеяслова ў тэксле?

Правілы ўжывання садавіны

Садавіну (есці) з дапамогай спецыяльнага ножыка і відэльца. Яблык, грушу (разразаць) на талерцы на чатыры ці восем частачак. Затым (выдзяляць) асяродак, (чысціць) кавалачкі ад скуркі і (браць) рукамі альбо відэльцам.

Слівы (разломваць) пальцамі і (вымаць) костачку. Вішні і чарэшні (класці) на сваю талерку, (трымаць) за пладаножку, костачкі непрыкметна (вымаць) з рота на чайную лыжачку і (класці) на сподачак (З «Бярозкі»).

12. Спішыце прыказкі, выбіраючы неабходную літару. Раствумачце напісанне канчаткаў.

1. Усё на зямлі праходз(е, і)ць, але застаюцца ўспаміны.
2. Глухому чу(е, я)цца, а сляпому здаецца. 3. Хто дробязямі не цікав(е, і)цца, той вялікага не разуме(е, я). 4. Хто мно-
га веда(е, я), той мала гавор(а, ы)ць. 5. Пажаданнямі хаты не пастав(е, і)ш. 6. Разумны ссяч(е, э) адно дрэва, а паса-
дз(е, і)ць два. 7. Не хавайся ад праўды, бо несхава(е, і, я)шся.

Вясёлы перапынак

13. Прачытайце лічылку. Назавіце дзеясловы будучага часу. Вызначце асобу і лік.

Яблык нёс
Дахаты вожык
І знайшоў на сцежцы ножык.
Ён хутчэй падняў знаходку:
— Папрацую ў ахвотку,
Ім нарэжу крышанёў
Цэлых восем кашалёў.
На зіму іх насушу,
Вас у госці запрашу —
Навару кампоту кадзь.
Дзе жыву —
Табе шукаць!

M. Чарняўскі.

Для даведкі: крышан — адрэзаны плоскі кусок чаго-не-
будзь ядомага (у тэксле яблыка).

Раствумачце значэнні слоў кашэль і кадзь. Прывядзіце прыклады назваў посуду і хатняга ўжытку. Для чаго яны выкарыстоўваюцца?

14. Прачытайце тэкст, ужываючы замест слоў у дужках простую фор-
му дзея словаў будучага часу. Вызначце тып і стыль тэксту. Падбя-
рыце да яго загаловак. Спішыце. Якія яшчэ прыродныя гадзіннікі ви ведаеце?

Самы малаяўнічы гадзіннік — кветкавы. Справа ў тым,
што кожная кветка толькі ў пэўны час расхінае свае пя-
лёсткі.

Жоўты казлабарод (разгарнуць) свае кветкі ў трох гадзіны раніцы. За ім (прачынацца) блакітная цыкорыя, (запунсавець) мак, (зажаўцець) дзъмухаўцы. У шэсць гадзін (парадаваць) вока льняное поле, (закалыхацца) кветкі бульбоўніку, (загарацца) палявыя гваздзікі. У восем гадзін (раскрывацца) жоўты гарлачык.

Пасля паўдня кветкі (пачынаць) засынаць. Першым (згарнуцца) рані казлабарод, за ім — дзъмухавец, кветкі льну. Але да самага заходу (быць) цешыць вока кветкі шыпшины (Паводле А. Жука).

Я бягу, ты бяжыш, ён бяжыць, ці Змяненне рознаспрагальных дзеясловаў

Успомнім

1. Дапоўніце выказванне неабходнымі дзеясловамі.

Да рознаспрагальных адносяцца дзеясловы _____ і вытворныя ад іх.

Вясёлы перапынак

2. Прачытайце смяшынку У. Мацвеева «Спражэнне дзеяслова». Назавіце рознаспрагальны дзеяслово. Якіх формаў гэтага дзеяслова не хапае ў тэксле? Запішыце іх. Раствумачце, чаму дзеяслово называецца рознаспрагальным.

Алена вельмі павольна, ледзь прамаўляючы слова, спраўгае дзеяслово *ісці*:

— Я іду, ты ідзеш, ён ідзе...
— Хутчэй! — робіць заўвагу настаўніца.
— Я бягу, ты бяжыш, ён бяжыць...

3. Дапішыце прапушчаныя формы дзеясловаў. З двума запісанымі дзеясловамі складзіце сказы.

1-я ас.	ем	да-м	1-я ас.	ядз-ім	...
2-я ас.	ясі	...	2-я ас.	...	да-сце
3-я ас.	...	дасць	3-я ас.	яд-уць	...

4. Прачытайце сказы. Назавіце рознаспрагальныя дзеясловы. Пра- спрагайце іх.

Трэба забегчы ў сталовую. Хуценька паесці, каб потым здаць кніжку ў бібліятэку.

Ад дзеясловаў бегчы, есці, даць утварыце аднакаранёвыя. Выка- рыстайце іх ва ўласным апавяданні.

Гавары са мной па-беларуску: абвесны, умоўны і загадны лады дзеяслова

Успомнім

1. Разгледзьце табліцу. Падрыхтуйце паведамленне пра граматычныя характеристыкі кожнага з трох ладоў.

Лады дзеяслова

Абвесны	Умоўны	Загадны
асоба	—	асоба
час	—	—
лік	лік	лік
род	род	—

Граматычнае сіта

2. Прачытайце урывак з верша М. Дуксы «Ранішняя малітва». Вы- пішице асобна дзеясловы абвеснага і загаднага ладу.

О дзенъ вясёлы, шматгалосы,
Ідзеш ты шпаркаю хадой.
Пашлі мне ясныя нябёсы
І рэчку з цёплаю водой.
Пашлі мне, нібы дзенъ, удачу,
Шчаслівым быць — зусім не грэх.
І не даводзь мяне да плачу,
І прынясі сягоння смех...
Хай будзе ў нас навокал згода,
Успешыцца мая радня,
Хай будзе між людзьмі лагода
І запануе дабрыня.

І цэлы свет са мной таксама
Хай дзень шчасліва пражыве...
Хачу, каб на змярканні мама
Пагладзіла па галаве.

Лінгвістычны каментарый

Дзеясловы ўмоўнага ладу абазначаюць дзеянне, якое магло б адбыцца пры пэўнай умове. Формы ўмоўнага ладу ўтвараюцца ад асновы інфінітыва пры дапамозе суфіксай **-ў-**, **-л-** шляхам дабаўлення часціцы **бы** (б) (*прыйшоў бы*, *прыйшла б*, *прыйшло б*, *прыйшли б*).

3. Прачытайце. Ад інфінітыва ўтварыце формы ўмоўнага ладу. Выкарыстайце іх ва ўласных сказах.

Залежаць, апынуцца, пранізаць, адчуць, заўважыць.

Спраба пяра

4. Уявіце, што вы закончылі школу чараўніцтва і атрымалі пасведчанне сапраўднага чараўніка. Паразважайце на тэму «Калі б я быў чараўніком...».

Вясёлы перапынак

5. Прачытайце тэкст «Бяскрылыя каровы». Чаму хлопчык не зразумеў бабулі? Вызначце, у якой форме ўжыты дзеясловы. Ці можна вызначыць час у дзеяслова дапамажы? А асобу, лік? Да якога ладу адносіцца гэты дзеяслой?

Статак вяртаецца з поля. Бабуля Уладзя просіць Мікітку:

— Дапамажы, унучак, пераняць кароў, каб у жыта не паліяцелі.

Глянуў Мікітка здзіўлена:

— Бабуля, а як жа яны паліяцяць? У іх жа крылаў няма! (M. Чарняўскі).

Успомнім

У дзеясловаў загаднага ладу можна вызначыць асобу і лік. Яны не змяняюцца па родах і часах. Найбольш ужыт

вальныя формы 2-й асобы адзіночнага і множнага ліку дзеясловая загаднага ладу.

6. Разгледзьце табліцу. Утварыце формы загаднага ладу 2-й асобы адзіночнага і множнага ліку. Як утвараюцца формы множнага ліку?

Асоба	Адзіночны лік	Множны лік
2-я	-i-, -ы-, □ пахвал-(яць) — ...	-це пахвалі — ...
	рай-(аць) — ...	рай — ...
	смайя-(уць)-ца — ...	смейся — ...
	піш-(уць) — ...	пішы — ...

7. Прачытайце. Ад слоў у дужках утварыце дзеясловы загаднага ладу 2-й асобы множнага ліку. Парайце што-небудзь сваім малодшым сябрам, выкарыстоўваючы дзеясловы 2-й асобы загаднага ладу.

(Глядзяць) на гарызонт! (Радуюцца), калі бачыце сілуэт лесу, гаю, адзінокага дрэва. Калі малюнак аднастайны, (пастараюцца) змяніць яго — пасадзіць ліпку, клёнік, бярозку. (Даглядаюць) свае пасадкі. (Павесяць) шыльдачку, каб прахожыя бачылі ваш клопат пра дарагія вам мясціны (*Паводле В. Дранчука*).

Выпраўляем памылкі

8. Прачытайце. Знайдзіце памылку і растлумачце, чаму памылілася дзяўчынка. Як утвараюцца формы прошлага часу дзеясловая абвеснага ладу і формы дзеясловая загаднага ладу?

— Маша, вазьмі цукерку.
— Я ўжо вазьміла (*B. Bітка*).

9. Прачытайце верш Г. Каржанеўскай «Два арэхі». Назавіце дзеясловы. Дайце ім граматычную характеристыку. Ці могуць дзеясловы прошлага часу абвеснага ладу мець асобу? Значэнне якога ладу мае дзеяслой *ляцім*? Зрабіце марфалагічны разбор выдзеленага слова.

Два арэхі-спарышы
Дамаўляліся ў цішы:
— Я пад ліст,
І ты пад ліст —
Едзе веласіпедыст.

Пахаваліся браты
Пад зялёныя лісты.
Хто ні ехаў,
Ні ішоў,
Іх папраўдзе не знайшоў.

А як стаўся дзень малым,
Разам крыкнулі:
— Ляцім!

Стол даведак

Часам наша настаўніца выкарыстоўвае такія формы, як *хадземце, чытайма*. Ці з'яўляюцца яны формамі загаднага ладу і што яны абазначаюць?

Акрамя вядомых вам формаў, існуюць і формы загаднага ладу 1-й асобы множнага ліку, якія маюць значэнне сумеснага дзеяння: *бярыма, нясём і інш.*

10. Звярніце ўвагу на табліцу. Паназірайце, як утвараюцца формы загаднага ладу. Падрыхтуйце паведамленне пра ўтварэнне формаў загаднага ладу 3-й асобы.

Асона	Адзіночны лік	Множны лік
3-я	няхай (<i>хай</i>) + 3-я ас., адз. л., цяп. або буд. ч. няхай (<i>хай</i>) слухае, выслушвае	няхай (<i>хай</i>) + 3-я ас., мн. л., цяп. або буд. ч. няхай (<i>хай</i>) слухаюць, вы- слушваюць

11. Ад прапанаваных дзеясловаў утварыце формы загаднага ладу 3-й асобы адзіночнага і множнага ліку. Выкарыстайце гэтыя формы ў публіцыстычным тэксле «Мае пажаданні роднай краіне».

Жыць, квітнець, радавацца, смяяцца, развівацца.

12. Прачытайце смяшынку. Знайдзіце дзеяслово загаднага ладу. Утварыце ад яго форму дзеяслова 2-й асобы множнага ліку. Ад выдзеленага дзеяслова ўтварыце форму загаднага ладу 3-й асобы. З утворанымі формамі пабудуйце сказы.

**Маці корміць Косціка з лыжачкі.
— З’еш за маму.**

Косцік з'еў.

— З'еш яшчэ за маму.

— Не буду! У мяне адна мама (*A. Хітрун*).

Творчая лабараторыя

13. Уявіце, што вы хочаце, каб вам купілі рэч, якую вы даўно марылі набыць (веласіпед, камп'ютарную гульню, дэкаратыўную жывёліну і інш.). Папрасіце аб гэтым бацькоў, выкарыстоўваючы як мага больш дзеяслову́ загаднага ладу. Не забывайцеся пра слова ветлівасці.

14. Дапішыце дзеясловы да прапанаваных назоўнікаў.

Абвесны: вачамі глядзяць, вушамі ..., лёгкімі ..., тапаром ..., шампунем ..., фарбамі ...;

Умоўны: касой касіў бы, нажом ..., плугам ..., пяром ..., лыжкай ..., алоўкам...;

Загадны: сярпом жні, лапатай ..., пілой ..., касілкай ..., лямпачкамі ..., венікам

Выпраўляем памылкі

15. Прачытаце сказы. Выпраўце памылкі ва ўжыванні часу і трывання дзеяслова.

1. Вечарам мы сядзім каля кастра і важката расказвала нам розныя гісторыі. 2. Калі наступіў красавік, надвор’е рэзка змяняецца. 3. Калі медведзяніты падраслі, іх саджалаць на цэп. 4. Я бачу, як угору падымайцца паветраны шар.

16. Прачытаіце замалёўку. Вызначце яе тып і стыль. Падбярыце заголовак. Назавіце дзеясловы. Вызначце іх граматычную форму.

Той дзень выдаўся сонечным і радасным. Якраз для пазадкі. Мы едзем да бабулі ў Брэст! Дарога доўгая, але ж гэта не першы раз!

Адпачыць спыніліся каля павароту на вёску Чамялы. Ходзім, любуемся прыродай, слухаем спеў жаваранка.

— А ці ведаеце вы, што тут зусім блізка знаходзіцца беларуская святыня? — пачуўся голас незнаймага. — Тут жа недалёка Жыровічы. А там — святыя мясціны.

Колькі разоў спыняліся тут, а гэтага і не ведалі. Спытаўшы дарогу, мы вырашылі наведаць Жыровіцкі манастыр і святую крынічку.

Звярнулі на пасялковую дарогу — і перад намі адкрылася цудоўная карціна. Вось дзе адчуваеш, што Беларусь — край белых буслоў! Іх столькі, што немагчыма палічыць. Няма ніводнай вёсачкі, дзе не было б некалькіх бусліных гнёздаў. Яны і на слупах, і на прыгожых гонкіх соснах!

Так, захапляючыся роднай прыродай, мы звярнулі да святой крынічкі пад Жыровічамі. Папілі вады, ачысціліся ў купелі. Можна і ў храм!

Якая тут прыгажосць! У цэнтры храма знаходзіцца галоўная святыня — ікона Божай Маці, якую пастушкі знайшлі на грушы. Пакланіцца ёй едуць людзі з розных куткоў Беларусі і замежжа.

Як мала мы ведаем пра сваю Радзіму! А цудоўнае — по-бач. Трэба толькі захацець дакрануцца да яго...

Спроба пяра

17. Напішыце замалёўку ў форме дарожнай нататкі, выкарыстоўваючы дзеясловы закончанага і незакончанага трывання.

Кантрольныя пытанні і заданні

1. Што можа абазначаць дзеяслоў? З прапанаваных слоў выберыце дзеясловы: *праверачны, праверка, правяраць, двое, двацца, двайны, двойчы*. Дакажыце.

2. Чаму інфінітыў называюць пачатковай і неазначальнай формай дзеяслова? Якія суфіксы з'яўляюцца паказчыкамі інфінітыва? Якім членам сказа можа быць інфінітыў?

3. Да зваротных дзеясловаў падбярыце, калі магчыма, адпаведныя незваротныя: *сінецца, апранацца, збірацца, не-здаровіцца, змяркацца*. Ці будуць гэтая дзеясловы пераходнымі? Вызначце, якія з названых дзеясловаў з'яўляюцца неасабовымі.

4. Вызначце асновы ў зваротных дзеясловаў: *смлецца, купаюцца, радавацца*.

5. Якія формы не маюць дзеяловы закончанага трывання? Ці можна ўтварыць форму цяперашняга часу дзеясловаў *перапісаць, вымыць, зайсці*?

6. Як можна вызначыць спражэнне дзеяслова? Вызначце, да якога спражэння адносяцца дзеясловы *марыць, гаварыць, шыць, абяцаць, гудзець*.

7. Якія дзеясловы адносяцца да рознаспрагальных? Чаму яны так называюцца? Праспрагайце дзеясловы *з'есci, выбегчы, перадаць*. Раскажыце пра адметнасць спражэння.

8. Ад неазначальнай формы дзеяслова *схадзiць, падраваць, надрукаваць* утварыце дзеясловы ўмоўнага ладу. Складзіце сказы, каб утвораныя вами формы ўмоўнага ладу ўжываліся ў значэнні загаднага.

9. Раскажыце, як утвараюцца формы загаднага ладу. Якая з іх найбольш ужывальная? Утварыце формы загаднага ладу З-й асобы множнага ліку. Выкарыстайце іх ва ўласным выказванні.

Правяраем сябе

I варыянт

1. Прачытайце тэкст. Устаўце прапушчаныя літары, дапішице канчаткі. Падбярыце загаловак да тэксту.

Мікалай Судзілоўскі — выдатны палітычны дзе..ч. Ён нарадзіўся ў Беларусі, але воляй лёсу вымушаны быў жыць за яе межамі. Мікалай Судзілоўскі *пакiнуў* значны след у гісторыі Рaciі, Румыніі, Балгарыі, Сербіі, Францыі. Яго псе..данім Русэль унесены ва ўсе мед..цынскія энц..клапедыі як імя вядомага ўрача і навукоўца. Ён быў прэм'ер-міністрам Гава..ў, працаваў ва ўрадзе Філіпінаў. Даслед..ваў сельск..ю гаспадарку, флору і фа..ну Акіяніі, Індакіта.., Філіпінаў, Кітая. Але заўсёды ганары..ся, што ён беларус, і марыў пра волю для сва..й Бацькаўшчыны (*Паводле Д. Кісялёва*).

2. Выпішице з тэксту неазначальную форму дзеяслова. Падбярыце неазначальную форму для дзеясловаў *пакiнуў, нарадзіўся*.

3. Падкрэсліце зваротныя дзеясловы.

4. Вызначце, ці з'яўляеца пераходным выдзелены ў тэксце дзея-
слou.
5. Вызначце, у якой форме ўжыты дзеясловы ў тэксце.
6. Вызначце, якія формы дзеясловаў «згубіліся». Спішыце, устаўляю-
чы формы, якіх не хапае. Вызначце трыванне дзеясловаў.
 1. Працую, працуе, працуеце, працуоць.
 2. Народзішся, народзіцца, народзімся, народзяцца.

II варыянт

1. Прачытайце тэкст. Устаўце прапушчаныя літары, дапішыце канчат-
кі. Падбярыце загаловак да тэксту.

Тры сябры вандр..валі па свеце. Стаміліся і вырашы-
лі а..пачыць. Спynіліся ў крайній хац.. . Гаспадары былі
здзіўлены далікатнасцю і выхаванасцю юнакоў. Аднак вы-
рашылі праверыць, наколькі шчырыя іх адносіны.

Калі адзін хлопец вы..шаў, гаспадар спыта..ся, ці варты
юнак сяброўскай пашаны.

— Ён асёл! — сказаў пра яго сябры.

Калі ж вы..шлі з хаты гэтыя два, гаспадар спыта..ся пра
іх у першага хлопца.

— Той, што чарнявы, — проста сабака. Другі — баран.

І гаспадар *падрыхтаваў* для іх «стол»: «аслу» — яч-
мен..., «барану» — сена, а «сабаку» — костку. Затым за-
прасіў хлопцаў да стала і сказаў:

— Спадзяюся, кожны з вас пазнае, каму і што вам на ста-
ле належ..ць (*Паводле У. Дубоўкі*).

2. Выпішыце з тэкstu дзеяслou у неазначальнай форме. Падбярыце
неазначальную форму для дзеясловаў *выйшаў, спытаўся*.
3. Падкрэсліце зваротныя дзеясловы.
4. Вызначце, ці з'яўляеца пераходным выдзелены ў тэксце дзея-
слou.
5. Вызначце, у якой форме ўжыты дзеясловы ў тэксце.

- 6.** Вызначце, якія формы дзеясловаў «згубіцца». Спішице, устаўляючы формы, якіх не хапае. Вызначце трыванне дзеясловаў.
- 1.** Спадзяюся, спадзяецца, спадзяёмся, спадзяюцца.
 - 2.** Вырашу, вырашыць, вырашым, вырашыце.

ТЭСТ «ЛІНГВІСТЫЧНЫ МАРАФОН»

I варыянт

- 1.** Адзначце правільнае сцвярджэнне:
 - а) назоўнікі змяняюцца па родах, ліках, склонах;
 - б) назоўнікі змяняюцца па ліках і склонах;
 - в) род маюць усе назоўнікі.
- 2.** Вызначце род назоўнікаў *gnu, поні, шымпанзэ*:
 - а) мужчынскі; б) ніякі; в) жаночы.
- 3.** Адзначце «пятае лішняе»:
 - а) няўмека; б) піскля; в) прыгажуня; г) непакора; д) непаседа.
- 4.** Адзначце слова, якія ўжываюцца толькі ў форме множнага ліку:
 - а) канікулы; б) лісты; в) камяні; г) дажынкі; д) сані.
- 5.** Адзначце правільнае напісанне назоўнікаў у месным склоне:
 - а) пры маленькой сароке; б) у залатой клетцы; в) на мясцовым кірмашы; г) у ценю дрэва; д) пры новым дырэктару.
- 6.** Адзначце якасныя прыметнікі:
 - а) курыны почырк; б) залатыя рукі; в) жалезныя дзвёры;
 - г) лісіная нара; д) Васевы сышткі.
- 7.** Вызначце правільнія граматычныя формы:
 - а) вышэй за брата; б) смачнейшы за марожанае; в) прыгажэйшы ў свеце горад; г) даўжэйшы яго; д) разумнейшы за ўсіх.

- 8.** Дапішыце канчаткі прыметнікаў:
- а) каля мядзведж.. берлагу; б) на свеж.. паветры; в) па асенн.. дажджах; г) над блакітн.. краінай; д) вакол Рыгора-ва.. сабакі.
- 9.** Адзначце сярод запісаных слоў лічэбнікі:
- а) сямёрка; б) троє; в) падвоіць; г) першы; д) адзінокі.
- 10.** Адзначце памылкі ва ўтварэнні формаў лічэбнікаў:
- а) дзвюмястамі; б) трывцацю пяццю; в) стамі; г) дзвюх-сот; д) адзінаццацю.
- 11.** Адзначце сказы з правільнымі формамі займеннікаў:
- а) Васілінка вярнулася ні з чым.
 - б) Некаму парадавацца за нас.
 - в) Антось падзякаваў сам сабе.
 - г) Яго самаго не было дома.
 - д) Мы рады бачыць цябе.
- 12.** Адзначце правільнае сцвярджэнне:
- а) дзеясловы ўмоўнага ладу змяняюцца па асобах;
 - б) дзеясловы закончанага трывання не могуць мець фор-мы цяперашняга часу;
 - в) неазначальная форма дзеяслова мае род.
- 13.** Адзначце, якія дзеяслоўныя формы маюць час:
- а) бегаю; б) засумаваў бы; в) бяжы; г) развіталіся; д) спя-ваюць.
- 14.** Адзначце непераходныя дзеясловы:
- а) спаць на канапе; б) чытаць кнігу; в) вучыць верш;
 - г) марыць пра мора; д) выпіць соку.
- 15.** Адзначце рознаспрагальныя дзеясловы:
- а) выбегчы; б) пайсці; в) з'есці; г) дагнаць; д) аддаць.
- 16.** Дапішыце канчаткі дзеясловаў 2-й асобы множнага ліку цяпераш-няга часу:
- а) браць — бер..; б) несці — нес..; в) малоць — мел..; г) рэ-заць — ..., д) кляваць — клю.. .

II варыянт

1. Адзначце няправільнае сцвярджэнне:
 - а) назоўнікі змяняюцца па асабах і ліках;
 - б) множнайлікавыя назоўнікі не маюць роду;
 - в) рэчыўныя назоўнікі могуць мець форму множнага ліку.
2. Вызначце род назоўнікаў *кальрабі*, *салямі*, *авеню*:
 - а) мужчынскі; б) ніякі; в) жаночы.
3. Адзначце «пятае лішняе»:
 - а) чысцёха; б) дырэктар; в) малайчына; г) задзіра; д) ляўша.
4. Адзначце слова, якія ўжываюцца толькі ў форме множнага ліку:
 - а) дрожджы; б) выбары; в) прамяні; г) каласы; д) акуляры.
5. Адзначце правільнае напісанне назоўнікаў у месным склоне:
 - а) пры беларускім чарадзею; б) у бурлівай рацы; в) чароўнай жар-птушке; г) на разумнай дачцэ; д) згарэць у полымі.
6. Адзначце адносныя прыметнікі:
 - а) воўчы погляд; б) лісіны каўнер; в) драўляны стол;
 - г) свінцовая хмара; д) Данілаў дзённік.
7. Вызначце правільнія граматычныя формы:
 - а) маладзей за дзеда; б) глыбейшае ў Беларусі возера;
 - в) весялейшы за ўсіх; г) смялейшая за сяброўку; д) цямнейшая яе.
8. Дапішыце канчаткі прыметнікаў:
 - а) чытаю Алегав.. сачыненне; б) каля буслав.. гнязда;
 - в) чалавеч.. спагаду; г) бел.. абрусам; д) на салаўін.. канцэрце.
9. Адзначце сярод запісаных слоў лічэбнікі:
 - а) восьмёрка; б) шасцёра; в) патроіць; г) сёмы; д) двайны.

- 10.** Адзначце памылкі ва ўтварэнні формаў лічэбнікаў:
- а) чатырмястамі;
 - б) пяццюдзесяццю шасцю;
 - в) саракамі;
 - г) трынаццаццю;
 - д) паўтарамі.
- 11.** Адзначце сказы з правільнымі формамі займеннікаў:
- а) Мама купіла сябе новы веласіпед.
 - б) Хлопчык аддзячыў табе.
 - в) Я не хацеў ісці ў паход з нікім.
 - г) Нечым было адчыніць дзвёры.
 - д) Не было каму прынесці часопіс.
- 12.** Адзначце правільнае сцвярджэнне:
- а) дзеясловы закончанага трывання адказваюць на пытанне *што рабіць?*;
 - б) неазначальная форма дзеяслова спрагаецца;
 - в) дзеясловы прошлага часу ў адзіночным ліку змяняюцца па родах.
- 13.** Адзначце, якія дзеяслоўныя формы маюць час:
- а) смялюся;
 - б) пачытаў бы;
 - в) радуйся;
 - г) сумняваліся;
 - д) шыюць.
- 14.** Адзначце непераходныя дзеясловы:
- а) ляжаць на траве;
 - б) пісаць ліст;
 - в) папрасаваць бялізну;
 - г) сумаваць па маці;
 - д) наліць малака.
- 15.** Адзначце рознаспрагальныя дзеясловы:
- а) перайсці;
 - б) дабегчы;
 - в) выдаць;
 - г) захацець;
 - д) пад'есці.
- 16.** Дапішыце канчаткі дзеясловаў 2-й асобы множнага ліку цяперашняга часу:
- а) каваць — ку..;
 - б) маляваць — малю..;
 - в) ісці — ід..;
 - г) казаць — каж..;
 - д) крычаць — крыч.. .

ЛІТАРАТУРА

1. Беларуская мова : 6 кл. : дыктанты, пераказы, пераклады : дапам. для настаўнікаў устаноў, якія забяспечваюць атрыманне агульн. сярэд. аддукацыі, з беларус. і рус. мовамі навучання / А. І. Забаштанская, П. А. Міхайлаў, Т. Я. Страсценака [і інш.]; пад рэд. П. А. Міхайлava. — 3-е выд., дапрац. — Мінск : Аверсэв, 2005. — 300 с.

2. Беларуская мова : 7 кл. : дыктанты, пераказы, пераклады : дапам. для настаўнікаў устаноў, якія забяспечваюць атрыманне агульн. сярэд. аддукацыі, з беларус. і рус. мовамі навучання / А. І. Забаштанская, П. А. Міхайлаў, Т. Я. Страсценака [і інш.]; пад рэд. П. А. Міхайлava. — 3-е выд., дапрац. — Мінск : Аверсэв, 2005. — 300 с.

3. Беларуская мова : тэорыя, тэсты : для школьнікаў і атітурыентаў / Э. Д. Блінава [і інш.]. — 3-е выд., выпраўлен. — Мінск : Выш. шк., 2008. — 384 с.

4. Беларуская мова ў табліцах і схемах : вучэб. дапам. для вучняў ст. кл. сярэд. шк. / Г. М. Валочка, Я. М. Лаўрэль, В. П. Красней [і інш.]. — Мінск : Юніпрэс, 2005. — 192 с.

5. Беларуская мова: сцісла і даступна : дапам. / У. Г. Будай [і інш.]. — 3-е выд. — Мінск, 2007. — 160 с.

6. Беларускі арфаграфічны слоўнік для школьнікаў : дапаможнік для агульнааддукацыйных устаноў з беларускай і рускай мовамі навучання. — Мінск : Аверсэв, 2010. — 317 с.

7. Голуб, И. Б. Уроки русской орфографии. О сложном просто и легко / И. Б. Голуб. — М. : Логос, 2002. — 158 с.

8. Зборнік тэматычных і выніковых кантрольных работ па беларускай мове для 5—9 кл. (з адказамі) : дапам. для настаўнікаў устаноў, якія забяспечваюць атрыманне агульн. сярэд. аддукацыі, з беларус. і рус. мовамі навучання / Г. М. Валочка, Я. М. Лаўрэль, В. У. Протчанка [і інш.]. — 4-е выд., дапрац. — Мінск : Аверсэв, 2005. — 175 с.

9. Лявоненка, С. У. Заданні і практыкаванні па марфалогіі : 6—8 кл. : дапам. для настаўнікаў агульнааддукац. устаноў з беларус. і рус. мовамі навучання з 12-гадовым

тэрмінам навучання / С. У. Ляўоненка. — Мінск : Сэр-Віт, 2007. — 168 с.

10. Сердзюкова, С. Р. Тэставы кантроль па беларускай мове : 7—10 кл. : дапам. для настаўнікаў устаноў, якія за- бяспечваюць атрыманне агульн. сярэд. аддукацыі, з 12-га- довым тэрмінам навучання / С. Р. Сердзюкова. — 2-е выд., дапрац. — Мінск : Аверсэв, 2006. — 238 с.

11. Сіўковіч, В. М. Беларуская мова : кароткі даведнік / В. М. Сіўковіч. — Мінск : Аверсэв, 2011. — 140 с.

12. Солахаў, А. В. Займальны матэрыял па беларускай мове / А. В. Солахаў. — 2-е выд., выпраўлен. — Мінск : Лексіс, 2007. — 174 с.

13. Старычонак, В. Д. Займальная філалогія = Занима- тельная филология / В. Д. Старычонак. — Мінск : Выш. шк., 1998. — 253 с.

14. Цыбульская, С. І. Паўрочны і тэматычны кантроль па беларускай мове : 6 кл. : дапам. для настаўнікаў агуль- наадукац. устаноў з беларус. і рус. мовамі навучання / С. І. Цыбульская. — Мінск : ТетраСистемс, 2008. — 176 с.

ЗМЕСТ

Уводзіны	3
Па сцяжынках краіны марфалогіі	7
Назоўнік	19
Прыметнік	60
Лічэбнік	74
Займеннік	94
Дзеяслоў	108
Тэст «Лінгвістычны марафон»	136
Літаратура	140

Вучэбнае выданне
ФАКУЛЬТАТЫЎНЫЯ ЗАНЯТКІ
Якуба Святлана Міхайлаўна
БЕЛАРУСКАЯ МОВА. 6 КЛАС
Сакрэты словазмянення і формаўтварэння
Дапаможнік для вучняў устаноў агульнай сярэдняй адукцыі
з беларускай і рускай мовамі навучання

2-е выданне

Адказны за выпуск Д. Л. Дзямбоўскі

Падпісана ў друк 17.09.2012. Фармат 60×84 1/₁₆. Папера афсетная.
Друк афсетны. Ум. друк. арк. 8,37. Ул.-выд. арк. 4,97. Дадат. тыраж 1100 экз. Заказ
Таварыства з дадатковай адказнасцю «Аверсэв».
ЛИ № 02330/0003944 ад 03.02.2009. Вул. М. Олешава, 1, офіс 309, 220090, Мінск.
E-mail: info@aversev.by; www.aversev.by
Кантактныя тэлефоны: (017) 268-09-79, 268-08-78.
Для пісьмаў: а/с 3, 220090, Мінск.
УПП «Віцебская абласная друкарня».
ЛП № 02330/0494165 ад 03.04.2009.
Вул. Шчарбакова-Набярэжная, 4, 210015, Віцебск.